

Nguyên tác : Reduce Me To Love
Dịch giả : Ngô Minh Hoà (Anh-rê)

Giúp Con
Yêu
Thương

JOYCE MEYER

Ngoài những phần Kinh Thánh trích có chú thích, tất cả phần Kinh Thánh trích trong sách này lấy từ BẢN DỊCH MỚI (BDM).

Sách này được dịch và phổ biến tại Việt Nam bởi sự cho phép của tác giả và chức vụ Joyce Meyer Ministries. Ngoài ra, sách này không phản ánh quan điểm của dịch giả.

Mục Lục

Lời Giới Thiệu

1 . Điều Lớn Hơn Hết Là Tình Yêu Thương	1
2 . Không Thể Cho Điều Mình Không Có	13
3 . Yêu Thương Bằng Lời Nói	21
4 . Yêu Thương Bằng Vật Chất	29
5 . Yêu Thương Bằng Suy Nghĩ	41
6 . Yêu Thương Sẵn Sàng Hoà Mình Và Thích Nghi .	53
7 . Yêu Thương Muôn Mặt	67
8 . Yêu Thương Không Điều Kiện	95
9 . Yêu Thương Không Tây Vực	109
10 . Nọc Độc Định Kiến	123
11 . Yêu Thương Là Cuộc Chiến Thuộc Linh	133
12 . Phục Vụ Chúa Là Phục Vụ Lẫn Nhau	155
13 . Yêu Thương Mang Lại Tự Do	171
Kết Luận	177
Cầu Nguyện Để Có Mối Quan Hệ Cá Nhân Với Chúa	181

Lời Giới Thiệu

Yêu và được yêu chính là động lực làm cho đời đáng sống. Nhiều người đã có những lúc trong đời cảm thấy họ không được yêu hay không có ai để yêu. Nếu họ cứ mãi nghĩ về những ý tưởng như vậy, điều này khiến họ thấy vô cùng bất hạnh và chán nản. Một số người đã tự tử do hậu quả của những cảm xúc tiêu cực này.

Tình yêu là năng lực của cuộc sống, là động cơ thúc đẩy người ta thức dậy và làm việc.

Tình yêu mang lại cho cuộc sống mục đích và ý nghĩa. Thế gian tìm kiếm tình yêu, nhưng họ nên tìm kiếm Chúa, vì Chúa là tình yêu.

Người ta tìm kiếm sự thoả mãn trong cuộc đời theo nhiều cách khác nhau mà lúc đầu dường như có vẻ tốt đẹp, nhưng thường thì điều đó đã để lại cho họ cảm giác lúng túng, thất vọng và trống rỗng. Chỉ qua việc bước đi trong tình yêu thương (thực hành tình yêu thương bằng cách liên tục giúp người khác và nỗ lực để bày tỏ tình yêu thương qua những hành động tử tế) thì họ mới có thể tìm thấy sự mãn nguyện đích thực mà họ đang tìm kiếm.

Nếu bạn thành thật muốn bước đi trong tình yêu thương, tôi muốn chia sẻ với bạn về những gì tôi đã học về tình yêu thương hơn hai mươi năm qua.

Tôi vẫn còn đang học, và biết chắc là tôi sẽ luôn luôn học. Nhưng tôi biết ơn Chúa về những khả thi mà Ngài đã ban cho tôi về tình yêu thương. Điều này quả đã thay đổi cuộc đời tôi, và tôi tin chắc rằng nó cũng sẽ thay đổi cuộc đời bạn - nếu bạn sẵn sàng nói, “Chúa ơi, hãy loại bỏ thứ gì kiềm hãm trong cuộc đời con, điều gì khiến con không bước đi trong tình yêu thương và không tìm thấy sự mãn nguyện thật sự trong đời sống của con.” Nói cách khác, hãy cầu nguyện, “Chúa ơi, giúp con yêu thương (đem con đến chỗ bước đi hoàn toàn trong tình yêu thương).”

*Bây giờ Ta truyền cho các con một điều răn mới:
Các con hãy yêu thương nhau. Ta đã yêu thương
các con thế nào, các con cũng hãy yêu nhau thế
ấy. Nếu các con yêu thương nhau, thì nhờ đó mọi
người sẽ nhận biết các con là môn đệ Ta.*

Giăng 13:34-35

**Giúp Con
Yêu
Thương**

1

Điều Lớn Hơn Hết Là Tình Yêu Thương

“Hãy khao khát tìm kiếm những ân tứ lớn lao hơn. Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em một con đường tốt đẹp hơn.”

(1Côrinhtô 12:31)

Tình yêu thương nằm ở đâu trong danh sách ưu tiên của bạn? Chúa Giê-su phán, “Bây giờ Ta truyền cho các con một điều răn mới: ‘Các con hãy yêu thương nhau. Ta đã yêu thương các con thể nào, các con cũng hãy yêu thương thể ấy.’” (Giăng 13:34). Đối với tôi dường như là Chúa Giê-su nói tình yêu thương là vấn đề mấu chốt mà chúng ta nên tập trung.

Sứ đồ Phaolô nói rằng “Nên bây giờ còn ba điều này: Đức tin, hy vọng và tình yêu thương. Nhưng điều lớn hơn hết là tình yêu thương” (1Cô 13:13).

Tình yêu thương phải là ưu tiên số một trong danh sách ưu tiên trong đời sống thuộc linh của chúng ta.

Chúng ta nên học hỏi về tình yêu thương, cầu nguyện về tình yêu thương, và phát triển bông trái yêu thương (theo như Galati 5:22-23, một trong chín trái của Thánh Linh đã có sẵn cho những người được Thánh Linh ngự) qua việc thực hành yêu thương người khác.

Đức Chúa Trời là tình yêu thương, nên khi chúng ta bước đi trong tình yêu thương của Chúa chúng ta cứ ở trong Ngài. Vì chúng ta bước đi trong tình yêu thương của Chúa qua việc nhận lãnh và bày tỏ tình yêu thương, chúng ta không nên tự dối mình khi nghĩ rằng chúng ta có thể yêu Chúa mà cùng lúc chúng ta lại ghét anh em mình (xem 1Giăng 4:20).

Tình yêu thương là điều quan trọng nhất ở đời này. Tình yêu thương là điều cao quý nhất để chúng ta dẫn thân, tìm kiếm và phát huy tối đa.

Chúng ta để cả đời tìm kiếm nhiều thứ. Chúng ta hy vọng tìm thấy sự thoả nguyện trong những thứ này, nhưng phần lớn những thứ này không đem chúng ta đến chỗ mãn nguyện. Khi chúng ta dồn mọi nỗ lực và thời gian vào những thứ không làm chúng ta thoả mãn, chúng ta cảm thấy thất vọng.

Tôi phải mất bốn mươi lăm năm để nhận ra rằng những ưu tiên của tôi đã bị đảo ngược và tôi đã không đặt tình yêu thương là điều mấu chốt trong đời sống của tôi. Tình yêu thương không phải là ưu tiên hàng đầu của tôi trước đây. Việc cam kết để học biết cách nào bước đi trong tình yêu thương là quyết định hay nhất mà tôi đã từng quyết định kể từ khi tin Chúa.

Tình yêu thương không chỉ chúc phước cho người khác; mà nó cũng chúc phước cho chính người bày tỏ tình yêu thương. Khi tôi chú tâm trở thành nguồn phước

cho người khác thì tôi cũng hưởng được niềm vui. Tôi thấy kinh nghiệm này thật lý thú và thách thức tôi nữa.

Tất cả chúng ta phải là người học để yêu thương; chúng ta phải cầu nguyện để Chúa giúp chúng ta yêu thương.

ĐỨC TIN HÀNH ĐỘNG BỞI TÌNH YÊU THƯƠNG

Vì trong Chúa Cứu Thế Giê-su, chịu phép cắt bì hay không cắt bì cũng chẳng lợi ích gì, chỉ đức tin hành động trong tình yêu thương mới ích lợi.

Galati 5:6.

Thường thì chúng ta được dạy rằng đức tin là mỹ đức quan trọng nhất của cơ đốc nhân. Chúng ta học đức tin, cố gắng vận dụng đức tin, giảng đức tin, viết sách về đức tin và lúc nào cũng khích lệ nhau về đức tin.

Đức tin thật quan trọng vì không có đức tin chúng ta không thể nào làm đẹp lòng Chúa (Hêbơơ 11:6). Đức tin không phải là cái giá để mua phước hạnh của Chúa, mà là cánh tay để nhận phước hạnh của Chúa. “Bởi ân sủng, nhờ đức tin” là cách các phước hạnh của Chúa đến với con cái của Ngài (Êphêô 2:8).

Đức tin rất quan trọng, tuy nhiên theo như 1Côrinhtô 13:2, nếu chúng ta có đủ đức tin để dời núi mà không có tình yêu thương thì chúng ta cũng không ra gì.

Galati 5:6 nói đức tin hành động (được tăng cường năng lực) bởi tình yêu thương. Biết tình yêu của Chúa dành cho cá nhân chúng ta và học để tình yêu thương của Chúa tuôn đổ qua chúng ta đến với người khác là sức mạnh nằm sau đức tin. Làm sao chúng ta có thể đặt đức

tin nơi Chúa trừ khi chúng ta biết chắc rằng Ngài yêu thương chúng ta? Làm sao chúng ta có thể xin Chúa giúp chúng ta và xác quyết rằng Ngài sẽ làm vậy nếu chúng ta đối xử tệ với người khác? Đời sống yêu thương của chúng ta cho chúng ta niềm tin xác quyết trước mặt Chúa và khiến chúng ta đủ tự tin nhận lãnh từ nơi Ngài những gì chúng ta cầu xin trong sự cầu nguyện (1Giăng 3:18-23).

Tình yêu thương cũng là một đặc điểm nổi bật của các môn đồ của Chúa Giê-su (Giăng 13:35).

HÃY ĐỂ SỰ SÁNG CỦA BẠN CHIẾU RA

Nếu các con yêu thương nhau, thì nhờ đó mọi người sẽ nhận biết các con là môn đệ Ta.

Giăng 13:35

Chúng ta cần bày tỏ cho thế giới về Chúa Giê-su. Chúng ta làm điều đó bằng cách bước đi trong tình yêu thương của Ngài - tình yêu thương của Cha trước hết được khải thị và biểu lộ trong Con Ngài là Chúa Giê-su và bây giờ được bày tỏ trong chúng ta:

Vậy, hãy chiếu ánh sáng của các con trước mặt thiên hạ như thế, để họ thấy các công việc tốt đẹp của các con mà tôn vinh Cha các con ở trên trời.

(Mathi 5:16).

Chính Chúa Giê-su đã giảng dạy về tình yêu thương và bước đi trong tình yêu thương. Ngài phán, “Nếu các con thấy Ta là các con thấy Cha” (Giăng 14:9). Thế gian

đang tìm kiếm một điều gì đó thực hữu, sờ nếm được. Họ tìm kiếm tình yêu thương, và Chúa là tình yêu thương (1Giăng 4:8).

Nhiều người ngoại đi nhà thờ để tìm kiếm Chúa, nhưng lại gặp toàn là những luật lệ và giáo điều của giáo hội. Sau khi gặp một số cơ đốc nhân “hữu danh vô thực,” “có tiếng mà không có miếng”, những thân hữu này sẽ bỏ nhóm mà không gặp gỡ Chúa gì cả. Thay vì thu hút thân hữu đến, đời sống của những tín đồ này trong nhà thờ đã xua đuổi những thân hữu đi.

Đồng lúa thật trúng (Giăng 4:35), nhưng Chúa cần những con gặt (Luca 10:2). Ngài cần những cơ đốc nhân dâng mình để phát triển bản tính của Chúa Giê-su trong đời sống của họ. Theo 2Côrinhtô 5:20, bạn và tôi là sứ giả của Chúa – những đại diện của Chúa. Chúa đang kêu nài thế gian tin Ngài qua chúng ta.

Như đã nói trước đây, Chúa Giê-su phán ấy bởi tình yêu thương mà mọi người biết ai là môn đồ của Ngài:

*Bây giờ Ta truyền cho các con một điều răn mới:
Các con hãy yêu thương nhau. Ta đã yêu thương
các con thế nào, các con cũng hãy yêu nhau thế
ấy. Nếu các con yêu thương nhau, thì nhờ đó mọi
người sẽ nhận biết các con là môn đồ Ta.*

Giăng 13:34,35

Tình yêu thương là đặc thù của cơ đốc nhân. Trước khi mua cái gì đó, chúng ta thích kiểm tra chất lượng của nó. Khi đi mua sắm, chúng ta thường hay đọc nhãn hiệu hay tìm kiếm thương hiệu nào có tiếng là chất lượng

tốt. Đó là điều mà người ngoại muốn tìm nơi chúng ta là môn đồ của Chúa. Họ nhận ra được chúng ta không chỉ qua lời nói mà qua đời sống của chúng ta.

Tôi muốn người ta nghĩ về tôi là một người yêu thương họ. Tôi muốn làm cho họ khao khát (khát khao mãnh liệt nơi Chúa). Tôi muốn trở thành ánh sáng trong nơi tối tăm của họ.

Có dạo tôi muốn được biết đến là một tôi tớ Chúa đầy quyền năng, một người thành công và nổi tiếng. Nhưng rồi cuối cùng tôi nhận ra rằng sức mạnh và thành công đích thực là tình yêu thương.

ĐỔI HƯỚNG NHÌN

Điều tôi cầu xin là tình yêu thương của anh chị em ngày càng gia tăng cùng với sự hiểu biết và tất cả nhận thức, để anh chị em nhận biết điều gì là tốt đẹp nhất và được trong sạch, không có gì đáng trách cho đến ngày của Chúa Cứu Thế.

Philíp 1:9-10

Bạn có cần chấn chỉnh lại ưu tiên của bạn hay thay đổi sự tập trung của bạn không?

Trong Philíp 1:9-10, Phaolô cầu nguyện cho hội thánh tại Philíp dư dật trong tình yêu thương và tình yêu đó sẽ tự bày tỏ ra một cách lớn lao hơn. Ông cầu nguyện để họ học chọn điều nào là tối ưu và có giá trị đích thực. Trong 1Côrinhtô 13:31, ông viết rằng tình yêu thương là con đường tuyệt diệu hơn hết.

Phaolô cầu nguyện cho những tín hữu này tập trung vào tình yêu thương. Chúng ta không thể nào có một đời sống đắc thắng và đầy quyền năng trừ khi chúng ta yêu thương người khác.

Bạn có sẵn lòng trở thành người học biết để bước đi trong tình yêu thương không? Nếu vậy thì bạn cần biết tình yêu thương đòi hỏi sự học hỏi và sự kết ước.

Chúng ta phải có tâm trí đổi mới để biết tình yêu thương thật sự là gì. Nó không phải là một cảm xúc chúng ta có được mà là một quyết định chúng ta thực hiện - một quyết định đối xử với người khác như cách Chúa Giê-su đối xử với họ.

Khi chúng ta có một cam kết thật sự để bước đi trong tình yêu thương thì thường nó sẽ tạo ra một cú sốc trong lối sống chúng ta. Nhiều điều như suy nghĩ, lời nói, thói quen của chúng ta phải thay đổi. Chẳng hạn, chúng ta hay có thói quen tiêu tiền dư cho bản thân rồi sau đó chúng ta phát hiện ra rằng việc bước đi trong tình yêu thương đòi hỏi chúng ta dùng số tiền đó để giúp người khác.

Tình yêu thương là điều có thể sờ nếm được; nó không chỉ là một cảm xúc hay là một điều gì đó thiêng liêng mà không thể thấy hay chạm được. Tình yêu thương là điều gì đó rõ ràng đối với mọi người tiếp xúc với nó.

Sống yêu thương không phải dễ dàng mà cũng không phải là không có sự hy sinh bản thân. Mỗi khi chúng ta chọn để yêu thương ai đó, chúng ta phải trả giá điều gì đó - thời gian, tiền bạc hoặc nỗ lực. Đó là lý do Kinh Thánh bảo chúng ta phải đếm cái giá trước khi chúng ta cam kết làm việc gì (Luca 14:25-33).

ĐEO ĐUỔI VÀ TÌM KIẾM TÌNH YÊU THƯƠNG

Hãy theo đuổi tình yêu thương, hãy khao khát tìm kiếm các linh ân, đặc biệt là ân tứ nói tiên tri
(1Côrinhtô 14:1)

Phát triển một đời sống yêu thương như ta thấy trong đời sống của Chúa Giê-su cũng giống như đào vàng vậy. Tình yêu thương giống Chúa không được tìm thấy ở vẻ hào nhoáng đời sống bên ngoài. Nó không thể nào chỉ nhìn thấy rồi được chiêm nghiệm. Kinh Thánh bảo chúng ta phải khao khát đeo đuổi và tìm kiếm tình yêu thương. Hai từ này rất là mạnh mẽ.

Từ *đeo đuổi* nghĩa là “nỗ lực bước theo để bắt lấy hay chiếm lấy. Từ *tìm kiếm* nghĩa là “cố gắng tìm kiếm hay khám phá hay dò tìm.” Nói cách khác, chúng ta cần đuổi theo tình yêu thương với cả sức mạnh và hành động của chúng ta như thể là chúng ta không thể sống nếu không có tình yêu thương.

Có những mức độ ước ao. Chúng ta muốn nhiều điều nhưng chỉ có vài điều trong cuộc sống chúng ta thật sự muốn đến độ chúng ta sẵn sàng hy sinh để có nó.

Nếu bạn và tôi muốn học biết về tình yêu thương, chúng ta phải nghiên cứu về tình yêu thương. Chúng ta phải đọc sách vở nói về tình yêu thương, lắng nghe những băng đĩa giảng về tình yêu thương, làm quen với mọi lời mà Chúa Giê-su và các sứ đồ giảng dạy về tình yêu thương.

Nếu bạn muốn biết về tình yêu thương, hãy tìm một ai đó đã từng sống trong tình yêu thương và học hỏi về cá nhân đó. Hãy quan sát cách người đó xử sự với người khác và với những tình huống khó xử hay căng

thăng. Hãy quan sát cách người đó dâng hiến. Hãy xem xét kết quả trong đời sống người đó.

Tất cả chúng ta không chỉ học biết về tình yêu thương, nhưng cũng hãy tìm kiếm, đeo đuổi và mưu cầu tình yêu thương, bởi vì Lời Chúa bảo chúng ta rằng không có tình yêu thương thì chúng ta không là gì cả.

ĐIỀU LỚN HƠN HẾT LÀ TÌNH YÊU THƯƠNG

Dù tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thương thì tôi chỉ như tiếng cồng khua vang hay chấp choa inh ỏi. Dù tôi được ân tứ nói tiên tri và hiểu biết tất cả mọi huyền nhiệm cũng như tri thức, dù tôi có tất cả đức tin đến nỗi có thể dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi vẫn không là gì cả.

Dù tôi phân phát tất cả gia tài của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt, nhưng không có tình yêu thương thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.

(1Côrinhtô 13:1-3)

Đây là ngôn ngữ rất mạnh, nhưng hy vọng rằng nó sẽ tỉnh thức chúng ta.

Có nhiều người nghĩ họ là “ông này hay bà nọ” nhờ những gì họ đã thành đạt trong cuộc sống, nhưng theo Lời Chúa họ không là gì cả trừ khi tình yêu thương chiếm ưu tiên hàng đầu trong đời sống của họ.

Một bé gái nọ rất yêu mến Chúa và muốn bày tỏ tình yêu của cháu dành cho Chúa, cháu hỏi mẹ cháu về điều này. Cháu nói bởi vì cháu biết là Chúa Giê-su sống trong lòng cháu nên cháu không biết là cháu có nên viết vài lời “con yêu Ngài” trên mảnh giấy rồi nuốt nó đi, vậy Chúa có thấy không.

Dĩ nhiên, cách mà Chúa Giê-su nhìn thấy chúng ta yêu Ngài bao nhiêu ấy là qua cách chúng ta vâng lời Ngài đến mức độ nào. Ngài truyền bảo chúng ta hãy yêu thương nhau; nếu chúng ta không làm điều đó thì chúng ta không chứng tỏ cho Ngài thấy là chúng ta yêu Ngài.

Chúng ta có thể hy sinh mà không có tình yêu thương, chúng ta có thể dâng hiến mà không có động cơ ngay thẳng, chúng ta có thể xây dựng chức vụ mà quên mất tình yêu thương, nhưng không có gì lớn lao mà chúng ta có thể mang đến cho người thế gian hơn là tình yêu thương. Không có gì thuyết phục hơn là chính tình yêu của Chúa được phản ánh trong cá tính của chúng ta.

Tình yêu thương là ngôn ngữ phổ thông; ai ai cũng hiểu được nó. Dù những người sống ở tận những làng mạc xa xôi tại Ấn Độ hay tại Châu Phi không thể hiểu ngôn ngữ của giáo sĩ được sai đến giảng đạo cho họ, nhưng họ có thể hiểu được lòng tử tế, sự ấm áp và thái độ chăm sóc.

Tại sao Phaolô chọn tình yêu thương là điều trọng hơn hết ở đời này? Bởi vì tình yêu thương không bao giờ thất bại (1Cô 13:8). Mọi thứ khác đều có thể thất bại, nhưng tình yêu thương thì sẽ không thất bại.

Tình yêu thương có thể làm tan chảy những tấm lòng cứng cõi, nó có thể chữa lành những vết thương lòng và làm xoa dịu những tấm lòng lo sợ.

Phần lớn những thứ mà chúng ta đầu tư thời gian và năng lực là những thứ sẽ qua đi, sẽ chóng tàn và không tồn tại đến đời đời.

Chúng ta cố gắng kiếm tiền, xây dựng cơ đồ, thành đạt nhiều điều, chơi thể thao xuất sắc, trở thành nổi tiếng, sở hữu nhà cửa, có được xe cộ, càng nhiều quần áo, cất trữ vàng bạc. Chúng ta muốn mở rộng kiến thức và nhìn ra thế giới, nhưng tất cả những điều này chỉ là tạm thời. Chỉ có tình yêu thương mới không kết thúc. Một cử chỉ yêu thương thôi cũng đủ kéo dài và tồn tại đến muôn đời.

Tôi muốn bỏ thì giờ và năng lực của tôi vào một điều gì đó tồn tại lâu dài, còn bạn thì sao?

Trong cuốn sách, *The Greatest Thing in the World*, Henry Drummond nói rằng “yêu phong phú thì sẽ sống sung mãn, và yêu mãi mãi thì sẽ sống đời đời.” Để yêu phong phú và yêu mãi mãi đòi hỏi bạn phải học bước đi trong tình yêu thương đối với mọi người. Để làm được điều đó, trước hết bạn phải nhận tình yêu của Chúa cho mình, bởi vì bạn không thể cho người khác điều mà bạn không có.

2

Không Thể Cho Điều Mình Không Có

*Chúng ta yêu thương vì Đức Chúa Trời đã yêu
thương chúng ta trước.*

(1Giăng 4:19)

Ngay sau khi tôi dâng đời sống tôi cho Chúa Giê-su, tôi bắt đầu nghe những bài giảng nói về tầm quan trọng về việc yêu thương người khác. Tôi ước ao bước đi trong tình yêu thương, nhưng dường như tôi không thể. Tôi có sự thôi thúc, nhưng không có sức lực để làm theo (Rôma 7:18). Tôi có những kế hoạch kỳ diệu, nhưng lúc nào cũng không thực hiện được.

Những ước muốn không thành thường làm cho tôi bối rối. Tôi cảm thấy lúng túng và thắc mắc không biết có gì sai trật nơi tôi. Tôi thiếu kiên nhẫn với người khác, sống luật pháp và hơi cộc cằn, hay phán xét, thô

lỗi, ích kỷ, không tha thứ và đó mới chỉ là khởi đầu của danh sách.

Một sự hiểu biết đột phá đã đến khi Chúa bắt đầu tỏ cho tôi là tôi không thể yêu thương người khác bởi vì tôi chưa hề nhận lãnh tình yêu của Chúa dành cho tôi. Về lý trí tôi nhìn nhận Kinh Thánh dạy rằng Chúa yêu thương tôi, nhưng trong thực tế điều này không có trong tấm lòng tôi. Tôi giống như một người khát nước cầm ly nước ngồi ngay trước mặt một người cũng khát nước vì người đó không hề được uống ly nước của tôi.

Tình yêu thương có khởi đầu và kết thúc. Trước hết, Chúa yêu thương chúng ta, và bởi đức tin chúng ta đón nhận tình yêu của Ngài. Rồi sau đó chúng ta yêu thương chính mình một cách quân bình, chúng ta yêu lại Chúa và học yêu thương người khác. Tình yêu thương phải theo tiến trình này, còn không thì nó sẽ không trọn vẹn.

BẠN CÓ ĐÁNG YÊU KHÔNG?

*Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ tình yêu thương Ngài
đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì
Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.*

(Rôma 5:8)

Ngay lúc bạn đọc thấy tiêu đề của phần này, “Bạn Có Đáng Yêu Không?”, có lẽ bạn nghĩ ngay là, “Tôi không đáng yêu!”

Tôi trước đây đã phản ứng như vậy cho câu hỏi này trước khi tôi hiểu được bản chất thật về tình yêu thương của Chúa và lý do Ngài yêu thương tôi.

Làm sao Chúa lại yêu thương chúng ta là người bất toàn như thế? Ngài có thể làm được bởi vì Ngài muốn yêu thương; điều đó làm Ngài hài lòng :

Vì yêu thương và theo mục đích tốt đẹp của ý định Ngài, Đức Chúa Trời đã tiên định cho chúng ta làm con nuôi của Ngài nhờ Chúa Cứu Thế Giê-su.

(Êphêsô 1:5)

Chúa yêu thương bởi vì đó là bản chất của Ngài. Chúa là tình yêu thương (1Giăng 4:8). Nếu Ngài không yêu thương thì Ngài không phải là Ngài nữa.

Chúa luôn luôn yêu thương chúng ta. Ngài có thể không phải lúc nào cũng yêu thích mọi việc chúng ta làm, nhưng Ngài vẫn yêu chúng ta. Tình yêu của Ngài là vô điều kiện; nó đặt cơ sở trên chính Ngài, chứ không phải trên chúng ta.

ÂN SỬNG LỚN HƠN TỘI LỖI

Kinh luật đến để sự phạm pháp gia tăng; nhưng ở đâu tội lỗi gia tăng thì ân sủng lại càng dồi dào hơn.

(Rôma 5:20)

Chúa đã dùng điều thiện để thắng điều ác (Rôma 12:21). Ngài làm điều đó bằng cách đổ ân sủng vô hạn của Ngài trên chúng ta để nếu chúng ta có phạm tội thì ân sủng của Ngài sẽ lớn hơn tội lỗi chúng ta. Chúa không thể

nào không yêu thương nên chúng ta cũng không thể nào làm gì mà khiến Ngài không còn yêu thương chúng ta.

Tình yêu của Chúa là quyền năng tha thứ tội lỗi chúng ta, chữa lành tình cảm chúng ta và vệt lành tấm lòng tan vỡ của chúng ta (Thi thiên 147:3).

Một khi bạn nhận ra bạn được Chúa yêu thương, không phải bởi vì bạn là gì hay bạn đã làm gì, bạn sẽ chấm dứt cố gắng để được xứng đáng với tình yêu của Ngài hay là đoạt được tình yêu của Ngài mà bạn chỉ đơn giản là tiếp nhận và vui hưởng tình yêu của Chúa.

Hãy bắt đầu công bố rằng Chúa yêu thương bạn. Hãy nói lớn tiếng lời này nhiều lần trong ngày khi bạn ở một mình. Hãy nói ra không khí và hãy nghe bạn nói - hãy cảm thấy thoải mái với ý tưởng rằng Chúa yêu thương bạn. Hãy ở trong tình yêu của Ngài, hãy đắm chìm trong nó và để nó bảo hoà linh hồn bạn – suy nghĩ và cảm xúc của bạn. Hãy tưởng tượng niềm sung sướng khi biết, “Chúa thương tôi!”

Một khi lòng bạn đầy đầy sự hiểu biết về tình yêu của Chúa, bạn có thể quay lại yêu thương Ngài : Chúng ta yêu Ngài, vì Ngài yêu chúng ta trước.

BIẾT TÌNH YÊU CỦA CHÚA

Tôi cầu xin, bởi đức tin, Chúa Cứu Thế' ngự trong lòng anh chị em để khi đã đắm rã và lập nền trong tình yêu thương, anh chị em có đủ sức cùng tất cả thánh đồ hiểu thấu chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu của tình yêu ấy.

*Và để biết được tình yêu của Chúa Cứu Thế,
là tình yêu vượt quá sự hiểu biết, anh chị em
sẽ được đầy đầy mọi sự sung mãn của Đức
Chúa Trời.*

(Êph 3:17-19)

Trong Kinh Thánh chúng ta thấy Phaolô đã cầu nguyện cho hội thánh để họ thật sự biết tình yêu của Chúa bằng kinh nghiệm. Phaolô biết rằng khả thi về tình yêu của Chúa là điều bắt buộc, rằng cơ đốc nhân phải có tình yêu của Chúa, còn không thì có nhiều trục trặc trong đời sống họ.

Những mối quan hệ đúng đắn dựa trên tình yêu thương – tình yêu thương tuôn đổ qua hai cách.

Một khi bạn tiếp nhận tình yêu thương vô điều kiện của Chúa, bạn không chỉ quay lại yêu thương Ngài, mà bạn còn có thể bắt đầu thương yêu người khác.

CHO ĐIỀU BẠN CÓ

Tình yêu thương ở trong điều này: Không phải chúng ta đã yêu kính Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu thương chúng ta và sai Con Ngài làm sinh tế hy sinh chuộc tội lỗi chúng ta.

Các con yêu dấu! Nếu Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta như thế, thì chúng ta cũng nên yêu thương nhau.

(1Giăng 4:10-11)

Có tình yêu của Chúa trong chúng ta, chúng ta có thể ban nó ra. Chúng ta có thể chọn yêu thương người khác cách rộng lượng. Chúng ta có thể yêu họ cách vô điều kiện như Ngài đã yêu thương chúng ta.

Ai trên đời này cũng ước ao được yêu thương, được chấp nhận. Tình yêu thương của Chúa là món quà kỳ diệu nhất mà chúng ta được Chúa ban cho. Nó tuôn chảy đến chúng ta, và rồi nó tuôn tràn qua chúng ta đến người khác.

Tôi thích nhìn thấy mình là người phân phát các phước lành. Tôi muốn làm mẫu người mà người khác có thể đến và nhận phước lành được ban phát cho đời sống họ. Tôi muốn giúp cho người khác hạnh phúc và tôi phát hiện ra rằng khi tôi làm vậy, tôi gặt hái hạnh phúc trong chính đời sống tôi.

Phần lớn trong cuộc đời chúng ta, chúng ta cố gắng tìm kiếm hạnh phúc không đúng cách. Chúng ta cố gắng tìm hạnh phúc trong việc nhận lãnh nó, nhưng hạnh phúc chỉ được tìm thấy trong việc trao ban.

Tình yêu phải ban cho; bản chất của tình yêu là ban cho:

Vì Đức Chúa Trời yêu thương nhân loại, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, để ai tin nhận Đấng ấy sẽ không bị hư mất nhưng được sự sống vĩnh phúc.

(Giăng 3:16)

Chúng ta bày tỏ tình yêu thương cho người khác bằng cách đáp ứng nhu cầu của họ - nhu cầu thuộc thể cũng như nhu cầu thuộc linh. Sự rộng lượng là tình yêu thể hiện bằng hành động. Tình yêu được nhìn thấy qua

sự gây dựng và sự khích lệ, sự kiên nhẫn, sự nhân từ, sự tử tế, sự hạ mình, sự không ích kỷ, sự điềm tĩnh, sự nhu mì (tin điều tốt nhất) và sự chân thật.

Chúng ta nên tích cực đeo đuổi nhiều cách để bày tỏ tình yêu thương, đặc biệt trong những điều nhỏ.

ĐIỀU NHỎ CÓ Ý NGHĨA LỚN

*Có ai kính để ngày khởi đầu với thành quả
nhỏ như thế này không?*

(Xachari 4:10)

Những điều nhỏ thường được cho là vô nghĩa, nhưng thực tế nó rất quan trọng. Tôi phát hiện ra rằng những điều nhỏ là những hương vị của cuộc sống.

Chúng ta thường sai lầm khi cho rằng chúng ta chỉ chú tâm đến món ăn chính (những điều lớn lao). Món ăn chính mà không có chút hương vị thì nhạt nhẽo và không làm ngon miệng.

Chẳng hạn, một người có thể cảm thấy mình đang bày tỏ tình yêu thương cho gia đình bằng cách làm hai ba công việc và đem nhiều tiền về cho gia đình anh ta để đảm bảo ổn định tài chánh cho gia đình anh. Nhưng anh ta thường hay vắng nhà và mỗi khi về thì anh rất mệt mỏi. Anh ta rất có công lao nhưng lại không có thì giờ cho những việc nhỏ như nói chuyện và đùa giỡn với vợ con, chơi giỡn với con cái, mua hoa tặng vợ, đưa vợ đi ăn tối. Thế là anh ta kết thúc trong ly dị hoặc giả thì hôn nhân

đó không hạnh phúc, tẻ nhạt và nhàm chán. Tôi lập lại là những điều nhỏ là những hương vị của cuộc sống.

YÊU THƯƠNG LÀ MUỐI CỦA ĐỜI

Các con là muối của đất, nhưng nếu muối mất chất mặn đi, thì lấy gì làm cho mặn lại? Muối ấy thành vô vị, chỉ còn bỏ đi và bị người ta giẫm dưới chân.

(Mathiơ 5:13)

Trong câu này Chúa Giê-su nói chúng ta là muối của đất, nhưng nếu muối mất mặn thì nó không ích lợi gì.

Tôi có thể nói rằng tất cả mọi sự trong cuộc sống này sẽ vô vị nếu không có tình yêu thương.

Ngay cả những nghĩa cử rộng lượng mà xuất phát từ bốn phận nhưng lại thiếu đi tình yêu thương chân thật thì cũng làm chúng ta trống rỗng. Tình yêu thương là muối mặn cho cuộc đời, là năng lực của sự sống, là lý do để thức dậy mỗi sáng.

Mỗi ngày sẽ là một ngày thích thú nếu chúng ta nhìn thấy mình như là tác nhân bí mật của Chúa, chờ núp đầu đó để ướp muối cho những cuộc đời vô vị mà chúng ta gặp gỡ.

Chẳng hạn, chúng ta thấy một phụ nữ làm việc phía sau quầy bán thức ăn nhanh, trông cô buồn rầu, mệt mỏi và giận dữ. Chúng ta chỉ cần nói một lời đơn giản như, “Tóc chị đẹp quá” là có thể thêm hương vị cho cô ta ngày hôm đó.

Tình yêu cũng là một nỗ lực. Đôi khi chúng ta cho phép mình trở nên lười không chịu ban phát món quà này. Tôi cầu nguyện cuốn sách này sẽ thay đổi và sạt lại

3

“cái bình” của bạn và giúp bạn quay trở lại điều máu chốt trong đời - *tình yêu thương*.

Yêu Thương Bằng Lời Nói

*Lời nói thiếu suy nghĩ như lưỡi gươm đâm thủng,
nhưng lưỡi người khôn ngoan chứa lành.*

(Châm ngôn 12:18)

Lời nói có một ảnh hưởng rất lớn trên đời sống của tất cả chúng ta.

Tôi biết có những người sống đời sống bất ổn vì cha mẹ của họ đã nói những lời phán xét, chỉ trích, và thua thiệt với họ mỗi ngày. Những người này chỉ có thể được chữa lành bằng cách tiếp nhận tình yêu thương vô điều kiện của Chúa. Họ đã bị tổn thương trong tâm hồn (trong nội tâm, trong tâm trí, ý chí và tình cảm), nơi mà chỉ có Chúa mới toàn quyền hành động.

Êsai 61:1 nói rằng Chúa Giê-su đến để rịt lành những tấm lòng tan vỡ. Ngài là Đấng yêu thương linh

hồn của chúng ta và qua Ngài chúng ta có thể được an ninh và thành công.

Tuy nhiên, khi người ta bị tổn thương bởi lời nói của người khác thì cần thời gian để chiến thắng những hình ảnh tiêu cực mà họ đã nghĩ về bản thân họ.

Đó là lý do thật quan trọng cho chúng ta học dùng lời nói để chúc phước, chữa lành và gây dựng, chứ không phải để rửa sả, gây tổn thương và phá đổ, như Êphêso 4:29 nói:

Môi miệng anh chị em đừng thốt ra một lời ác độc nào, nhưng nếu cần hãy nói lời lành để xây dựng, để đem lại ân phúc cho người nghe.

Điều này đặc biệt đúng liên quan đến con cái của chúng ta.

GẶT ĐIỀU MÌNH GIEO

Hãy huấn luyện trẻ thơ con đường chúng nên theo, để khi về già chúng cũng không đi lạc.

(Châm ngôn 22:6)

Là cha mẹ, chúng ta không nên nói với con cái mình là chúng là đồ gì đó trừ khi chúng ta muốn nó thành như điều chúng ta nói.

Lời nói tạo hình ảnh trong chúng ta, và Châm ngôn 23:7 nói rằng như một người nghĩ trong lòng thể nào người đó quả như vậy.

Nếu cha mẹ nói với con cái là nó ngu và làm việc gì cũng sai thì nó bắt đầu sản sinh ra hạt giống đã gieo trong nó. Những lời nói tiêu cực đã ảnh hưởng trên nhận

thức của nó về bản thân nó, rồi đến lượt nó sẽ được biểu lộ ra trong thái độ và cư xử. Nó sẽ thành người mà nó tin nó vậy, căn cứ vào những gì mà cha mẹ nó nói về nó.

Nguyên tắc của Kinh Thánh được nói rõ trong Galati 6:7 : “Hễ ai gieo gì thì gặt nấy.”

Chúng ta gặt điều chúng ta gieo. Lời nói là hạt giống, và nó sẽ sinh ra mùa gặt. Lời nói đúng sẽ sinh ra mùa gặt về mối quan hệ tốt. Cũng vậy, lời nói sai sẽ sinh ra mùa gặt về mối quan hệ sai.

Một số cha mẹ thắc mắc tại sao con của họ không thường đến thăm khi chúng lớn và dọn ra ở riêng. Có thể là do trong ký ức của con cái họ về gia đình họ là một gia đình của những người người cha người mẹ hay nạt nộ, hay bắt lỗi, dùng lời nói để đập đổ thay vì gây dựng.

Tôi có bốn đứa con lớn, và tôi rất vui là chồng tôi và tôi đã gieo những lời nói tốt đẹp vào đời sống chúng. Chúng tôi sửa dạy chúng, nhưng chúng tôi cẩn trọng không khước từ chúng. Khi chúng gặp khó khăn, chúng tôi luôn cho chúng biết là chúng tôi tin tưởng chúng và luôn có mặt để giúp chúng. Ngay cả khi chúng tôi không thích những điều chúng làm và nói cho chúng hay, chúng tôi nhấn mạnh là tình thương của chúng tôi dành cho chúng vẫn không thể thay đổi.

Vào thời điểm Danny, đứa con trai út của chúng tôi được ra đời, lòng chúng tôi đầy dẫy Lời Chúa. Tôi nhớ Chúa tỏ cho chúng tôi là không bao giờ nói với Danny, “Mày là đứa con trai hư hỏng!” Chúng tôi nói cho cháu biết những điều sai quấy cháu làm, nhưng chúng tôi không bao giờ nói cháu là đồ hư.

Nhiều bậc cha mẹ có thói quen dùng những “lời diễn giải” sửa dạy con cái, nhưng tôi tin rằng những lời

nói này gieo hình ảnh trong chúng rằng chúng là xấu xa. Những hạt giống này sinh ra một mùa gặt về cách cư xử xấu mà chúng ta không mong muốn.

Nói chung, nếu chúng ta tin nơi con người, họ sẽ dồn hết nỗ lực để sống đúng với niềm tin tưởng của chúng ta nơi họ. Chúng tôi học được điều này qua việc xử sự với các nhân viên trong chức vụ của chúng tôi. Chúng tôi thấy rằng nếu chúng tôi đề bạt một người nào mà chúng tôi tin là có tiềm năng thì họ bắt đầu hành xử khác ngay sau khi họ được thông báo là họ được đề bạt. Chúng tôi đã thấy một số nhân viên bắt đầu ăn mặc lịch thiệp hơn và xử sự cách chuyên nghiệp hơn. Họ làm việc siêng hơn để xứng đáng với những gì chúng tôi nói với họ là chúng tôi tin tưởng họ như vậy.

Rất nhiều người cần ai đó để tin tưởng nơi họ. Họ đã bị tổn thương bởi những lời nói tiêu cực, nhưng những lời nói tích cực sẽ mang lại sự chữa lành trong đời sống của họ.

Một trong năm người quản đốc của tôi trước đây rất sợ hãi đến độ mỗi lần chúng tôi nhờ cô làm một việc gì đó mới là cô bật khóc. Cô ta sợ tôi, sợ về cuộc sống, sợ thất bại – hầu như cái gì cũng sợ. Mới đây cô nói với tôi, “Bà Joyce ơi, bà tin tưởng nơi tôi hơn là tôi tin tưởng nơi bản thân tôi.”

Tin điều tốt nhất nơi người khác và nói những lời gây dựng họ là một cách để yêu thương họ.

Hãy suy nghĩ những lời này và rồi hãy suy nghĩ về cách nó khiến bạn cảm thấy như thế nào:

Xấu Xa	Ngu Dại	Thất Bại	Bất Lược
Chậm Chạp	Lôi Thôi	Vô Vọng	

Có phải những lời nói này khiến bạn cảm thấy được gây dựng, phấn khởi và hạnh phúc, như thể là bạn có thể thành công trong mọi nỗ lực của bạn không? Tôi đoán chắc là không.

Bây giờ hãy nghĩ đến những lời như thế này:

Hấp Dẫn   Thông Minh   Hy Vọng   Được Phướ
Sáng Tạo   Tài Năng   Được Xúc Dầu

Tôi đoán chắc là bạn thấy những lời như vậy sẽ ảnh hưởng tích cực đến bạn nhiều hơn.

Cuối cùng, hãy đọc và suy gẫm những câu Kinh Thánh này theo ánh sáng những gì chúng ta đã học về sức mạnh của lời nói:

*Lơ lửng làm cho lòng người mệt mỏi, nhưng lời
lành khiến lòng dạ người ta vui mừng.*

Châm ngôn 12:25

*Miệng đối đáp giỏi là niềm vui cho một người
và lời nói hợp lúc tốt đẹp biết bao.*

Châm ngôn 15:23

*Lời nói dịu dàng như tảng mật ong, ngọt ngào
cho tâm hồn và lành mạnh cho xương cốt.*

Châm ngôn 16:24

*Sống chết ở trong tay của lưỡi; kẻ nào yêu mến
nó sẽ ăn bông trái của nó.*

Châm ngôn 18:21

Bạn có thể thấy tại sao lời nói thật là quan trọng trong đời sống của những người thật sự ước ao bước đi trong tình yêu thương đối với người khác.

BIẾN YÊU THƯƠNG THÀNH THÓI QUEN

Chúng ta hãy lưu ý khích lệ nhau trong tình yêu thương và các việc lành.

Hêbơơ 10:24

Nếu chúng ta muốn biến yêu thương thành thói quen thì chúng ta phải phát triển thói quen yêu thương người khác bằng chính lời nói của mình. Bản chất xác thật (bản chất thấp hèn, tham dục) thường hay chỉ ra lỗi lầm, điểm yếu và thất bại. Dường như nó được nuôi dưỡng bởi những điều tiêu cực trong cuộc sống. Nó chỉ nhìn thấy và đề cao những gì sai trái nơi con người và công việc. Nhưng Kinh Thánh nói trong Rôma 12:21 rằng chúng ta dùng điều thiện mà thắng điều ác.

Bước đi trong Thánh Linh (liên tục bước theo sự thôi thúc, sự dẫn dắt và sự vận hành của Thánh Linh qua chính tâm linh chúng ta thay vì được dẫn dắt bởi cảm xúc của chúng ta) đòi hỏi phải có thái độ tích cực. Đức Chúa Trời là tích cực và để bước đi với Ngài chúng ta phải hiệp ý với Ngài (Amốt 3:3).

Rất dễ nhìn thấy lỗi lầm nơi người ta, nhưng tình yêu thương che đậy vô số tội lỗi : “Trên tất cả mọi sự, hãy yêu nhau sâu đậm, vì tình yêu thương che phủ vô số tội lỗi.” (1Phie 4:8).

Tình yêu thương không phơi bày lỗi lầm mà lại che đậy lỗi lầm.

HÃY GIỮ MỒM GIỮ MIỆNG!

Nhưng Ta bảo các người: Vào ngày phán xét mỗi người sẽ phải khai trình mọi lời nhảm nhí mình đã nói ra.

(Mathi 12:36)

Cha mẹ, người chủ, bạn bè, vợ chồng, con cái - tất cả chúng ta đều cần cam kết để yêu thương người khác bằng chính lời nói của mình, để gây dựng niềm tin nơi người khác. Mỗi lời chúng ta nói ra có thể là viên gạch để gây dựng hoặc là viên đá để bắn phá.

Hãy lựa lời mà nói. Hãy nhớ lời nói là hạt giống; nó là cái bình chứa sức mạnh. Nó sẽ sinh ra mùa gặt tốt hay xấu trong đời sống của bạn và trong đời sống người thân của bạn.

4

Yêu Thương Bằng Vật Chất

Nếu ai có của cải thế gian thấy anh chị em mình đang túng thiếu nhưng chặt dạ, không giúp đỡ người đó thì làm sao tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong người ấy được? Hỏi các con bé nhỏ, chúng ta đừng thương yêu chỉ bằng lời nói và nơi đâu môi chót lưỡi, nhưng hãy yêu thương bằng hành động và chân thật.

1Giăng 3:17-18

Nhiều người yêu vật chất và dùng con người để trục lợi. Còn Chúa thì muốn chúng ta yêu con người và dùng vật chất để chúc phước người ta. Chia sẻ của cải của chúng ta cho người khác là một cách để đi từ chỗ “yêu thương bằng lời nói” đến chỗ “thương yêu bằng hành động.”

Chúa đã ban cho chúng ta tấm lòng trắc ẩn, nhưng bởi sự chọn lựa của chúng ta, chúng ta có thể mở lòng ra hay đóng lòng lại. Là tín hữu, Chúa ban cho chúng ta Thánh Linh của Ngài và đặt lòng mới hay tâm trí mới ở trong chúng ta. Ê-xê-chi-ên 11:19 nói tấm lòng mới này rất nhạy bén và đáp ứng lại với sự đụng chạm của Chúa. Có một điều gì đó sâu xa trong mỗi tín hữu muốn giúp người khác; tuy nhiên, chính sự ích kỷ khiến chúng ta mãi mê làm thoả mãn ước muốn của riêng mình mà trở nên thờ ơ với nhu cầu của những người xung quanh chúng ta.

Đâu đâu người ta cũng bị tổn thương. Một số thì nghèo khổ, số khác thì bệnh tật hay cô đơn. Số khác nữa thì bị tổn thương về tình cảm hay có nhu cầu về thuộc linh. Một hành động tử tế như cho đôi bông tai hay tặng cái cà vạt cho một người sống bất an có thể làm cho người đó cảm thấy mình được yêu thương và có giá trị.

Người ta thường hay bị vướng vào cái bẫy cố làm giàu; cuộc vật vã này thường mang lại kết quả không bao nhiêu hoặc giả là không kết quả gì. Chúng ta nên phấn đấu để dâng hiến nhiều hơn. Nếu chúng ta làm vậy, chúng ta sẽ thấy rằng Chúa sẽ đảm bảo là chúng ta có đủ để đáp ứng nhu cầu của chúng ta ngoài ra còn có dư dật để dâng hiến nữa (2Côrinhtô 9:8).

BẮT ĐẦU TỪ CHỖ HIỆN TẠI

Đang khi có sẵn thì đừng nói với người láng giềng con rằng: Hãy đi rồi trở lại, ngày mai tôi sẽ cho anh.

(Châm ngôn 3:28)

Chúng ta có thể có ý tốt nhưng vẫn không vâng lời. Trì hoãn là điều rất lừa dối. Chúng ta thường không xem việc trì hoãn là tội không vâng lời bởi vì chúng ta dự tính vâng lời Chúa; chỉ đơn giản là chúng ta sẽ làm *khi* – khi chúng ta nhiều tiền, khi chúng ta có thì giờ, khi giáng sinh qua đi, khi con cái đi học hết trong năm nay, khi kỳ nghỉ kết thúc và vân vân . . .

Thật vô ích để cầu nguyện Chúa ban cho bạn thêm tiền để bạn trở thành nguồn phước cho người khác nếu bạn không trở thành nguồn phước với những gì bạn có ngay hiện tại. Đừng tin những lời dối trá của ma quỷ rằng bạn không có gì để dâng. Ngay cả chỉ có tộp kẹo gum hay một cây bút máy, hãy bắt đầu dùng những gì bạn có để chúc phước người khác.

Sau khi tôi được đầy đầy Thánh Linh (nhận lấy quyền năng, khả năng và sức mạnh của Chúa để sống một đời sống cơ đốc nhân và làm trọn ý muốn của Ngài) vào tháng 2 năm 1976, tôi bắt đầu thấy mình muốn dâng hiến nhiều hơn. Nhà tôi Dave và tôi đã dâng phần mười kể từ khi chúng tôi lấy nhau, nhưng chúng tôi chỉ dâng cho người khác những gì chúng tôi buộc phải làm như quà sinh nhật, quà giáng sinh, quà cho ngày lễ hay các dịp đặc biệt. Chúng tôi chưa hề nghĩ là chúng tôi “sống để dâng” hay để dâng nhiều hơn. Chúng tôi đi nhóm mỗi ngày Chủ nhật nhưng đã không được dạy dỗ về lĩnh vực dâng hiến. Chúng tôi chỉ dâng những thứ chúng tôi không dùng nữa, nhưng không dâng những đồ mới mà chúng tôi thích dùng hay những thứ chúng tôi có dư.

Chúng tôi trước đây chưa đủ tài chánh để dâng hiến ngoài dâng phần mười, nhưng chính ước ao mãnh liệt muốn dâng hiến đã khiến chúng tôi tìm cách nào để dâng. Nên chúng tôi dâng những tài sản riêng, quần áo không

mặc, vật dụng trong nhà, và chiếc xe hơi cũ đáng lý bán được vài trăm đô la nhưng chúng tôi quyết định dâng cho người bạn không có xe để họ chạy thêm vài năm.

Trong lúc học dâng hiến như vậy, chúng tôi phát hiện ra rằng chúng tôi không cần phải có tiền mới trở thành nguồn phước cho người khác.

HÃY LÀM MỘT CÁI THÙNG DÂNG HIẾN

Hãy làm cho bạn một cái thùng lớn và lục lọi tài sản của bạn, xin Chúa chỉ cho bạn những thứ bạn có mà bạn muốn chúc phước cho người khác. Hãy cho vào thùng những món đồ mới mà bạn không thích, những vật dụng mà bạn dư, những đồ đạc mà bạn mua trước đây nhưng bây giờ không dùng tới trong nhiều năm.

Chẳng hạn, khi con tôi còn nhỏ tôi cần cái bình thổi hơi nước trong suốt mùa đông hay mùa cúm. Nhưng các con tôi lớn, tôi cho cái bình này vào xó ở tầng dưới. Tôi mang đó đến văn phòng tôi, cùng với những đồ đạc khác mà tôi không dùng nữa và thế là có người đến nhận ngay. Có lẽ có ai đó biết là có một người mẹ trẻ cần cái bình đó nhưng không có tiền mua.

Hãy lục xem trong kho, trong ngăn kéo, trong tủ quần áo, trong tầng hầm, và trong ga ra. Bạn sẽ cho đầy cái thùng dâng hiến này ngay. Đừng giữ thứ gì nhiều năm trừ khi bạn cần nó sau này – nếu bạn giống tôi, biết là tương lai mình sẽ cần nhưng bạn sẽ quên mất là bạn có nó thì tốt hơn hết là mua cái mới.

Hãy làm cho cái đồng đồ đạc gây phiền phức cho bạn thành nguồn phước. Hãy giữ cái thùng dâng hiến ở

chỗ nào dễ thấy và xin Chúa chỉ cho bạn ai cần được chúc phước.

Tôi biết có một người phụ nữ là một tín đồ dâng hiến có tiếng. Bà đem hết những món đồ mà bà muốn chúc phước cho người khác và trưng bày nó trên cái bàn phía sau nhà bếp. Bà mời bạn bè đến và cho họ biết họ có thể lấy bất cứ món gì họ muốn. Bà khích lệ họ cảm thấy thoải mái lấy nhiều thứ cho đến khi hết thì thôi.

Tôi khích lệ bạn hãy trở thành người dâng hiến và tìm cách dùng những thứ bạn có để trở thành nguồn phước cho người khác.

LÊN CHỖ CAO HƠN

*Tôi xin làm chứng, không những họ đã tự nguyện
quyên góp theo khả năng, nhưng còn vượt quá
khả năng nữa.*

2Côrinhtô 8:3

Có những mức độ dâng hiến; Có thứ thì dễ dâng và có thứ thì khó dâng. Dâng những thứ mà mình không thích hay không dùng nữa thì tốt thôi, nhưng chúng ta cũng nên dâng những đồ mới nữa, và những thứ mà chúng ta đã bỏ công kiếm được.

Nếu bạn biết ai đó đang trải qua hoàn cảnh khó khăn, hãy đi mua thứ gì đó cho họ; hãy tìm món quà đặc biệt mà bạn cảm thấy thích hợp. Việc này cần thời gian, và đối với những người bận rộn thì làm việc này không dễ chút nào. Thật tốt để bạn chú ý bước vào những lĩnh vực mới mẻ. Hãy ra khỏi lối sống an nhàn bằng cách dâng hiến.

Hãy dâng những món bạn thích nữa; tôi có thể nói ngay là làm thế không dễ chút nào. Tại sao thật tốt để dâng dù biết là không dễ gì để dâng? Chúa Giê-su đã làm vậy khi Ngài sẵn sàng chết trên thập tự giá cho tội lỗi chúng ta (rồi Ngài sống lại từ cõi chết vào ngày thứ ba như Đức Chúa Trời đã hứa), và tôi muốn giống Ngài, còn bạn thì sao? Như ngạn ngữ có nói : “KHÔNG THẬP TỰ, KHÔNG VINH DỰ.”

CHỖ YÊU THẾ GIAN

Đừng yêu thế gian cùng những gì ở trong thế gian. Nếu ai yêu thế gian thì tình yêu thương của Đức Chúa Cha không ở trong người đó.

1Giăng 2:15

Hãy nhớ yêu người và dùng của để chúc phước cho họ. Đây là việc khó cho chúng ta làm nếu chúng ta quá yêu vật chất. Bạn và tôi phải cố gắng giữ cho mọi thứ theo đúng chỗ của nó. Chúng ta không cho phép mình đặt của cải trước con người.

Đôi khi người ta quá bực bội vì bị mất thứ gì đó đến độ họ xử tệ với người khác.

Ngày nọ người giúp việc trước đây của tôi nấu ăn cho chúng tôi trong một nồi áp suất. Cô ta sơ ý gì đó nên cái van bị trật ra ngoài, thổi tung nồi thịt, nào là thịt, dầu mỡ, khoai tây và cà-rốt bay tung toé lên không. Lúc đó cái quạt trần phía trên trần nhà bếp chạy hết tốc độ. Thế là nó quay thức ăn và bắn tung toé khắp cả tường, trần, nền và đồ đạc trong nhà bếp – và dính cả người giúp việc.

Khi tôi đi làm về nhà, cô ta ngồi ngay góc nhà bếp, khóc nức nở. Cô ta trông thảm thương đến độ tôi nghĩ cô ta mới nhận một tin rất buồn. Cuối cùng tôi thuyết phục cô ta kể cho tôi nghe chuyện gì xảy ra, và khi cô ta kể, tôi bắt đầu cười. Và đến khi nhà tôi về nhà, cô và tôi đang cười thôi là cười.

Cô ta nói, “Em đã làm hỏng hết nhà bếp của cô!”

Tôi nhớ đã nói với cô, “Nhà bếp có thể sửa lại được, nhưng em thì không thể sửa lại. Em quan trọng hơn nhà bếp. Cảm ơn Chúa em không hề hối hận gì.”

Có những lúc trong đời sống tôi, tôi không phản ứng như thế đâu. Trước khi tôi học biết rằng con người quan trọng hơn đồ vật, tôi thường hay nổi giận và nói nhiều điều làm cho người giúp việc cảm thấy mình ngu dại và tội lỗi.

Nếu chúng ta yêu thương con người, Chúa sẽ thay thế vật chất, nhưng nếu chúng ta quá yêu vật chất, chúng ta đánh mất con người mà không lấy gì thế được.

Sự thương xót (xử sự tử tế và đầy tình thương) là một khía cạnh của tình yêu thương. Khôn ngoan thì lúc nào cũng bày tỏ lòng thương xót bởi vì chính chúng ta cũng cần sự xót thương luôn.

VẬT CHẤT! VẬT CHẤT! VẬT CHẤT!

Vì chúng ta chào đời chẳng mang gì theo, đến khi qua đời, cũng chẳng đem gì đi được.

1Ti-mô 6:7

Xã hội chúng ta ngày nay đầy dẫy sự thương mại. Ai ai cũng bận rộn kiếm tiền để họ mua sắm nhiều thứ hơn. Đường như đâu đâu chúng ta cũng thấy siêu thị, cửa hàng, khu mua sắm hay cửa hàng tiện lợi.

Tôi ngạc nhiên khi lái xe trên phố và nhìn thấy đủ thứ cửa hàng mua bán. Tôi thường tự nhủ, “Làm sao mà tất cả những cửa hàng này làm ăn được. Chắc không đủ khách hàng đi mua sắm đâu.” Tôi hẳn đã sai lầm bởi vì ngày nào cũng có cửa hàng mọc lên.

Vật chất tự thân nó không xấu, nhưng nó có thể trở thành xấu nếu nó dụ chúng ta đánh mất những ưu tiên trong đời sống tin kính:

*Mê tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác;
cũng vì đeo đuổi tiền bạc mà một số người đã
lâm lạc, lìa bỏ đức tin, và bản thân họ bị nhiều
nỗi đau khổ xâu xé.*

(1 Timôthê 6:10)

Chúa muốn con cái Ngài được phước. Ngài muốn chúng ta có đồ tốt. Ngài tha lỗi nơi “sự thịnh vượng của tôi tớ Ngài” (Thi thiên 35:27).

Chúng ta càng dùng của cải của chúng ta để chúc cho người khác thì Chúa càng ban phước cho chúng ta :

*Hãy cho, thì các con sẽ được ban cho. Người ta
sẽ đóng đầu đầy, nén chặt, lắc xuống, thêm cho
đầy tràn mà đổ vào vạt áo các con; vì các con*

Đong cho người ta theo mức nào, thì sẽ được đong lại theo mức ấy.

(Luca 6:38).

Giống Áp-ra-ham, chúng ta được Chúa kêu gọi để được phước và trở thành nguồn phước :

Ta sẽ làm cho con thành một nước lớn. Ta sẽ ban phước lành cho con và làm nổi danh con và con sẽ thành một nguồn phước.

(Sáng thế 12:2)

Nếu động cơ chúng ta là trở thành nguồn phước, điều đó chúng tỏ để Chúa giao cho chúng ta tiền bạc và của cải. Chúng ta sẽ gặt điều chúng ta gieo; đây là quy luật thuộc linh:

Đừng để bị lừa dối. Đức Chúa Trời không chịu khinh thường đâu. Vì ai gieo điều gì thì sẽ gặt điều ấy.

(Galati 6:7).

Nó cũng là quy luật của vũ trụ: “Một khi quả đất còn, thì mùa gieo và mùa gặt, thời tiết lạnh và nóng, mùa hạ và mùa đông, ngày và đêm sẽ chẳng bao giờ chấm dứt.” (Sáng thế 8:22)

Tuy nhiên, chúng ta nên tránh dưng chỉ bởi động cơ duy nhất là để nhận. 2Corinhtô 9:6 nói chúng ta phải dưng (gieo) cách rộng lượng “để phước hạnh có thể đến với ai đó.”

Nhằm chúc phước cho người khác phải là động cơ chính của việc dâng hiến.

Đừng phí cuộc đời bạn chỉ để kiếm tiền và thu gom của cải. Như chúng ta đã thấy trong 1Timôthê 6:7, chúng ta không mang gì vào trong thế gian và cũng không đem gì ra khỏi thế gian, và trong 2Côrinhtô 9:9 chúng ta được dạy là công việc của người công chính còn đến đời đời.

Tôi muốn để lại cho đời một điều gì đến từ kết quả của hành trình tôi trải qua cuộc sống. Tôi không muốn được người ta biết đến như là một “người chỉ biết thu góp” khi nhắm mắt. Tôi quyết định làm “người ban cho.” Tôi muốn chúc phước cho người khác một cách cụ thể. Tôi cầu nguyện bạn cũng nên có cùng ước ao như thế.

AI CŨNG CẦN PHƯỚC

Như Kinh Thánh chép: Ngài đã ban phát rộng rãi. Ngài ban cho kẻ nghèo khó. Sự công chính của Ngài tồn tại đời đời.

2Côrinhtô 9:9

Thật là tốt và cũng đúng Kinh Thánh khi chúc phước cho người nghèo. Họ phải là những mục tiêu hàng đầu của chúng ta.

Hãy tìm ai đó có nhu cầu và chúc phước cho họ. Hãy chia sẻ những gì bạn có với những người kém may mắn hơn bạn. Nhưng hãy nhớ ai cũng cần phước – kể cả người giàu, người thành công, và cả những người tưởng là có đầy đủ mọi sự.

Chúng ta thường nghe người ta nói, “Nên mua gì đây để cho những người mà đã có đầy đủ mọi sự? Mua gì hay làm gì cho những người như thế không phải là vấn đề; vấn đề là bày tỏ một nghĩa cử yêu thương.

Nhà tôi và tôi mới đây cảm thấy được Thánh Linh dẫn dắt để cam kết mỗi tháng giúp tài chánh từ chức vụ của chúng tôi cho một nhạc sĩ cơ đốc rất thành công và nổi tiếng. Anh ta viết thư hồi âm, nói rằng số tiền dâng này rất đúng lúc và trong hai mươi ba năm phục vụ Chúa không có một hội thánh nào trong nước dâng hiến hợp tác với anh.

Mọi người đều yêu thích anh này. Anh là nguồn phước lớn lao cho toàn thể thân thể của Chúa. Nhưng tại sao không một hội thánh nào khác trong nước (Mỹ) dâng hiến tài chánh cho anh? Tôi tin ấy là vì chúng ta được “đào tạo” là chỉ dâng cho người nghèo hay thiếu thốn, nhưng chúng ta lại ít được dạy dỗ hoặc không được dạy dỗ về nhu cầu của những người thuộc tầng lớp trung lưu hay thượng lưu, những người thành công hay giàu có ở đời.

Những hạng người này cũng có những nhu cầu tình cảm như mọi người khác và đôi khi họ lại có nhu cầu lớn hơn vì họ thường mang trách nhiệm nặng nề. Họ thường là người chu cấp, chăm sóc cho người khác, giúp đỡ nhu cầu người khác. Vì vậy mà ít ai thấy họ cũng có nhu cầu thật sự.

Ai cũng cần phước. Tất cả chúng ta đều cần được khích lệ, gây dựng, khen tặng và ghi nhận công ơn. Tất cả chúng ta đôi khi cũng mệt mỏi và cần người khác nói vài lời như, “Tôi muốn anh (chị) biết rằng tôi rất cảm kích anh (chị) và mọi việc anh (chị) làm. Khích lệ không chỉ bằng lời nói thôi mà cũng bằng một nghĩa cử đẹp kèm theo như tặng quà hay cho tiền khi thích hợp. Chúng

ta thường nghe nói “có tiền nói ai cũng nghe,” mà cũng đúng như vậy.

Tôi tin rằng Chúa ban phước cho chúng ta để chúng ta trở thành nguồn phước - không chỉ ở vài chỗ mà là bất kỳ chỗ nào chúng ta tới.

Hãy bắt đầu dùng những gì bạn có để trở thành nguồn phước, và giếng của bạn sẽ không bao giờ cạn.

Khi bạn được phước, tôi đoán chắc là bạn không muốn người khác nghĩ rằng không cần dâng cho bạn nữa bởi vì bạn đã được phước rồi. Hãy nhớ gieo cho người nghèo lẫn người giàu, người cô thế lẫn người thành công (2Côrinhtô 9:6-7).

Tôi đã học để hưởng niềm vui của việc gieo cho nhiều hạng người. Tôi thích dâng cho người thiếu thốn và giúp họ vươn đến mức mà tôi đang sống. Tôi cũng thích dâng cho những người đã hưởng mức sống mà tôi khao khát như họ.

Nếu bạn muốn chức vụ hay hội thánh của bạn tăng trưởng, hãy tìm những chức vụ hay hội thánh nào lớn mà bạn kính nể và hãy gieo cho họ. Nếu bạn muốn hôn nhân của bạn được vệt lạnh, hãy gieo vào trong đời sống của ai đó có hôn nhân hạnh phúc, khai phóng đức tin của bạn kèm với hạt giống để nhận mùa gặt hái trong linh vực đó. Nếu bạn muốn tài chánh của bạn thêm nhiều, hãy gieo vào nhu cầu của người khác.

Thật ra, tiềm năng để dâng thì vô số kể.

Nếu bạn sống để đáp ứng nhu cầu và để làm cho người khác hạnh phúc thì trong lúc làm vậy bạn sẽ tìm thấy “niềm vui bất tận” (1Phierơ 1:8).

5

Yêu Thương Bằng Suy Nghĩ

Vì như hẳn suy nghĩ trong lòng thế nào, thì hẳn quả như vậy.

Châm ngôn 23:7

Chúng ta lầm khi chúng ta có quan niệm rằng suy nghĩ của chúng ta không ảnh hưởng tới người khác. Chúng ta thường cảm nhận suy nghĩ của người khác và họ cũng cảm nhận suy nghĩ của chúng ta.

Suy nghĩ của chúng ta không chỉ ảnh hưởng tới người khác mà còn ảnh hưởng tới họ cách lạ lùng. Châm Ngôn 23:7 dạy rằng chúng ta nghĩ thế nào thì chúng ta quả như vậy. Nếu chúng ta nghĩ những ý tưởng cộc cằn thì chúng ta sẽ thành người cộc cằn. Nếu chúng ta nghĩ những ý tưởng yêu thương thì chúng ta sẽ thành người thương yêu. Nếu chúng ta nghĩ những ý tưởng giận dữ về ai đó trong một thời gian và rồi thỉnh linh thấy mình gặp người đó, chúng ta phát hiện ra rằng hầu như là chúng ta không thể xử sự yêu thương với người đó được.

BẤT PHỤC MỌI Ý TƯỞNG

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2Côrinhtô 10:4-5

Satan lúc nào cũng tìm cách đổ đầy tâm trí chúng ta bằng ý tưởng sai trật. Trách nhiệm của chúng ta là phá đổ những ý tưởng sai trật này, kiểm soát nó và thay thế nó bằng những ý tưởng đúng đắn.

Chúng ta phải chọn kỹ những ý tưởng của chúng ta bởi vì nó ảnh hưởng tới chúng ta và về lâu dài cũng ảnh hưởng những người quanh chúng ta nữa.

Lời chứng sau đây, được gởi đến tôi cách đây vài năm, minh họa rất rõ về sức mạnh của ý tưởng và tại sao chúng ta phải học vận dụng kiểm soát nó.

“Vào dịp Giáng Sinh tôi dời chậu kiểng trên lầu sang phòng ngủ để có chỗ cho cây Giáng Sinh. Cây thông này có mười hai nhánh nhỏ phía dưới các nhánh lớn, trông không đẹp mắt và khó coi.

“Khi tôi thức dậy buổi sáng, tôi nhìn cây thông đó gần cửa sổ và tự nhủ, ‘Mình sẽ cắt nhánh đó.’ Mỗi lần tôi đi ngang cây thông tôi nghĩ, ‘Cái nhánh này trông xấu quá; mình sẽ cắt thôi.’”

“Thời gian trôi qua, và cái cây này được dời lại phòng khách. Tôi cứ nghĩ những ý tưởng tiêu cực mỗi khi tôi để ý cây này. Và chuyện này mất hơn tháng rưỡi.

“Một sáng nọ tôi đến cạnh cây thông đó và thế là mọi cái lá trên nhánh đó đều úa vàng. Còn những lá trên các nhánh còn lại thì không một lá nào úa vàng. Tôi hơi ngạc nhiên và nói chuyện với chồng tôi. Chồng tôi nhìn tôi và nói, ‘Anh vui là em nghĩ tốt về anh!’ Hôm đó tôi đã chặt cái nhánh cây đó luôn.

“Tôi luôn có mối quan hệ không hợp với mẹ chồng tôi. Dĩ nhiên, tôi không hề nghĩ là mình đáng trách, lúc nào cũng nghĩ mình là người dễ thương. Tôi quyết định thử việc này xem sao. Mỗi khi tôi nghĩ về mẹ chồng tôi, tôi quyết định chúc phước cho bà – loại bỏ cái tôi để nghĩ tốt về bà và chúc phước cho bà.

“Bà hiếm khi gọi điện cho tôi hay thích nói chuyện với tôi, nhưng chỉ trong năm ngày thôi bà đã gọi tôi ba lần và chúng tôi nói chuyện thân thiện. Bà đã gọi cho tôi hơn sáu lần trong suốt năm vừa qua. Tôi đã đặt mua loạt bài giảng ‘Sức Mạnh Của Ý Tưởng,’ và bây giờ tôi bắt đầu quan sát những gì tôi nghĩ về người khác.”

Rõ ràng chính suy nghĩ người phụ nữ này đã thật sự giết chết nhánh cây thông và đã thay đổi thái độ của người mẹ chồng đối với bà. Thật lạ lùng quá phải không?

Ý TƯỞNG MANG LẠI SỰ CHẾT HAY SỰ SỐNG

Vì tâm trí theo xác thịt là sự chết, còn tâm trí theo Thánh Linh là sự sống và bình an.

Rô-ma 8:6

Chúng ta muốn đem đến sự sống, chứ không phải sự chết cho người khác bằng suy nghĩ của chúng ta.

Rô-ma 8:6 cho biết tâm trí xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí của Thánh Linh là sự sống. Những ý tưởng xấu xa, tiêu cực đem đến sự chết cho cá nhân chúng ta và cho người khác, trong khi đó những ý tưởng tích cực, yêu thương tốt đẹp sẽ giúp đỡ sự sống.

Đây là một ví dụ từ chính đời sống của tôi mà đã dạy tôi thể nào ý tưởng của chúng ta ảnh hưởng tới những người quanh chúng ta.

Ngày nọ tôi đi mua sắm với đứa con gái nhỏ của tôi lúc đó cháu còn là một thiếu niên. Hôm đó tóc cháu bù xù và mặt cháu bơ phờ. Cháu vừa mới học đánh son và vẫn chưa sành chuyện này lắm. Kết quả là cháu đánh son quá nhiều nên đậm ra thấy khuôn mặt xấu.

Mỗi khi tôi nhìn cháu, tôi nghĩ, *Sao mà hôm nay con xấu quá vậy*. Sau một hồi tôi để ý thấy cháu trông vẻ chán nản và tôi thắc mắc cháu có bị gì không, nên tôi hỏi.

Cháu trả lời, “Hôm nay con thấy con xấu quá.”

Khi cháu nói lời đó, Chúa phán trong tâm linh tôi rằng, “Hãy xem suy nghĩ của con đã gây ra cho con của con như thế nào?”

Tôi lập tức tin rằng ý tưởng của tôi đã sai trật và không đẹp lòng Chúa.

Thường chúng ta nghĩ nhiều điều về những người mà chúng ta không bao giờ nói chuyện với họ, không nhận ra rằng những ý tưởng của chúng ta có thể ảnh hưởng tới họ. Chúng ta có thể phạm tội trong tư tưởng, lời nói hay hành động, nên chúng ta hãy cẩn trọng trong tất cả những lĩnh vực này.

TƯ TƯỞNG TÁC ĐỘNG THÁI ĐỘ

Tình yêu thương phải chân thành. Hãy ghé thăm điều dữ, gần bó với điều lành.

Hãy lấy tình huynh đệ mà thương yêu nhau cách mặn nồng. Hãy kính nhường nhau với lòng tôn kính.

Rô-ma 12:9 -10

Nếu bạn và tôi cho phép những ý tưởng về ai đó là tiêu cực, thái độ của chúng ta đối với người đó cũng sẽ tiêu cực. Nếu chúng ta muốn yêu thương người khác, chúng ta phải quyết định nghĩ tốt về họ.

Tôi không nghĩ là Chúa Giê-su tử tế với ai đó mà cùng lúc lại nghĩ xấu về người đó. Chúng ta không nên làm vậy. Như đã nói trước đây, tình yêu thương phải chân thật. Nếu chúng ta cầu nguyện cho ai đó được thay đổi mà cùng lúc lại cứ nghĩ là người đó sẽ như thế này, thế kia và người đó có lẽ không bao giờ được thay đổi đâu, lời cầu nguyện của chúng ta sẽ bị vô hiệu hoá bởi chính suy nghĩ tiêu cực của mình.

Nên điều quan trọng là chúng ta phải có thái độ yêu thương đối với người khác, thái độ đầy dẫy lòng thương xót và tử tế. Một thái độ đúng bắt đầu bằng lối suy nghĩ đúng.

Khi tôi thấy thái độ của tôi đối với ai đó hay tình huống nào có chiều hướng sai trật, tôi luôn thấy rằng vấn đề nằm ở lối suy nghĩ sai trật. Tôi đã học được rằng để tránh suy nghĩ tiêu cực, tôi phải giữ cho ý tưởng và thái độ của tôi đổi mới mỗi ngày (Ê-phê-sô 4:23).

CHỦ Ý NGHĨ TỐT

Hãy để Chúa đổi mới tâm linh và tâm trí anh chị em.

Ê-phê-sô 4:23

Có một sự đột phá đến với tôi liên quan đến đời sống yêu thương là khi tôi nhận ra rằng tình yêu thương là một điều gì đó mà tôi phải chú ý bày tỏ. Tôi không thể chờ cảm nhận rồi mới yêu; tôi phải chọn để yêu. Nguyên tắc tương tự cũng áp dụng cho tư tưởng chúng ta. Chúng ta phải chú ý học nghĩ tốt về người khác.

Chúng ta phải học tìm thấy tính tốt, chứ không phải tật xấu nơi người khác. Chúng ta thấy đều mắc phải lỗi lầm và yếu đuối, nhưng chúng ta thấy đều cũng có những điểm tốt về mình.

Tôi phải nhìn nhận rằng đối với một số người thì chúng ta thấy khó mà tìm thấy tính tốt nơi họ hơn những người khác, nhưng để giống Chúa, chúng ta buộc phải học thôi.

Chúa Giê-su tìm thấy tính tốt nơi mọi người và đề cao đức tính đó thay vì phơi bày tật xấu. Ngài thấy điểm tốt nơi tôi và bắt đầu phát triển nó cho đến khi những đức tính tốt đó áp đi những tật xấu của tôi. Ngài đã từng làm điều tương tự cho vô số người trong chúng ta, và Ngài mong chúng ta cũng làm điều tương tự cho những người chúng ta gặp mỗi ngày: “Các con yêu dấu! Nếu Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta như thế thì chúng ta cũng nên yêu thương nhau.” (1Giăng 4:11).

Hãy để thì giờ thử làm việc này. Hãy ngồi xuống và chú ý suy nghĩ vài ý tưởng tốt về ai đó mà bạn quen biết,

và bạn cảm thấy thoải mái thế nào. Nếu bạn cứ làm đều đều như vậy, bạn bắt đầu để ý có sự thay đổi trong thái độ của người đó đối với bạn. Một lý do mà cá nhân đó thay đổi là vì bạn đã đổi thay.

Nghĩ tốt mở cửa để Chúa hành động. Nếu chúng ta muốn kế hoạch tốt lành của Chúa bày tỏ trong đời sống, chúng ta phải đồng ý với Ngài (A-mốt 3:3). Cách nào đi nữa thì Chúa không bao giờ tiêu cực, và theo Kinh Thánh, chúng ta đã được ban cho tâm trí của Chúa (1Cô-rinh-tô 2:16) – *nhưng chúng ta phải chọn vận dụng tâm trí của Chúa.*

Chúng ta cũng có tâm trí xác thịt nữa, và tôi thường cảm nhận nó giống như là “lực hút trái đất.” Nếu chúng ta không kháng cự, chúng ta sẽ bị cuốn theo chiều hướng xác thịt.

Nếu tôi ném cái lược, nó sẽ rơi xuống đất bởi vì lực hút kéo nó xuống; tuy nhiên, tôi có thể không cho cái lược rơi xuống bằng cách lấy tay chụp nó ngay. Lực hút trái đất bây giờ vẫn hút mạnh như trước đó, nhưng tôi có sức mạnh để chống cự nó và không cho cái lược rơi xuống đất.

Chúng ta có thể nhìn thấy ý tưởng của chúng ta tương tự. Do bản chất tội lỗi của con người nên ý tưởng của chúng ta tự động đi theo chiều hướng tiêu cực trừ khi chúng ta hướng nó đi theo hướng khác.

Khi một người tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa, người đó được tái sinh. Nói cách khác, tâm linh người đó được đổi mới (được làm nên mới). 2Cô-rinh-tô 5:17 nói rằng khi một người ở trong Chúa, người đó là một tạo vật mới; những sự cũ đã qua đi, này mọi sự đều trở nên mới.

Xuất phát từ tâm linh được tái sinh, mọi lĩnh vực khác trong đời sống chúng ta cũng sẽ kinh nghiệm sức

sống mới. Đây là một tiến trình đòi hỏi bỏ đi thói quen cũ và hình thành thói quen mới, nhưng phải kiên trì thì mới được trọng thưởng.

Nếu bạn không hợp tác với Thánh Linh để bỏ đi những lối suy nghĩ cũ và hình thành lối suy nghĩ mới thì đây là lúc để bắt đầu. Hãy chú ý nghĩ tốt về người ta, và khi thái độ của bạn bắt đầu thay đổi đối với người khác, hãy quan sát mối quan hệ của bạn cũng sẽ bắt đầu đổi thay tốt hơn.

ĐƯỢC THÁNH LINH HƯỚNG DẪN VÀ KIỂM SOÁT

Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời thật sự ngự trong anh chị em thì anh chị em không sống theo xác thịt nhưng theo Thánh Linh, nếu ai không có Thánh Linh của Chúa Cứu Thế thì người đó không thuộc về Ngài.

Rô-ma 8:9

Khi tình yêu thương kiểm soát chúng ta (một lối nói khác là khi Chúa kiểm soát chúng ta), chúng ta không thể nghĩ xấu về người khác. Thậm chí chúng ta không muốn nghĩ thế.

Chúng ta sẽ không sống đời sống của Thánh Linh trừ khi chúng ta để cho Thánh Linh kiểm soát mọi lĩnh vực trong đời sống chúng ta. Ngài quả sẽ không bao giờ kiểm soát đời sống chúng ta cho đến khi Ngài kiểm soát suy nghĩ và lời nói chúng ta.

Được Thánh Linh dẫn dắt là trọng tâm của một đời sống cơ đốc nhân đặc thẳng. Bao lâu chúng ta cứ nghĩ

theo ý riêng và nói theo ý riêng, chúng ta sẽ không bao giờ kinh nghiệm sự đắc thắng.

Mỗi chúng ta đều có mục đích của Chúa trên đất này. Nếu Chúa không có mục đích cho chúng ta thì Ngài sẽ đem chúng ta về trời ngay khi chúng ta tiếp nhận Con Ngài làm Cứu Chúa để chúng ta bắt đầu vui hưởng thiên đàng và sống trong sự hiện diện của Ngài ngay. Nhưng sự thật là Chúa có mục đích cho mỗi chúng ta, và chúng ta nên học biết mục đích đó là gì và hợp tác với mục đích đó.

Học biết mục đích của Chúa cho chúng ta thì dễ; nó được ghi chép trong cả Tân ước. Chúa muốn dùng mỗi một chúng ta là con cái của Ngài để khích lệ người khác làm con cái Ngài (để họ dâng đời họ cho Chúa bằng cách mời Ngài làm Cứu Chúa của họ). Thật là không hay khi làm chứng với người khác về Chúa Giê-su trừ khi chúng ta sống một đời sống cơ đốc ăn khớp với lời làm chứng đó. Mà suy nghĩ đóng vai trò quan trọng trong tiến trình này.

Đời sống của chúng ta phản ánh tư tưởng của chúng ta. Chúng ta không thể nào sống tốt trừ khi chúng ta huấn luyện mình để nghĩ tốt. Nếu chúng ta muốn người khác nhìn thấy Chúa Giê-su được phản ánh trong đời sống chúng ta thì tâm trí của Ngài phải được phản ánh trong chúng ta.

Chúng ta phải được Thánh Linh dẫn dắt trong suy nghĩ của chúng ta; đó là chỗ đời sống được Thánh Linh dẫn dắt bắt đầu. Nếu chúng ta muốn người khác nhìn thấy và ước ao những gì chúng ta có, nếu chúng ta muốn làm cho họ đói khát Chúa như Kinh Thánh dạy thì chúng ta phải sống đời sống nhằm đạt được mục tiêu đó.

Rất nhiều tín đồ đi nhà thờ mỗi ngày Chủ Nhật, nhưng những ngày còn lại trong tuần người ta không thể nhận ra họ là “tín đồ” gì cả.

Chúa không hài lòng với việc chúng ta chỉ “giữ lễ” vào sáng (hay tối) Chủ Nhật, “bố thí” cho Ngài một tiếng đồng hồ, và rồi sau đó lại “kẻ lễ” suốt cho đến Chủ Nhật sau.

Tương tự, Chúa không đẹp lòng khi chúng ta nghĩ sai về người khác (1Giăng 4:20-21). Những ý tưởng tiêu cực, phán xét, chỉ trích đều không đẹp lòng Chúa.

Ai sống theo xác thịt thì không thể nào làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.

(Rô-ma 8:8)

Chúng ta tự do để chọn điều gì kiểm soát chúng ta. Chúng ta hoặc là để tâm trí xác thịt kiểm soát chúng ta hoặc là chúng ta chọn Thánh Linh và lối nghĩ của Ngài.

XÁC THỊT HAY THÁNH LINH?

Vậy, hỡi anh chị em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt để phải sống theo xác thịt. Vì nếu anh chị em sống theo xác thịt thì anh chị em sẽ chết; nhưng nếu nhờ Thánh Linh anh chị em làm chết các việc làm của thân xác thì anh chị em sẽ sống.

Rô-ma 8:12,13

Tôi đoán chắc là có nhiều người đọc cuốn sách này suốt đời của họ đã để lối suy nghĩ sai trật kiểm soát. Họ nghĩ rằng tất cả nan đề của họ là do ma quỷ gây ra, do

người khác, do cách họ giáo dục từ nhỏ . . . vân vân. Nhưng sự thật thì trong nhiều trường hợp nan đề chỉ đơn giản là thiếu hiểu biết hay đời sống thuộc linh của họ quá lười biếng, không chịu hành động theo những gì họ đã học biết.

Việc nghĩ đúng thường sẽ dẫn cuộc chiến. Tâm trí là chiến trường nơi mà satan tìm cách đánh bại chúng ta. Trong Kinh Thánh chúng ta được dạy là hãy phá đổ những ý tưởng xấu, nhưng điều đó có nghĩa là gì? Nghĩa là một khi có ý tưởng sai lầm nào đó bèn mảng đến chúng ta, chúng ta phải khước từ không chấp nhận nó và không phải nghĩ tới nghĩ lui ý tưởng đó. Chúng ta không nên tăng cường sức mạnh cho nó khi cứ ngẫm nghĩ những ý tưởng này.

Chìa khoá để đắc thắng không chỉ là phá đổ những ý tưởng xấu, mà thay thế nó bằng những ý tưởng đúng.

Sau hết, thưa anh chị em, bất cứ điều gì chân thật, điều gì đáng kính, điều gì công chính, điều gì thanh sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì cao quý; nếu có đức hạnh nào, nếu có điều gì đáng khen, anh chị em hãy suy nghĩ đến.

(Phi-líp 4:8)

Dường như là không thể nào nghĩ hai ý tưởng cùng một lúc. Khi ý tưởng mới đến thì ý tưởng cũ phải ra đi.

Hãy thử làm việc xem sao! Chẳng hạn, hãy bắt đầu nghĩ về tên của bạn. Bây giờ hãy bắt đầu nghĩ về địa chỉ của bạn. Khi bạn chuyển sang nghĩ về địa chỉ thì bạn sẽ không còn nghĩ về tên của bạn nữa.

Chúng ta có thể loại bỏ bóng tối bằng cách bật ánh sáng lên. Tương tự, chúng ta có thể loại bỏ những ý tưởng sai lầm khỏi chúng ta bằng cách chú ý tập trung vào những tư tưởng đúng.

Hãy quyết định yêu Chúa, yêu mình và yêu người khác bằng chính suy nghĩ của bạn. Hãy xin Chúa giúp bạn yêu thương. Đó là con đường duy nhất dẫn tới hạnh phúc đích thực, và cũng là con đường độc nhất chúng ta trở thành nhân chứng cho Chúa trong thế giới ngày nay.

6

Yêu Thương Sẵn Sàng Hoà Mình Và Thích Nghi

Hãy sống hoà thuận với nhau. Đừng lo nghĩ những chuyện cao xa, nhưng hãy tự hạ, hoà mình với những người hiền mọn. Đừng tự cho mình là khôn ngoan.

Rôma 12:16

Một trong những khía cạnh quan trọng nhất của tình yêu thương là không ích kỷ, điều mà câu Kinh Thánh này nhấn mạnh chính là sẵn sàng hoà đồng và thay đổi theo nhu cầu và ước ao của người khác.

Những người xin Chúa giúp mình yêu thương sẽ không ích kỷ. Họ học để hoà đồng và thích nghi với người khác. Ngược lại, những người ích kỷ thì mong mọi người phải chịu theo mình, nhưng chính họ thường không làm điều đó cho người khác mà còn nổi giận hay bực mình nữa.

Học để hoà đồng và thích nghi theo nhu cầu và ước ao của người khác thật khó cho tôi. Thành thật mà nói, tôi muốn làm theo cách của tôi, và tôi bực mình khi người khác làm trái ý tôi.

Tôi trước đây thật ích kỷ!

Đó không phải là dấu hiệu của cơ đốc nhân đích thực, như chúng ta đã thấy trong đời sống của sứ đồ Phaolô.

YÊU THƯƠNG LÀ HY SINH BẢN THÂN

Vì dù tôi được tự do đối với mọi người, chính tôi tự làm nô lệ cho tất cả để có thể chinh phục nhiều người hơn. Đối với người Do Thái, tôi trở nên giống như người Do Thái để chinh phục người Do Thái. Đối với người sống theo Kinh Luật, tôi sống như người theo Kinh Luật, dù tôi không bị Kinh Luật ràng buộc, để chinh phục những người theo Kinh Luật.

1Cô-rinh-tô 9:19-20

Phaolô bước đi trong tình yêu thương và dạy các môn đồ của ông làm tương tự. Ông học hoà đồng với người khác để ông có thể chinh phục họ về cho Chúa. Rõ ràng là Phaolô đã học biết rằng việc cứu linh hồn người khác quan trọng hơn là giữ quan điểm riêng của ông.

Nếu nhiều tín đồ học bài học này thì tôi thành thật tin rằng sẽ có rất nhiều cơ đốc nhân tận hiến cho Chúa trong thế giới ngày nay.

Phaolô có thể hoà mình với người khác bởi vì ông đã quyết định làm như vậy vì có Chúa. Kết quả là tôi tin ông trở nên nhạy bén với những nhu cầu của người và cố gắng giúp họ. Là tín hữu, chúng ta nên sẵn sàng làm tương tự.

Không phải ai cũng cần một thứ từ chúng ta. Chẳng hạn, con cái chúng tôi, đứa này cần dành thì giờ hơn đứa khác. Một trong những người bạn của chúng tôi cần khích lệ mỗi ngày hơn những người bạn khác. Người chị em này thì cần chúng tôi lắng nghe hơn là nói trong khi đó một người anh em khác thì cần thì giờ nói chuyện với anh.

Điều đó không có nghĩa là chúng ta cho phép nhu cầu của người khác kiểm soát đời sống chúng ta; Thánh Linh mới có đặc quyền đó. Nhưng điều này có nghĩa là chúng ta nên phó thác và tin cậy Ngài chăm sóc chúng ta trong khi chúng ta bận rộn chăm sóc người khác.

Dì tôi cần tôi, cha mẹ tôi cần tôi, anh tôi cần tôi, chồng tôi cần tôi, bốn đứa con tôi cũng cần tôi, năm cháu tôi cũng cần tôi, các nhân viên của tôi cũng cần tôi, những người dâng hiến giúp chức vụ chúng tôi cũng cần tôi, bạn bè tôi cũng cần tôi - tất cả họ cần tôi theo nhiều cách khác nhau.

Tôi có bao giờ cảm thấy là được quá nhiều người cần mình không? Có, có lần tôi cảm thấy vậy, nhưng tôi tự nhắc nhở mình rằng Chúa sẽ ban cho tôi ân sủng cho bất cứ việc gì Ngài đặt trong đời sống tôi và tôi được phước khi được người ta yêu và cần đến.

Tôi có bao giờ cảm thấy mệt mỏi vì cố gắng để sẵn sàng đáp ứng nhu cầu của người khác không? Có, nhưng tôi tự nhắc nhở mình về tất cả những năm tháng tôi sống ích kỷ và tôi đã bất hạnh biết bao; và khi tôi tự nhắc nhở như vậy thì lập tức thái độ của tôi thay đổi ngay.

Tôi không cho phép người khác kiểm soát tôi, nhưng tôi cố gắng đáp ứng nhu cầu của họ cách hợp lý. Di tôi và ba mẹ tôi cần tôi gọi điện hỏi thăm họ ít nhất một tuần một lần, nên tôi làm điều đó cho họ. Đó là một cách tôi bày tỏ tình yêu của tôi đối với Chúa và đối với người thân của tôi.

Chỉ nói với người ta, “Tôi quý anh (chị)” thì chưa đủ nếu chúng ta không đi xa hơn điều đó và cố gắng đáp ứng nhu cầu của họ.

Chồng tôi cần chơi gôn một lần một tuần nếu có thể được, nên tôi cố gắng đảm bảo thời gian biểu của chúng tôi để chồng tôi có cơ hội chơi. Nhà tôi cũng thích xem thể thao, và dù tôi không thích điều này, tôi vẫn cùng với nhà tôi một hai lần trong tuần xem bóng đá hay xem thi đấu giải golf.

Tôi nhớ nhiều năm trước đây tôi không muốn chồng tôi xem những thứ này bởi vì tôi muốn chồng tôi làm những gì tôi muốn anh làm. Tôi nổi giận khi anh xem đá banh trên ti vi hay đi chơi golf. Tôi rất khốn khổ bởi vì tôi đã không học thích nghi theo nhu cầu của chồng tôi. Tôi muốn nhà tôi phải chịu theo nhu cầu và ước muốn của tôi, nhưng tôi lại không muốn thay đổi theo nhà tôi.

Trong nhiều lĩnh vực khác nhà tôi đã chịu theo ước muốn của tôi. Anh hầu như luôn cho phép tôi chọn nhà hàng nào chúng tôi muốn ăn, khi nào chúng tôi mời bạn bè đến chơi, bao nhiêu lần chúng tôi đi ăn ngoài và làm nhiều việc khác.

Trong nhiều năm tôi không hề thấy những việc nhà tôi đã làm, chỉ thấy toàn những việc anh đã không làm, và chính điều đó đã huỷ hoại mối quan hệ của chúng tôi. Bây giờ tôi rất vui là tôi đã học biết thích nghi và

thay đổi. Xác thật tôi thấy khó chịu một thời gian, nhưng có lẽ đó chính là điều đã cứu vãn hôn nhân của tôi.

Có người thì dễ thích nghi hơn người khác, nhưng tất cả chúng ta đều phải học để thích nghi.

Cô quản lý và là bạn của tôi có đức tính Chúa cho là rất hoà đồng với người khác. Cô ta không có ý kiến nhiều về những chuyện như xem ti vi hay là ăn ở đâu. Đối với cô cái nào cũng được. Khi chúng tôi cùng đi cả ngày đi giải trí với nhau cô ta rất là vui vẻ với bất cứ thứ gì tôi chọn. Chẳng hạn, bản thân cô ta không thích mua sắm, nhưng cô ta rất vui đi mua với tôi và chịu đựng suốt ngày khi tôi thử quần áo hay giày dép.

Một trong những con gái của tôi cũng có tính tương tự; thứ gì tôi muốn làm thì con gái tôi đều ưng thuận. Còn đứa con gái khác của tôi thì rất là cụ thể về những gì cháu làm. Chẳng hạn, cháu không thích đi mua sắm nhiều trừ khi cháu cần mua thứ gì đó. Tôi thì thích đi mua sắm và cháu chọn đi với tôi bất cứ khi nào cháu muốn, nhưng tôi không cảm thấy khó chịu hay bị bỏ rơi nếu cháu chọn không đi.

Tôi tôn trọng hai cá tính khác biệt của hai đứa con gái và cố giữ mối quan hệ với chúng nhằm đáp ứng mọi nhu cầu của chúng - nhu cầu của chúng và nhu cầu của tôi.

Tôi có hai đứa con trai, một đứa thì cần thì giờ của tôi nhiều hơn đứa kia. Một đứa thì tính độc lập và thích ở nhà với gia đình. Còn đứa kia thì hoàn toàn ngược lại. Cháu thích hoà nhập với mọi người, và tôi rất vui là chồng tôi và tôi là hai người mà cháu thích gần gũi.

Cách đây khác lâu tôi đã học được rằng cố bắt người khác thành điều gì đó mà người đó không thích thì không hay chút nào cả.

Tôi yêu tất cả con cái tôi bằng nhau, và tôi có mối quan hệ với mỗi đứa khác nhau. Tất cả con tôi đều là những người bạn tốt và là con của chúng tôi. Bây giờ các cháu đều làm việc cho chức vụ chúng tôi, nghĩa là chúng tôi có nhiều mối quan hệ khác nhau để phân định, nhưng Chúa ban cho chúng tôi ân sủng để cùng nhau làm việc như một đồng đội và tôn trọng quyền lợi và cá tính của nhau.

Tất cả chúng tôi đều có những quan điểm, nhưng chúng tôi học không áp đặt suy nghĩ và quan điểm lên nhau. Chúng tôi nhận biết rằng mọi người đều cần có một không gian và muốn tự do làm những điều người đó thấy hợp.

Người được Chúa giúp yêu thương sẽ không gặp rắc rối trong việc thiết lập và duy trì mối quan hệ tốt đẹp với người khác vì mục tiêu chính trong đời của người đó là làm cho người khác hạnh phúc. Như chúng ta sẽ thấy trong chương tới, tình yêu thương thì không ích kỷ, không đòi hỏi quyền lợi riêng. (1Côrinhtô 13:5).

YÊU THƯƠNG BÀY TỎ TÔN TRỌNG

*Hãy trả lại cho mọi người món nợ mình đã mắc,
nạp thuế cho người mình phải nạp, đóng tiền
cho người mình phải đóng, sợ kẻ mình đáng sợ,
kính kẻ mình đáng kính.*

Rô-ma 13:7

Tình yêu thương tôn trọng sự khác biệt nơi người khác. Một người ích kỷ mong ai cũng phải làm theo cách của mình và thích những gì mình thích.

Tôn trọng quyền lợi cá nhân rất quan trọng. Nếu Chúa muốn tất cả chúng ta đều giống nhau, Ngài chắc có lẽ không ban cho mỗi chúng ta dấu vân tay khác nhau. Tôi nghĩ chỉ một sự kiện đó thôi cũng đủ chứng minh rằng chúng ta được tạo dựng bình đẳng nhưng lại khác biệt.

Chúng ta thấy đều có những ân tứ và khả năng khác nhau, có những cái thích và không thích khác nhau, có những mục tiêu trong đời khác nhau, có những động cơ khác nhau và danh sách thì còn dài.

Tình yêu thương bày tỏ tôn trọng; người mà yêu thương học biết để cho người mình thương yêu tự do.

Sự tự do là một trong những món quà lớn lao mà chúng ta có thể trao tặng. Đó là điều Chúa Giê-su đến để ban cho chúng ta, và chúng ta cũng phải trao tặng quyền tự do cho người khác.

Khi con cái bạn trưởng thành, hãy để nó tự chọn lựa một số vấn đề. Khi chúng lớn rồi, đừng cố điều khiển đời sống chúng nữa. Nếu chúng đưa ra những quyết định mà bạn không đồng ý - dù đó là quyết định sai - hãy tôn trọng cái quyền đó của chúng.

Trước khi phán xét người khác, chúng ta nên nhớ lại mình cũng đã từng có những quyết định sai lầm lúc mình còn trẻ.

Đứa con trai út của chúng tôi đã có một số quyết định ngay khi cháu lập gia đình mà vợ chồng tôi không đồng ý chút nào, nhưng chúng tôi tôn trọng quyền quyết định của cháu. Khi mọi chuyện đổ vỡ do hậu quả quyết định của cháu, chúng tôi không đến nói với cháu, “Nếu con nghe ba mẹ thì đâu có chuyện này xảy ra.”

Thái độ “ba mẹ đã nói rồi” không phải là cách để xây dựng mối quan hệ tốt đẹp.

Quyết định sai lầm của con trai tôi đã khiến cháu phải trả giá cả tiền bạc lẫn thì giờ, nhưng không có nghĩa kết thúc tại đây. Cháu đã học được bài học quan trọng về việc nên cần có một ít thời gian trước khi đưa ra quyết định. Quyết định sai lầm của cháu trở thành bài học giá trị bởi vì sau này cháu học được từ kinh nghiệm đó.

Chúng tôi bày tỏ tình yêu thương cho cháu bằng cách tôn trọng cháu. Trước hết, chúng tôi bày tỏ sự tôn trọng cháu bằng cách không phán xét quyết định của cháu; thứ hai, chúng tôi bày tỏ sự tôn trọng bằng cách không nói, “Ba mẹ đã nói với con rồi.”

Một định nghĩa của từ *tôn trọng* của từ điển *Noah Webster's 1828 American Dictionary of English Language* cho biết nó có nghĩa là “nhìn thấy hay xem xét với sự tôn kính ở mức độ nào đó; đánh giá là có giá trị thật.”

Tất cả tạo vật của Chúa đều có giá trị và nên được đối xử như thế. Vì con người là đỉnh cao của sự tạo dựng của Chúa nên con người được đối xử với sự kính trọng lớn và được xem là có giá trị cao.

Mới đây, một nhân viên cho tôi biết rằng người quản lý phòng ban của anh không lịch sự gõ cửa, mà cứ dùng dùng mở cửa vào và cắt ngang công việc anh làm. Tuy nhiên, anh này nói rằng người quản lý nên bày tỏ sự tôn trọng và luôn gõ cửa trước khi vào phòng.

Đôi khi cách cư xử thiếu tôn trọng như thế là do có thái độ không đúng. Nếu một người thấy mình là “ông chủ” và người khác “dưới quyền” mình, người đó có lẽ sẽ cảm thấy mình có quyền làm như thế. Tuy nhiên, nếu người đó thay đổi thái độ và bắt đầu xử sự với người

khác theo cách mà mình muốn người ta xử sự với mình (Mat 7:12), người đó sẽ làm nhiều điều khác hơn người đó thường làm.

Một người chủ thỉnh thoảng cần cắt ngang nhân viên, và người đó có cái quyền đó, nhưng cách người đó làm thì rất quan trọng. Luôn luôn có cách xử sự tôn trọng và thiếu tôn trọng để giải quyết vấn đề trong mọi tình huống.

Nhiều người không có ân tứ và khả năng nào để cống hiến cho đời bởi vì họ không hề học để tôn trọng người có quyền trên mình như gia đình, bạn bè hay ngay cả chính tài sản của họ.

Tôi có nghe câu chuyện này và tôi muốn chia sẻ với bạn để minh họa cho vấn đề tôi nói.

Có hai huấn luyện viên bóng đá rất nổi tiếng nói chuyện với một đám đông rất lớn. Sau khi họ nói chuyện xong, họ bắt đầu phân hỏi đáp. Một huấn luyện viên trường trung học có mặt trong đám thính giả hỏi, “VẬY ƯU TIÊN HÀNG ĐẦU CỦA ÔNG TRONG VIỆC TUYỂN MỘ NHỮNG THANH NIÊN ĐỂ CHƠI CHO CÁC TRƯỜNG CỦA QUÝ VỊ LÀ GÌ?” Anh ta nghĩ chắc câu trả lời sẽ là tính nhanh nhẹn, chiều cao, thể lực hay trí thông minh, nhưng không một câu lời nào trong số này là đúng.

Câu trả lời của vị huấn luyện viên làm cho mọi người ngạc nhiên. Họ nói trước khi chọn một ứng cử viên cho đội bóng của họ, họ muốn biết cầu thủ đó bày tỏ lòng kính trọng đối với cha mẹ như thế nào bởi vì nếu cầu thủ đó tôn trọng cha mẹ thì cậu ta sẽ tôn trọng người khác và mới trở thành một thành viên quan trọng của một đội thắng.

Tôn trọng là một mỹ đức phải vượt trội hơn tài năng và khả năng. Trong nhiều năm có một số người rất có tài năng làm việc trong chức vụ chúng tôi mà chúng tôi không thể nào đề bạt họ bởi vì họ không tôn trọng cấp trên hay tôn trọng cộng sự của họ.

Trong Rô-ma 12:16, Phao-lô cho biết hãy sống hoà mình với người khác bằng cách sẵn sàng thích nghi với người khác. Và ông nói tiếp về sự hạ mình, “hãy nhận làm những nhiệm vụ khiêm tốn. Đừng đánh giá cao về mình hay đừng tự cho mình là khôn ngoan.”

Ai mà đánh giá cao về mình hơn người khác thì họ thấy khó, nếu không nói là không thể thích nghi với người khác. Quan điểm ảo tưởng của họ về bản thân khiến họ nhìn người khác như là “kém cỏi” và “không quan trọng” chút nào.

Thái độ này rất nguy hiểm bởi vì nó nằm sâu trong suy nghĩ của chúng ta. Nó khiến chúng ta không tôn trọng quan điểm và ước muốn của người khác, nên khiến cho chúng ta khó mà trở thành một phần tử trong nhóm.

Nhiều người có tài trong lĩnh vực lãnh đạo thì hay có cá tính quyết đoán, mạnh mẽ. Họ đặt mục tiêu lên trên hết và mong muốn phải thành đạt. Họ thường xử tệ với người khác mà không biết những gì họ đang làm. Họ cảm thấy phải làm xong công việc là điều quan trọng nhất đối với họ.

Một lãnh đạo nên hành xử trong tình yêu thương bởi vì điều gì ở đầu sẽ chảy xuống thân (Thi thiên 133:2). Người lãnh đạo nên nêu gương cho người khác. Ai mà ở trong vị trí lãnh đạo tự động trở thành người thầy. Người đó dạy người khác điều đúng và điều sai qua hành động của mình. Nếu người đó bày tỏ sự thiếu tôn trọng đối với

cấp dưới thì đến lượt cấp dưới của họ sẽ bày tỏ sự thiếu tôn trọng với cấp dưới nữa.

YÊU THƯƠNG NÊN NHƯỜNG CHO NGƯỜI KHÁC

*Hãy lấy tình huynh đệ mà thương yêu nhau
cách mặn nồng. Hãy kính nhường nhau với
lòng tôn kính.*

Rô-ma 12:10

Nhường cho người khác đòi hỏi sẵn sàng hoà mình và thích nghi. Điều đó có nghĩa là để cho họ đi trước hay là chọn cái tốt trước.

Vì chúng tôi đi lại rất nhiều bằng máy bay, nhà tôi và tôi cùng các thành viên trong đoàn đã tích điểm để có được ghế ngồi hạng sang trên những chuyến bay trẻ. Bởi vì số ghế hạng sang này có giới hạn nên nhiều thành viên trong đoàn chúng tôi được xếp cho ngồi trên các chuyến bay đã đặt sẵn.

Nguyên tắc ở tại phi trường là “ai đến trước thì được phục vụ trước.” Có những lúc nhân viên của chúng tôi đến phi trường trước chúng tôi và ngồi được ghế hạng sang và thế là không còn ghế cho nhà tôi và tôi. Mỗi khi chuyện này xảy ra thì các nhân sự cứ luôn muốn nhà tôi và tôi phải ngồi hàng ghế sang trọng khi đó thì họ ngồi hàng ghế thường. Khi làm vậy, họ yêu thương chúng tôi bằng cách nhường cho chúng tôi. Họ nhường cho chúng tôi có chỗ ngồi thoải mái hơn là họ. Họ bày tỏ sự tôn trọng qua hành động yêu thương của họ.

Những việc đại loại như thế sẽ giúp xây dựng mối quan hệ tốt đẹp.

Những nhân sự của chúng tôi cũng không để cho chúng tôi mang bất cứ cái gì nặng khi chúng tôi đi lại với họ. Luôn luôn có người cầm túi xách của chúng tôi. Không phải vì chúng tôi tốt đẹp gì hơn họ, nhưng mà họ bày tỏ sự kính trọng về vị trí của chúng tôi trong chức vụ nên họ bày tỏ tình yêu thương đối với chúng tôi.

Chúng tôi cũng có những nhân sự không hề đề nghị xách hay mang thứ gì cho người khác và họ cũng có vẻ khó chịu khi được yêu cầu giúp đỡ thì chúng tôi biết ngay rằng đời sống tâm linh của những người này có vấn đề. Ai muốn làm lãnh đạo trong Nước Chúa phải sẵn sàng làm đầy tớ (Mat 23:11).

Chúng ta nhường nhịn khi chúng ta để cho người khác chọn món ăn ngon thay vì cứ giữ lại cho mình. Chúng ta nhường nhịn khi chúng ta để cho người khác mua ít đồ tính tiền ở siêu thị trước chúng ta, hay hay khi chúng ta sắp hàng chờ đi nhà vệ sinh công cộng mà thấy ai đó đứng sau chúng ta là người phụ nữ có thai hay người lớn tuổi thì chúng ta nhường cho họ đi trước.

Mỗi khi chúng ta nhường nhịn là chúng ta phải nghĩ tới chuyện hoà mình. Có thể chúng ta dự tính đứng trước, nhưng chúng ta quyết định đứng sau. Chúng ta vội vã nhưng chúng ta quyết định chờ người khác có nhu cầu hơn.

Một người chưa chầm rãi và lập nền trong tình yêu thương cho đến khi người đó học biết nhường nhịn người khác. (Ê-phê-sô 3:17).

Chúng ta có rất nhiều cơ hội để hoà mình và thích nghi hầu như là mỗi ngày. Nếu chúng ta cứ bám lấy kế hoạch của chúng ta, chúng ta sẽ gặp khó khăn để hoà mình. Có kế hoạch thì tốt. Không có kế hoạch, chúng ta

sẽ không hoàn tất được nhiều việc. Chúng ta nên bám theo kế hoạch nếu có thể được. Nếu chúng ta không tập trung, chúng ta sẽ không bao giờ đạt mục tiêu. Tuy nhiên, chúng ta sẽ mất quân bình nếu chúng ta không thể phân biệt khi nào thì chúng ta cần bám theo kế hoạch và khi nào chúng ta cần hoà mình để thích nghi với những việc quan trọng phát sinh bất thường.

Đừng chỉ học để thích nghi mà hãy học thích nghi với thái độ tích cực. Học thích nghi chính là học bước đi trong tình yêu thương. Hãy nhớ tình yêu thương không chỉ là lời nói mà là một hành động và nó được thể hiện trong mọi hành vi cử chỉ của chúng ta.

7

Yêu Thương Muôn Mặt

Tình yêu thương hay nhẫn nhục, tình yêu thương nhân từ, không ghen ghét, không khoe khoang, không kiêu ngạo, không kiêu nhả, không tìm tư lợi, không dễ nóng giận, không ghi nhớ việc ác, không vui về việc bất chính nhưng chung vui trong sự thật.

Tình yêu thương dung thứ mọi sự, tin tưởng mọi sự, hy vọng mọi sự, chịu đựng mọi sự.

Tình yêu thương không bao giờ chấm dứt, các việc nói tiên tri rồi sẽ hết, nhưng ân tứ nói tiếng lạ cũng sẽ ngưng, tri thức cũng sẽ hết.

1Côrinhthô 13:4-8

Trong chương 6 chúng ta thấy rằng không ích kỷ là một mặt quan trọng của tình yêu thương. Nhưng tình yêu thương giống như kim cương; nó có nhiều mặt. Khi chúng ta xoay viên kim cương thì nó loé sáng theo nhiều cách khác nhau. Tình yêu thương cũng theo cách đó.

Yêu thương thì chỉ có một nhưng yêu thương được bày tỏ theo nhiều cách khác nhau. Nếu chúng ta không ý thức sự thật này, chúng ta có thể tưởng rằng chúng ta bước trong tình yêu thương trong khi lại thiếu đi lòng kiên nhẫn, cộc cằn, ích kỷ hay kiêu ngạo.

Tình yêu thương được bày tỏ theo những cách rất thực tế; nó gắn chặt những mối quan hệ với nhau. Có bao nhiêu cuộc hôn nhân sẽ được cứu vãn nếu người chồng chỉ đơn giản là người tử tế hay người vợ bớt dữ dằn? Điều gì sẽ xảy ra nếu tất cả các tín đồ trong hội thánh quyết định tin những điều tốt nhất lẫn nhau và tin mục sư của họ cũng vậy?

Ý tưởng này đáng suy nghĩ.

Chúng ta không nên nghĩ là chúng ta biết điều gì về tình yêu thương trừ khi chúng ta hành xử trong mọi khía cạnh của tình yêu thương. Những trái của Thánh Linh này (được định nghĩa ở Chương 1) phải là mục tiêu của chúng ta.

Trước đây mục tiêu của tôi là xây dựng một chức vụ to lớn; tuy nhiên bất kể tôi đã làm gì, chức vụ tôi cũng không phát triển. Tôi đã đặt sai ưu tiên. Lúc đó tôi cho việc sống yêu thương nằm dưới cùng trong danh sách của tôi; vì thế Chúa không cho phép chức vụ tôi phát triển. Tôi cần được giáo huấn về ý nghĩa đích thực của tình yêu thương. Và tôi khám phá ra ngay là yêu thương còn hơn là lời nói suông. Tôi học biết rằng yêu thương đôi khi phải trả giá và cần nhiều nỗ lực.

Nào ta hãy xem xét một vài khía cạnh của tình yêu thương được trình bày trong “chương Kinh Thánh nói về yêu thương” - 1Côrinhtô 13.

YÊU THƯƠNG LÀ KIÊN NHẪN

Tình yêu thương hay nhẫn nhục.

1Côrinhtô 13:4

Tình yêu thương được nhìn thấy khi chúng ta kiên nhẫn với nhau.

Thế giới ngày nay đầy dẫy những con người mất lòng kiên nhẫn. Dường như ai ai cũng vội vã. Mức độ căng thẳng tăng cao trong đời sống của phần lớn nhiều người, và áp lực mà họ phải gánh chịu khiến họ mất lòng kiên nhẫn. Ngay cả nhiều tín đồ có khuynh hướng mất đi kiên nhẫn như người ngoại.

Phần lớn chúng ta không muốn chờ cái gì cả. Chúng ta lúc nào cũng vội vã làm việc kế tiếp trong thời khoá biểu bận rộn của chúng ta; vì thế, chúng ta thiếu kiên nhẫn với những ai mà kìm hãm hay làm chậm chúng ta.

Bạn và tôi đều có nhiều yếu điểm, tuy nhiên, chúng ta lại thiếu kiên nhẫn với những lỗi lầm và yếu điểm của người khác. Chúng ta muốn Chúa thương xót chúng ta, nhưng thường chúng ta lại không muốn trao chút xót thương cho người khác.

Chúng ta thiếu kiên nhẫn với con người lẫn với hoàn cảnh. Chúng ta thiếu kiên nhẫn với Chúa. Chúng ta muốn Ngài làm nhanh hơn. Chúng ta muốn Ngài ban cho những điều chúng ta muốn ngay bây giờ bất kể là chúng ta có chuẩn bị để kiểm soát nó hay không.

Chúng ta muốn gặt tất cả những ích lợi của đời sống thuộc linh, nhưng chúng ta lại không muốn làm những việc cần thiết để phát triển sự trưởng thành thuộc linh.

Chúng ta không muốn trải qua điều gì cả. Chúng ta muốn đi đường tắt trong đời sống, cho dù chính những lúc khó khăn là lúc giúp chúng ta tăng trưởng về thuộc linh. Chúng ta muốn có những “đột phá nhanh chóng.” Nói cách khác, chúng ta muốn, muốn và muốn, nhưng lại không sẵn sàng để trưởng thành. Chúng ta muốn tất cả những sự thay đổi đến nhanh chóng mà không có sự chuẩn bị hay nỗ lực gì về phía chúng ta.

Chúng ta có thể chạy ngang nhà hàng bán thức ăn nhanh rồi gọi món bánh hamburger, nhưng món ăn này không có chất dinh dưỡng cho bằng món ăn nấu ở nhà. Hàng ngàn người ngày nay có sức khỏe kém. Nguyên do của vấn đề này là do thiếu chất dinh dưỡng và hậu quả là chúng ta ăn đại món nào đó cho nhanh để chúng ta làm việc khác trong chương trình nghị sự của chúng ta. Rất nhiều tín đồ cũng sống đời sống thuộc linh “thiếu chất.” Nguyên do là họ quá vội vã, không để thì giờ ở riêng với Chúa.

Tình yêu thương là kiên nhẫn. Nó không vội vã. Nó luôn có thì giờ chờ đợi Chúa và thông công với Ngài.

Người mà đời sống mang dấu ấn của yêu thương thường kiên nhẫn với người khác. Người đó kiên nhẫn với chính mình, với những yếu điểm và thiếu sót của mình. Người đó cũng tử tế nữa. Người đó để thì giờ lắng nghe người lớn tuổi muốn nói chuyện với họ. Người đó sẵn sàng lắng nghe cùng một câu chuyện bốn năm lần để bày tỏ lòng tử tế.

Người kiên nhẫn là người chịu đựng. Người đó có thể chịu đựng những điều gì gây khó chịu một thời gian

dài mà không than phiền. Người đó có khả năng chịu đựng bất cứ việc gì xảy đến với thái độ điềm tĩnh.

Gia-cơ 1:4 cho biết người kiên nhẫn sẽ “trọn vẹn và đầy đủ, không thiếu thốn gì.” Nghĩa là người đó sống thoải lòng.

Nếu chúng ta thiếu kiên nhẫn, satan có thể khiến cho đời sống chúng ta lộn xộn. Điều nó cần làm là sắp xếp cho chúng ta rơi vào một tình huống mà chúng ta không thích, và rồi chúng ta mất bình tĩnh. Lúc đó nó xúi chúng ta bực mình.

Kiên nhẫn là một mỹ đức tuyệt vời. Nó là một khía cạnh của tình yêu thương mà phải được phát triển bởi những người tìm kiếm để sống yêu thương và bày tỏ cá tính của Chúa.

YÊU THƯƠNG KHÔNG GANH TỊ HAY ĐỐ KỊ

Tình yêu thương không ganh tị.

1Côrinhtô 13:4

Theo Châm Ngôn 14:30, “. . . nhưng ghen ghét làm xương cốt mục nát.”

Trong Lời Chúa, chúng ta được truyền bảo là chớ tham của người khác (Xuất 20:17). Chúng ta không nên ganh tị hay đố kị bởi vì những điều này sẽ đầu độc đời sống chúng ta và làm ngăn trở mối quan hệ yêu thương với người khác.

Tình yêu thương không ganh tị hay đố kị. Nó vui mừng khi người khác được phước.

Tôi khám phá ra là cách tốt nhất để chiến thắng ganh tị hay đố kỵ là nhìn nhận nó. Khi chúng ta bắt đầu cảm thấy ganh tị hay đố kỵ, hãy thành thật với Chúa và xin Chúa giúp bạn từ bỏ nó.

Tôi phải nhìn nhận rằng có những lúc tôi nghe ai đó nhận phước thì tôi liền nghĩ, *Khi nào thì chuyện này xảy đến cho mình? Khi ý tưởng đó bước vào đầu tôi, tôi lập tức mở miệng và nói, Mình vui giùm cho người đó. Nếu Chúa có thể làm cho người đó thì Ngài cũng có thể làm cho mình.*

Có một người phụ nữ trẻ chưa lập gia đình và cô đã cầu nguyện xin Chúa ban cho cô một người chồng, thật khó cho cô ta có thể vui vẻ thật sự với những người bạn của cô khi mà họ đã lập gia đình hết.

Trong những tình huống như thế, thay vì buồn rầu hay ganh tị hay đố kỵ, chúng ta nên vui vẻ với họ và để phước hạnh của họ trở thành nguồn khích lệ cho chúng ta, tin rằng những gì Chúa đã làm cho họ thì Ngài cũng sẽ làm cho mình. Nếu Ngài đã làm điều đó trước đây thì Ngài cũng có thể làm trở lại.

Chúng ta nên học cầu nguyện cho người khác được phước. Chúng ta nên học cầu nguyện xin Chúa làm cho họ những điều chúng ta tin Ngài sẽ làm cho chúng ta. Điều nào chúng ta mang đến cho người khác qua lời cầu nguyện của chúng ta thì Chúa cũng sẽ mang lại cho chúng ta.

Chúng ta nên chúc phước cho người khác và không sợ rằng họ sẽ qua mặt chúng ta. Chúng ta không được phép ganh tị đáng vẻ, của cải, học vấn, địa vị xã hội, tình trạng hôn nhân, ân tứ, tài năng, công việc hay bất cứ điều gì của người khác bởi vì làm thế chỉ ngăn trở phước hạnh của chúng ta mà thôi.

Có đạo trong đời sống tôi, tôi ganh tị với những người hát hay. Chúa tỏ cho tôi biết rằng khi ganh tị họ, tôi không thể nào vui hưởng ân tứ Ngài đã đặt cho họ để làm ích lợi cho tôi.

Bạn thấy đó, Chúa đặt các ân tứ trong chúng ta là cho người khác, chứ không phải cho chính chúng ta. Một ca sĩ có thể rất thích hát, nhưng cô ta không thích cho bằng những người nghe cô hát. Chúa ban cho cô ta ân tứ nhằm ích lợi cho người khác.

Tôi rất thích giảng dạy Lời Chúa, có lẽ tôi không thích nhiều cho bằng những người được giúp đỡ bởi ân tứ giảng dạy của tôi. Ân tứ này mang lại ích lợi cho người khác hơn là cho tôi. Tôi được giúp đỡ qua các ân tứ của người khác, và họ được giúp đỡ qua ân tứ của tôi.

Đó là lý do mà tất cả chúng ta đều khác biệt và cần lẫn nhau. Thái độ ganh tị và đố kỵ nhau chỉ phí thời gian mà thôi. Chúng ta thấy đều có những ân tứ Chúa ban cho chúng ta; nó không đến từ nguồn nào khác. Chúng ta phải thoả lòng với những gì thiên đàng gửi đến cho chúng ta. Chúa có một kế hoạch độ đáo cho mỗi đời sống của chúng ta, và những ân tứ Ngài ban cho chúng ta là một phần trong kế hoạch đó. Chúng ta có thể tin cậy Ngài; Ngài biết việc Ngài làm. Những gì Ngài làm cho người khác không phải là việc của chúng ta. Việc của chúng ta là bước đi trong tình yêu thương.

Hãy thành thật tự hỏi mình rằng có ai trong đời sống của bạn mà bạn ganh tị hay đố kỵ không. Nếu có, hãy bắt đầu xử lý tình huống này.

Tình yêu thương không ganh tị và cũng không đố kỵ. Ai mà muốn có đời sống yêu thương mạnh mẽ sẽ phải vượt thắng việc ganh tị và đố kỵ người khác.

YÊU THƯƠNG KHÔNG KIÊU NGẠO VÀ KHOE KHOANG

*Tình yêu thương . . . không khoe khoang,
không kiêu ngạo.*

1Côrinhtô 13:4-5

Tình yêu thương không đánh giá cao về mình như đáng phải có, chỉ đơn giản là vì người mà bước đi trong tình yêu thương thường không nghĩ về mình. Người đó luôn nghĩ về người khác, hơn là nghĩ về mình.

Tình yêu thương luôn luôn hướng ngoại, tìm cách để trở thành nguồn phước, để phục vụ Chúa. Tình yêu thương bắt lấy mọi cơ hội để làm lành và luôn luôn nghĩ đến việc trở thành nguồn phước cho người khác, như chúng ta được dạy trong Galati 6:10.

*Vậy, đang khi có dịp tiện, chúng ta hãy làm
việc lành cho mọi người, nhất là cho những anh
chị em trong cùng gia đình đức tin.*

Người bước đi trong tình yêu thương rất dễ nói lời xin lỗi, nhưng người kiêu ngạo thì thấy khó để nói hai chữ này.

Kiêu ngạo thì cố gắng cho người ta thấy mình biết đời hơn người khác. Ngược lại, tình yêu thương không tỏ ra là mình “biết hết,” cũng không làm ra vẻ là mình “đúng” trong mọi cuộc tranh cãi.

Phao-lô cho chúng ta biết tri thức mà không có tình yêu thương chỉ khiến cho người ta kiêu ngạo.

Về vấn đề đồ cúng thân tượng, chúng ta biết rằng mọi người đều hiểu biết. Nhưng sự hiểu biết sinh kiêu ngạo, còn tình yêu thương xây dựng.
(1Cô-rinh-tô 8:1)

Người kiêu ngạo hay khoe khoang về những thành tích của mình. Người đó quên dâng vinh hiển cho Chúa, nhưng lại muốn nhận vinh quang cho mình. Người đó thường thấy mình hay nói về mình - những gì mình đang làm và đã làm, những gì mình biết và những ai mình biết.

Kinh Thánh cảnh báo chúng ta về việc khoe khoang.

Chớ khoe khoang về ngày mai, vì con không biết ngày mai có điều gì sẽ xảy ra. Hãy để người khác khen con, chứ không phải miệng con; Hãy để người ngoài khen con chứ không phải môi con.

Châm ngôn 27:1-2

Nhưng anh chị em không biết ngày mai đời sống mình ra sao! anh chị em giống như hơi nước, hiện ra chốc lát rồi biến mất. Đáng lẽ anh chị em nói rằng: Nếu Chúa muốn thì chúng ta sẽ sống, chúng ta sẽ làm việc này việc kia! Nói như anh chị em là khoe khoang tự phụ; phạm khoe khoang như thế là xấu.

Gia-cơ 4:14-16

Sứ đồ Phi-e-rơ là một tấm gương tốt về một người phải học khiêm nhường.

Trong Ma-thi-ơ 26:31-35 chúng ta thấy Phi-e-rơ đề cao chính ông quá mức. Trong đoạn này, chúng ta đọc thấy ngay trước khi bị đóng đinh, Chúa Giê-su bảo các môn đồ rằng tất cả đều sẽ vấp phạm và bỏ Chúa. Trong câu 33, Phi-e-rơ tuyên bố với Chúa rằng ông không làm chuyện như thế. Để đáp lại, Chúa Giê-su cảnh báo Phi-e-rơ rằng trước khi màn đêm xuống, chính nỗi sợ của Phi-e-rơ sẽ khiến ông chối Chúa ba lần, nhưng Phi-e-rơ không nhận thấy ông yếu đuối như thế.

Phi-e-rơ thật sự không biết về con người ông, và nhiều người trong chúng ta cũng tương tự như vậy. Chúng ta nhìn người khác và phán xét, cho rằng *Mình sẽ không bao giờ làm chuyện đó*. Rồi khi chúng ta thấy mình cũng rơi vào hoàn cảnh tương tự và chúng ta cũng làm những điều mà chúng ta tin rằng không hề có chuyện đó.

Phi-e-rơ cần trải qua kinh nghiệm thất bại, thất bại trong giờ phút khủng hoảng. Ông phải nhìn thấy được điểm yếu của ông trước khi ông đem nó đến thập tự giá và tìm thấy sức mạnh của Chúa.

Vâng, Phi-e-rơ đã thất bại thảm thương. Ông chối Chúa ba lần. Ông ngã quỵ trong giờ phút khủng hoảng, nhưng kết quả cuối cùng thật tốt đẹp. Kinh nghiệm đó đã hạ ông xuống và đem ông đến chỗ mà Chúa có thể dùng ông cách lớn lao.

Chúa chỉ dùng những người nam người nữ nào khiêm nhường. Chúng ta phải hạ mình thì Ngài sẽ mới tôn cao chúng ta (1Phi-e-rơ 5:6).

Tôi nghe có người nói người ta chưa nhìn thấy hết những gì Chúa có thể làm qua một người dâng mọi vinh hiển cho Chúa.

Kiêu ngạo và yêu thương không hoà hợp nhau. Tình yêu thương thì không kiêu ngạo hay khoe khoang. Nó không tâng bốc hay lên mình. Tình yêu thương không xem thường người khác, không nhìn họ là yếu kém và vô nghĩa. Bởi vì tình yêu thương coi trọng mọi người, ai mà tiếp xúc với người đầy tình yêu thương sẽ cảm thấy đặc biệt, có giá trị và gây dựng.

Sự kiêu ngạo là một nan đề khó xử lý bởi vì nó tiềm ẩn – nó tiềm ẩn trong suy nghĩ, trong tâm trí của chúng ta. Kiêu ngạo sẽ không nhìn nhận là mình kiêu ngạo bởi vì nó quá kiêu ngạo để nhận ra mình kiêu ngạo.

Chúng tôi đã ghi âm rất nhiều băng đĩa dạy về đề tài kiêu ngạo trong nhiều năm. Những băng đĩa này không bán chạy lắm. Tôi tin ấy là vì những người cần nghe lại quá kiêu ngạo nên không thèm để ý tới để mua. Suy cho cùng, có một số người thấy bày bán và tự nhủ không biết mình có nan đề kiêu ngạo hay không.

Chúa Giê-su liên tục hạ mình và chúng ta phải theo gương Ngài.

Mỗi người trong anh chị em chớ tìm lợi riêng cho mình nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa. Hãy có cùng một tâm tình như Chúa Cứu Thế Giê-su đã có.

Phi-líp 2:4-5

Cũng như Phi-e-rơ, Chúa phải dạy tôi nhiều bài học về sự kiêu ngạo và đây là bài học khó học.

Thật ngạc nhiên ai trong chúng ta cũng đều thấy thích bản thân mình. Thật là một lời chứng đầy quyền

năng khi Thánh Linh làm việc với chúng ta và thay đổi chúng ta từ người kiêu ngạo, khoe khoang, tự cao tự đại thành một tôi tớ hạ mình của Chúa và của tha nhân.

Tôi vẫn còn phát triển trong lĩnh vực này và có lẽ sẽ luôn luôn phát triển, nhưng tôi đang bươn tới mục đích về ơn gọi cao cả của Ngài (Phi-líp 3:14)

Ơn gọi cao cả của Chúa đó là chúng ta phải giống Chúa Giê-su, sự giống Chúa phải được phát triển trong cá tính chúng ta.

Chúa Giê-su hạ chính mình và đến trên đất như là Con Người để cứu chúng ta ra khỏi tội lỗi. Chúng ta không thể giúp người khác trừ khi chúng ta sẵn sàng noi gương Ngài và hạ mình xuống.

Kinh Thánh nói Chúa Giê-su đã từ bỏ tất cả mọi đặc quyền làm Con Đức Chúa Trời và trở thành tôi tớ (Phi-líp 2:6,7).

Kiêu ngạo bắt người khác phục vụ mình, nhưng khiêm nhường là tự do phục vụ người khác. Kiêu ngạo đòi hỏi quyền lợi, nhưng khiêm nhường sẵn sàng gác qua quyền lợi khi cần thiết. Kiêu ngạo sống cho bản thân, còn khiêm nhường sống cho tha nhân.

Người nào dâng mình bước đi trong tình yêu thương sẽ đâm ra ghét sự kiêu ngạo trong mình. Mọi triệu chứng kiêu ngạo trong đời sống người đó phải được xử lý ngay bởi vì người đó biết mỗi nguy hiểm của kiêu ngạo.

Mỗi nguy hiểm của kiêu ngạo là gì?

Kiêu ngạo kiềm hãm người ta trong cái tù ngục gọi là “cái tôi.” Có ba người trong cái tù này : “Tôi, ta, và tớ.” Nơi đây chính là “ốc đảo” cô đơn.

Kiều ngạo ngăn trở Chúa dùng người đó. Nó xử tệ với người khác, nó bày tỏ sự thiếu tôn trọng và cộc cằn, nó rất bủn xỉn, lúc nào cũng đòi mình phải là trước hết trong mọi vấn đề. Kiêu ngạo muốn được người ta nhìn thấy, quan tâm, nường chiều, an ủi và tặng bốc.

Còn khiêm nhường thì hài lòng khi biết rằng Chúa đang kiểm soát. Nó tin cậy, hưởng được sự yên nghỉ và bình an. Nó vâng lời và vui mừng làm người khác hạnh phúc.

YÊU THƯƠNG KHÔNG CÓ THÔ LỠ

Tình yêu thương . . . không khiếm nhã.

1Côrinhtô 13:5

Điều làm tôi ngạc nhiên đó là chúng ta gặp quá nhiều thái độ thô lỗ trong cuộc sống mỗi ngày. Tôi muốn nói là tất cả đều ra từ những người vô tín, nhưng sự thật thì nhiều cơ đốc nhân cũng rất thô lỗ.

Chúng ta là những tín hữu vẫn còn sống ở thế gian, nhưng chúng ta phải chống cự để không giống thế gian, hay có lẽ tôi nên nói là chúng ta phải cải thiện để không giống thế gian.

Dù chúng ta là những môn đồ của Chúa và bắt đầu học Lời Chúa và đường lối của Chúa, nhưng chúng ta cũng còn nhiều thói quen xấu. Những thói quen xấu này cần phải bỏ đi và hình thành thói quen mới. Việc này cần thời gian, nhưng chúng ta phải kiên trì trong việc đeo đuổi để có cách cư xử tin kính.

Những ai bước đi trong tình yêu thương sẽ không thô lỗ và không khiếm nhã. Họ không hành xử mất lịch sự.

Nếu tôi ăn mặc khiếm nhã thì có nghĩa là tôi ăn mặc những thứ không hợp với con người tôi. Khi chúng ta là tín hữu hành động khiếm nhã, chúng ta mặc chiếc áo thuộc linh không hợp với chúng ta. Chúa không bị ấn tượng bởi tủ đồ đầy quần áo đắt tiền của chúng ta, nhưng Ngài ấn tượng khi chúng ta “mặc lấy tình yêu thương” (Côlôse 3:14). Để mặc lấy tình yêu thương, chúng ta phải mặc lấy cách cư xử không thô lỗ.

Thật thô lỗ khi cắt ngang người khác đang nói chuyện, đặc biệt làm thế mà không nói, “Xin lỗi, nhưng tôi thật sự cần hỏi anh điều quan trọng này.” Thật thô lỗ khi chen vào để sắp hàng trước người khác hay chiếm chỗ ngồi trước. Thật thô lỗ khi giạt đồ khỏi tay người ta hay không nói lời “cảm ơn” hay không nói lời “xin vui lòng.”

Thật thô lỗ khi đứng ngoài cửa văn phòng của ai đó đang nói chuyện với người khác. Trong trường hợp như thế, chúng ta nên nói, “Tôi cần gặp anh (chị) một lát khi anh (chị) có thời gian,” và rồi nên đứng cách xa đủ để chúng ta không nghe lén cuộc nói chuyện của người ta.

Tất cả chúng ta nên tìm cách đọc các sách viết về cách cư xử lịch thiệp và đọc nó. Tôi đoán chắc là viết ra hết các cách cư xử lịch thiệp sẽ rất ích lợi còn những cách cư xử thô lỗ thì vô kể. Chúng ta hãy xin Chúa tỏ cho chúng ta cách nào mà chúng ta thô lỗ và khiếm nhã và rồi xin Chúa ban ân sủng (như tôi đã nói trước đây ân sủng là ân huệ mà chúng ta không có công trạng trong đó) để thay đổi.

YÊU THƯƠNG KHÔNG TÌM TƯ LỢI

Tình yêu thương . . . không tìm tư lợi.

1Côrinhtô 13:5

Bản chất yêu thương là ban ra chứ không có giữ lại.

Tính ích kỷ tràn lan khắp thế giới ngày nay, và chúng ta không cho phép nó cai trị chúng ta. Nhìn chỗ nào chúng ta cũng thấy những thông điệp nói rằng chúng ta nên nghĩ về mình hơn là nghĩ về người khác. Tôi thấy những bản hiệu ghi đại ý như vậy :

“Hãy mua cho bạn chiếc xe hơi đời mới, bạn xứng đáng được điều đó.”

“Nếu bạn không lo cho bản thân thì ai sẽ lo?”

“Hãy đi một chuyến đi đến Bahamas, bạn còn nợ mình chuyến đi đó.”

Lo cho mình thì không có gì sai; thật ra, chúng ta cần làm. Nhưng có điều gì đó hết sức sai lầm khi chúng ta cho phép mình bị ám ảnh về cái tôi, ước muốn và nhu cầu của mình.

Dường như con người chúng ta lúc nào cũng tranh đấu cho “quyền lợi” của chúng ta. Có lẽ để thay đổi, chúng ta nên tranh đấu cho quyền lợi của người khác : quyền của những đứa trẻ em bị phá thai, những người khuyết tật, những người đói khát, những người già nua cùng những người khác cùng cảnh ngộ.

Trong Mathiơ 24 các môn đồ hỏi Chúa Giê-su về dấu hiệu nào báo hiệu sự tái lâm của Ngài và sự tận thế. Trong câu 12 Ngài cảnh báo rằng trong những ngày sau rốt “lòng yêu mến của nhiều người sẽ nguội dần.”

Tôi đã thấy câu này được ứng nghiệm trong quăng đời của tôi, và có lẽ là trong quăng đời của bạn nữa. Người ta không còn quan tâm đến người khác như cách trước đây nữa. Chủ nghĩa vật chất đã len lỏi vào các hội thánh. Người ta không còn thì giờ giúp đỡ nhau, phục vụ

nhau và cầu nguyện cho nhau; họ quá bận rộn để kiểm kế sinh nhai.

Sách A-ghe đoạn 1 cho chúng ta biết có một nhóm người đã bỏ qua lời dạy của Chúa suốt mười tám năm. Họ được bảo phải xây dựng lại đền thờ, nhưng họ nói, “Đây chưa phải là lúc để xây lại đền Chúa [dù vua Si-ru đã ra lệnh xây nó lại mười tám năm trước đó rồi]” (c.12).

Họ đã để những năm tháng đó xây nhà riêng của họ, và họ thấy mình rơi vào hoàn cảnh tuyệt vọng. Họ không bao giờ có đủ tiền. Nhiều điều xảy ra trái ý họ. Thứ gì họ nhận thì họ đánh mất ngay.

Chúa phán với họ qua tiên tri A-ghe rằng, “Hãy suy xét kỹ đường lối của các ngươi” (c.7). Nói cách khác, *“Hãy xem hoàn cảnh của các ngươi và tự hỏi sao các ngươi rơi vào hoàn cảnh bi đát như vậy. Ấy là vì các ngươi cố gắng lo cho mình thay vì vâng lời Ta và cùng nhau làm việc để cung ứng điều gì đó cho mọi người. Nèn việc các ngươi làm không mang lại kết quả gì cả.”*

Sự ích kỷ không mang lại kết quả. Nó chặn đứng mọi phước hạnh chảy vào đời sống chúng ta.

Người ích kỷ luôn khốn khổ và thường nghĩ nếu họ nhận được những gì họ muốn, họ sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn. Satan cám dỗ họ phấn đấu làm cho mình hạnh phúc nhưng không bao giờ thành công.

Trong cả Kinh Thánh, cả nam lẫn nữ đều được cảnh báo về mối nguy của lối sống ích kỷ và khích lệ hãy nhớ chăm sóc tha nhân trong tình yêu thương và sự phục vụ.

*Hãy tránh điều dữ và làm điều lành, thì người
sẽ an cư mãi mãi.*

Thi Thiên 37:27

Người nào theo tính xác thịt mình mà gieo thì sẽ do tính xác thịt gặt lấy sự huỷ hoại. Còn người nào theo Thánh Linh mà gieo thì sẽ từ Thánh Linh gặt sự sống vĩnh phúc.

Galati 6:8

Đừng quên làm việc lành và chia sẻ cho người khác, vì đó là những tế lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Hêbơr 13:16

Lần nọ khi Chúa Giê-su dạy cho đám đông, kể cả môn đồ của Ngài, Ngài bảo họ rằng nếu họ hay ai khác muốn theo Ngài, họ phải quên chính mình, họ phải từ bỏ thể diện và quyền lợi của mình. Ngài phán đó là thập tự giá mà họ phải mang (Mác 8:34)

Thập tự giá không phải là nghèo thiếu cũng không phải là một đời sống đầy dẫy tai hoạ mà là đời sống không ích kỷ. Bước đi trong tình yêu thương cần phải trả giá và cần nỗ lực; vì lý do đó mà nhiều tín đồ không bao giờ đi được cùng một con đường mà Chúa Giê-su đã đi.

Như chúng ta đã thấy, tình yêu thương là hoà đồng và thích nghi; nó không đòi hỏi quyền lợi riêng.

Thi Thiên 37:5 là câu Kinh Thánh mà mẹ chồng tôi viết ngay trang trước của cuốn Kinh Thánh đầu tiên của tôi mà bà đã tặng tôi nhiều năm trước đây : “Hãy phó thác đường lối mình cho Chúa; nhờ cậy nơi Ngài thì Ngài sẽ làm thành việc ấy.”

Trong nhiều năm tôi đã áp dụng phần Kinh Thánh này trong nhiều tình huống của đời sống tôi bởi vì tôi là hạng người muốn làm theo ý riêng. Tôi giống như con ngựa chúng cần được “cầm cương” trước khi nó trở thành

giá trị cho người khác. Tôi đã tranh chiến với đời một thời gian khá lâu trước khi tôi buộc phải phó thác “đường lối tôi” cho Chúa.

Dù thật khó để từ bỏ đường lối riêng của tôi, nhưng tôi đã học để tin rằng nếu mọi sự không xảy ra như tôi hoạch định hay ước ao, ấy là vì Chúa có mục đích lớn hơn, như Ngài cho chúng ta biết trong Ê-sai 55:9 : *Vì trời cao hơn đất bao nhiêu thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người; ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người bấy nhiêu.*

Thay vì tranh chiến liên tục, cố gắng sắp xếp để đoạt theo cách của tôi, tôi đã học cầu nguyện như Môi-se đã cầu nguyện : “Nếu con làm Chúa vui lòng, xin dạy con đường lối Chúa để con biết Chúa và tiếp tục nhận được đặc ân của Chúa.” (Xuất 33:13).

Hãy cố gắng thực hành sống không ích kỷ từng ngày một, rồi bạn sẽ thấy ngay thật đó là một sự thử thách.

Xác thịt rất mạnh, nhưng Thánh Linh mạnh hơn. Thánh Linh sống trong tâm linh chúng ta, và Ngài ban năng lực cho chúng ta để bước đi trong bông trái của Ngài nếu chúng ta ăn nuốt Lời Chúa và để thì giờ trong sự hiện diện của Ngài, trong sự cầu nguyện và thông công.

Tôi rất vui là điều gì bất năng với con người thì là khả năng với Chúa (Mathiơ 19:26).

YÊU THƯƠNG KHÔNG GHI NHỚ VIỆC ÁC

Tình yêu thương . . . không ghi nhớ việc ác.

1Côrinhtô 13:5

Tình yêu thương tha thứ; nó không nuôi hận thù, không dễ vấp phạm, cũng không bực mình hay bực bội. Một số người gặp thứ gì cũng bị chạm tự ái. Nên rất khó mà có được mối quan hệ với những người như vậy. Cần chiến thắng tính tự ái. Xin nói lại, tính tự ái khiến chúng ta chỉ nghĩ về cái tôi và những gì người khác phải làm cho mình hay không làm cho mình.

Mỗi ngày chúng ta có rất nhiều cơ hội để bị vấp phạm; mỗi lần như thế chúng ta phải chọn thôi. Nếu chúng ta chọn sống bởi cảm xúc thì chúng ta sẽ không bao giờ vui sống trong khía cạnh quan trọng này của tình yêu thương.

Lần nọ tôi đọc thấy 95% thời gian người ta bị chạm tự ái dù họ không chủ ý làm thế. Hình như lúc nào chúng ta cũng tưởng tượng ra rằng có ai đó đang công kích mình, trong khi sự thật thì những người đó không thích chúng ta chút nào, chứ nói gì họ phải thức suốt đêm để tìm cách làm vấp phạm chúng ta.

Nếu chúng ta không tha thứ nhanh, song cứ ghim gút những gì người khác gây tổn thương cho chúng ta, sớm muộn gì danh sách đó dài thêm đến độ chúng ta không còn có quan hệ tốt với những người đó nữa.

Chính thái độ hay chạm tự ái, bực mình và nổi giận là điều gây ra nhiều cuộc ly dị. Mới đây tôi đọc một đánh giá rằng khoảng 50% những hôn nhân đầu tiên và 60% những hôn nhân thứ hai đều kết thúc trong ly dị. Chuyện đó sẽ không xảy ra nếu người ta học những khía cạnh của tình yêu thương và sống bởi tình yêu thương.

Sự ích kỷ đã xui nhiều người đến toà án xin ly dị, cũng như sự không tha thứ vậy. Người nào hay ghim gút là người có nan đề kiêu ngạo. Họ đếm những điều người

khác gây tổn thương họ, nhưng lại không nhận ra rằng trong nhiều trường hợp họ cũng làm chính cái điều mà họ phán xét người khác khi làm thế (Rô-ma 2:1).

Trong những năm đầu hôn nhân của tôi, mỗi lần nhà tôi và tôi cãi nhau tôi thường hay nhắc lại mọi việc mà chồng tôi đã làm cho tôi buồn lòng trước đây. Nhà tôi cũng ngạc nhiên về chuyện này. Anh thường nói, “Anh không nhớ chuyện đó. Em giữ đầu hết các thông tin này vậy?”

Bởi vì lúc đó tôi không thể dễ tha thứ và bỏ qua vấp phạm, tôi giữ hết trong lòng, ngâm nghĩ về nó đều đều và nhớ lại ngay khi tôi cần “nạp đạn” để “bắn” ông chồng tôi cho tởm tôi.

Thật ra trước đây tôi đầy dẫy nọc độc. Tôi cố gắng có mối thông công với Chúa, nhưng không nhận biết rằng tôi phải để các “của lễ” của tôi trên bàn thờ khi tôi đến thờ phượng Chúa cho đến khi tôi loại bỏ sự vấp phạm giữa tôi và những người thân của tôi (Mathiơ 5:23-24). Lời cầu nguyện của tôi cũng phí thời gian thôi bởi vì đức tin tôi sẽ không kết quả bao lâu tôi không chịu tha thứ cho người khác (Mác 11:24-26).

Cay đắng khiến cho đời sống, thái độ, lời nói và tư tưởng chúng ta thêm đắng cay. Chúng ta bực bội về những phước hạnh của người mà chúng ta không chịu tha thứ. Ngay cả đôi khi chúng ta nổi khùng với Chúa bởi vì Ngài lại ban phước cho họ khi mà chúng ta cảm thấy Ngài nên phạt họ mới đúng.

Bản dịch Kinh Thánh *The Amplified Bible* nói điều chúng ta nên giải quyết vấp phạm là “hãy quăng đi và cho nó đi khỏi” (Mác 11:25). Điều quan trọng là hãy tha thứ nhanh. Càng tha thứ nhanh thì càng dễ dàng tha thứ. Cỏ dại một khi đã đâm rễ thì khó nhổ hơn là cỏ mới mọc lên.

Chúa là tình yêu thương và Ngài tha thứ và quên đi. Nếu chúng ta muốn giống Ngài thì chúng ta cũng phát triển cùng một thói quen như vậy.

Tất cả những người mà chúng ta quen biết đều có thể làm tổn thương chúng ta lúc này hay lúc khác; nên không thể nào mà họ không gây tổn thương được. Chúng ta phải nhớ rằng chúng ta là người phạm và không nên gây áp lực bắt người khác “mười phen vẹn toàn.” Chúa tha thứ chúng ta và Ngài rất vui khi làm vậy.

Ngài không đối xử với chúng ta theo như tội lỗi chúng ta vi phạm; Ngài không báo trả chúng ta theo như gian ác chúng ta đã làm.

Vì trời cao hơn đất bao nhiêu Thì tình yêu thương của Ngài cũng lớn bấy nhiêu Cho những người kính sợ Ngài.

Phương đông xa cách phương tây thế nào thì Ngài cũng loại bỏ các vi phạm của chúng ta xa thế ấy.

Thi Thiên 103:10-12

Chúng ta phải đi theo sự dẫn dắt của Chúa và đạt đến chỗ đó là hầu như không điều gì làm cho chúng ta vấp phạm.

Tôi không muốn phí thì giờ ngồi đó mà bực bội khó chịu; làm thế thật không đáng chút nào. Trong đời sống tôi, tôi hiện đạt đến chỗ tôi sống cho những năm tháng còn lại hơn là những năm tháng tôi đã đánh mất. Tôi không muốn phí thì giờ để bực mình, khó chịu hay hờn dỗi nữa.

Còn bạn thì sao?

YÊU THƯƠNG LUÔN TIN ĐIỀU TỐT NHẤT NƠI MỌI NGƯỜI

Tình yêu thương dùng thứ mọi sự, tin tưởng mọi sự, hy vọng mọi sự, chịu đựng mọi sự.

1Côrinhtô 13:7

Khía cạnh này của tình yêu thương chính là điều giúp chúng ta bước đi trong khía cạnh mà chúng ta đã nói trước đây.

Làm sao bạn và tôi từ chối bị vấp phạm trừ khi chúng ta sẵn sàng tin điều tốt nhất nơi những người làm hại chúng ta. Chúng ta có thể chọn tin điều xấu nhất (nghĩ là họ cố ý làm hại chúng ta) hoặc giả là chúng ta chọn tin điều tốt nhất (nghĩ là họ không có ý làm như chúng ta nghĩ.)

Suy nghĩ của chúng ta như vậy : “Điều gì xảy ra nếu mình tin điều tốt nhất và họ có chủ ý làm hại mình? Nếu quả vậy thì tôi không muốn họ bị ảnh hưởng.”

Điều mà giúp tôi nhiều nhất trong lĩnh vực này là nhận biết rằng tôi thật sự là người được ích lợi khi tôi chọn tin điều tốt nhất nơi mọi người, ngay cả tôi sai lầm khi nhận định như thế.

Người nào khôn sẽ làm những gì họ có thể để giúp bản thân, để cho đời sống họ thoải thích hơn. Bị vấp phạm không bao giờ làm thiệt hại người gây ra vấp phạm mà nó chỉ làm cho người bị vấp phạm đau khổ mà thôi. Thường người gây vấp phạm bỏ đi và vui vẻ, thậm chí không biết rằng mình đã gây cho người khác vấp phạm.

YÊU THƯƠNG 1

Chúng ta hãy học phó hoàn cảnh hay người đó cho Chúa càng nhanh thì chúng ta hưởng đời sống bình an và kết quả càng sớm. Chúa là Đấng biện hộ cho chúng ta; chúng ta không thể biện hộ hay bình vực chính mình. Khi chúng ta cố gắng, chúng ta làm cho vấn đề trở nên tồi tệ hơn. Ai làm hại chúng ta không thể trả lại cho chúng ta điều gì, nhưng Chúa thì có thể và Ngài sẽ trả, nếu chúng ta tin cậy Ngài. Một phần của sự tin cậy đó chính là vâng theo mang lệnh Ngài để tha thứ:

Vì chúng ta biết Đấng đã phán: Sự báo thù thuộc về Ta; chính Ta sẽ báo ứng, lại bảo: Chúa sẽ xét đoán dân Ngài. Sa vào tay Đức Chúa Trời Hằng Sống là một điều khủng khiếp!

Hêbơơ 10:30-31

Chúng ta hãy bắt đầu cư xử như thể chúng ta tin Kinh Thánh là thật. Trong Kinh Thánh, Chúa nói lặp đi lặp lại rằng chúng ta nên làm gì với kẻ thù - yêu thương họ, cầu nguyện cho họ, chúc phước họ và đừng rửa sả họ, giao phó hoàn cảnh đó cho Ngài thì Ngài sẽ mang lại sự công minh (Lu 6:35; Math 5:41).

Chúng ta quá vướng bận vào cho cảm xúc. Khi chúng ta bị vấp phạm, chúng ta hay nói, “Anh (chị) làm tôi tự ái.” Nói vậy thì đúng thôi; cảm xúc của chúng ta hay bị tổn thương, nhưng chúng ta không phải sống bởi cảm xúc. Những cảm xúc trái ngược lúc nào cũng muốn dương dương tự đắc và muốn điều khiển đời sống chúng ta, nhưng tạ ơn Chúa chúng ta có bông trái tiết độ. Xác thịt không cần phải kiểm soát chúng ta; chúng ta (nhờ quyền năng Thánh Linh) có thể kiểm soát xác thịt.

Hãy gieo sự thương xót thì bạn sẽ gặt sự xót thương; còn gieo sự xét đoán thì bạn sẽ gặt sự đoán xét. Hãy bắt đầu gieo tha thứ vì có thể một ngày nào đó bạn sẽ cần sự thứ tha.

YÊU THƯƠNG KHÔNG VUI VỀ SỰ KHÔNG CÔNG BÌNH

*Tình yêu thương . . . không vui về việc bất chính
nhưng chúng vui trong sự thật.*

1Côrinhtô 13:6

Tình yêu thương không vui về sự bất công. Nó luôn muốn điều công bằng và ngay thẳng. Nó khao khát sự công minh, không chỉ cho mình, mà đặc biệt là cho người khác.

Tôi không muốn nhìn thấy người khác bị đối xử tệ. Tôi đã bị thương tổn quá nhiều trong đời tôi rồi, và tôi còn nhớ rất rõ cảm giác nó ra làm sao.

Chúng ta nên quan tâm tới người khác cùng nỗi đau của họ, cầu nguyện cho họ và làm những gì có thể làm được để làm vơi đi nỗi khổ của họ. Tình yêu thương không lạnh lùng; nó không thể nhìn thấy hoàn cảnh bất công mà không làm gì cả.

Lối suy nghĩ thế gian “đừng làm phiền tôi, đó là nan đề của anh” không có chỗ trong đời sống cơ đốc nhân. Rõ ràng là chúng ta không thể nào giải quyết nan đề tài chánh cũng như vật chất cho mọi người, nhưng chúng ta có thể quan tâm. Chúng ta có thể làm việc với Thánh Linh để đảm bảo là chúng ta không cho phép lòng chúng ta trở nên chai lì bởi cảnh bạo lực và bất công xảy ra xung quanh chúng ta.

Truyền hình liên tục chiếu ngay trong phòng ngủ chúng ta cảnh giết người, hãm hiếp, tai nạn, trẻ em chết đói và nhiều hành động xấu xa khác. Chúng ta phải canh chừng kéo quá quen thuộc đến độ chúng ta không còn cảm giác gì nữa. Tình yêu thương không vui khi thấy bất công ngự trị.

Tôi rất buồn cho cái xã hội của chúng ta (Mỹ) ngày nay. Tôi muốn thấy những hành động công bằng, chính quyền trong sạch, liêm khiết, khéo léo, chất lượng, thấy những cuộc hôn nhân lâu bền, thấy các em thiếu nhi được yêu thương và chăm sóc đúng mức . . . Tôi cầu nguyện để tôi không “lờn” với cảnh ngang trái đến nỗi tôi không cảm thông những người cùng khổ.

Ngày nay mà nghe một vụ giết người bạo lực thì không tác động chúng ta như cách đây ba mươi năm về trước. Nhà tôi nói lúc anh còn bé, gia đình anh lần đầu tiên nghe về một cậu bé bán báo bị cướp giật. Ai nấy đều khiếp đảm về cảnh tượng như thế. Ngày nay chúng ta lại cho rằng, “Bị cướp hả? Chỉ thế thôi sao? Nó còn may mắn là chưa bị giết đấy!”

Chúa là tình yêu thương và Ngài thích sự công chính (biết rằng bạn ngay thẳng trước mặt Chúa – làm ngay thẳng, nói ngay thẳng . . .) vì vậy những ai bước đi trong tình yêu thương cũng phải thích sự công chính. Thi Thiên 97:10 nói nếu chúng ta yêu Chúa thì chúng ta phải ghét tội lỗi. Những ai yêu sự công chính thường bị bắt bớ vì công chính – Chúa Giê-su cũng vậy, và chúng ta không hơn gì Thầy mình (Mathiơ 10:24).

Bạn có thể làm việc trong môi trường đầy dẫy tội ác và bất chính, nói tục tĩu, nói sau lưng, ganh ghét, ghen tị, tham lam, có những mối quan hệ vô đạo đức, vân vân.

Nếu bạn đứng về sự công chính thì bạn có thể bị giễu cợt, bị chửi bới hay thậm chí bị khước từ. Tình yêu thương không bao giờ thất bại. Hãy cứ bước đi trong tình yêu thương, ghét sự bất công và bất chính thì ân huệ của Chúa sẽ đến trên đời sống bạn cách lạ lùng, như Chúa đã hứa: “Phước cho người đói khát sự công chính, thì sẽ được no đủ.” (Math 5:6)

Đừng ghét người xấu, chỉ ghét tính xấu của họ mà thôi. Chúa ghét tội lỗi nhưng yêu tội nhân. Đừng thoả hiệp và luồn cúi dưới chân người khác để đổi lấy chút “ân huệ” của họ. Ân huệ của Chúa tuyệt vời hơn và không thể sánh với ân huệ của con người được.

Trong Kinh Thánh chúng ta đọc về những con người tin kính như Đa-ni-ên và Giô-sép, đều có ân huệ của Chúa trên đời sống họ.

Đa-ni-ên bị vây quanh bởi những con người tội lỗi và xấu xa, nhưng ông không chịu thoả hiệp. Ông thích sự công chính, và Chúa ban cho ông ân huệ, khiến ông trở thành một quan chức đầy quyền lực của chính phủ tại đế quốc Ba-by-lôn (Đa-ni-ên 1,2,6).

Giô-sép bị ngược đãi, nhưng ông duy trì sự thanh liêm. Ông thích sự công chính. Ông không ghét anh em mình, nhưng ông ghét những gì họ đã gây cho ông. Chúa ban cho ông ân huệ, và ông leo lên tới địa vị quyền lực tại Ai-cập, đứng thứ hai vua Pha-ra-ôn (Sáng thế 37; 39-41).

Trong trường hợp này, Ai-cập tiêu biểu cho thế giới trần tục và Pha-ra-ôn là ông chủ. Khi Chúa thăng tiến bạn thì những cộng sự của bạn sẽ không chế giễu bạn nữa.

YÊU THƯƠNG KHÔNG BAO GIỜ THẤT BẠI

Loại yêu thương của Chúa sẽ chịu đựng dưới bất cứ hoàn cảnh nào và dù bất cứ việc gì xảy ra. Nó chịu đựng mọi sự mà không yếu hèn. Nó quyết định không bỏ cuộc dù trong trường hợp khó khăn nhất. Những con người cộc cằn nhất, lúc nào cũng đê tiện cuối cùng sẽ bị tan chảy bởi tình yêu thương.

Thật khó để cứ bày tỏ tình yêu thương cho ai đó mà dường như không biết ơn hay không phản ứng. Thật khó để cứ bày tỏ yêu thương cho những người lợi dụng tấm lòng ban cho của chúng ta mà không cho lại.

Chúng ta không chịu trách nhiệm về cách người khác hành xử. Phần thưởng của chúng ta không đến từ con người mà đến từ Chúa. Cho dù các nghĩa cử tốt đẹp của chúng ta dường như không ai để ý, nhưng Chúa để ý và hứa thưởng cho chúng ta cách công khai : “hầu cho các việc lành của các con được làm nơi bí mật; và Cha các con là Đấng thấy trong nơi bí mật ấy, sẽ thưởng cho các con cách công khai.” (Mathiơ 6:4)

Nếu một người bỏ ngang công việc Chúa giao cho người đó vì không ai thèm để ý tới người đó thì người đó không phục vụ Chúa từ tấm lòng thanh sạch. Chẳng hạn, nếu một phụ nữ cảm nhận Chúa muốn mình giúp các em thiếu nhi mỗi tuần tại hội thánh nhưng sau hai tháng lại bỏ ngang công việc vì không thấy bà mẹ nào cảm ơn mình, tức là cô ta cũng không làm việc vì cố yêu Chúa và thương người mà cô ta làm để được người khác yêu thương mình.

Đôi khi nói thẳng nói thật như thế nghe “khó nuốt” thiệt, nhưng nó là sự thật. Chúng ta không bao giờ được

phép bỏ cuộc bởi vì những đòi hỏi của tình yêu thương thật quá khó.

Tôi rất vui là Chúa đã không bỏ cuộc tôi. Làm sao Ngài bỏ tôi được? Ngài là tình yêu thương mà tình yêu thương thì không bao giờ bỏ cuộc. Nó luôn có mặt ngay, làm công việc của tình yêu. Tình yêu thương biết nếu không bỏ cuộc thì cuối cùng nó sẽ chiến thắng :

Chớ nản chí trong việc làm điều lành, vì nếu không chính mạng thì đến đúng kỳ chúng ta sẽ gặt.

Galati 6:9

Tôi nhận ra rằng một số người không đón nhận tình yêu thương của chúng ta bất kể là chúng ta thương yêu họ cỡ nào. Họ đối xử với Chúa cũng như vậy. Điều đó không có nghĩa là tình yêu thương thất bại. Tình yêu thương luôn nâng đỡ chúng ta. Tình yêu thương ban cho chúng ta niềm vui. Tình yêu thương làm đẹp lòng Chúa khi chúng ta bước đi trong tình yêu thương. Tình yêu thương luôn luôn nhận những kết quả tích cực hơn bất cứ thứ gì khác.

Đừng thôi bước đi trong tình yêu thương bởi vì tình thương yêu không bao giờ thất bại!

8

Yêu Thương Không Điều Kiện

Vì chúng tôi tin chắc rằng không có sự chết, sự sống, các thiên sứ, các giới quyền lực, việc bày giờ, việc tương lai, các năng lực, bề cao, bề sâu, hay tạo vật nào khác có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta.

Rô-ma 8:38-39

Để hiểu rõ tất cả những khía cạnh khác nhau của tình yêu thương, chúng ta phải nói về hai loại yêu thương. Loại yêu thương của Chúa và loại yêu thương của con người.

Tình yêu thương của con người thì thất bại, bỏ cuộc; nhưng tình yêu thương của Chúa thì không thất bại. Tình yêu thương con người thì giới hạn, tận cùng; nhưng tình yêu thương của Chúa thì vô hạn và đời đời. Tình yêu thương của con người lệ thuộc vào cách ăn ở tốt và

hoàn cảnh thuận lợi; tình yêu thương của Chúa thì không. Con người hay đặt điều kiện trong tình yêu thương của họ, nhưng tình yêu của Chúa thì vô điều kiện.

TÌNH YÊU KHÔNG ĐIỀU KIỆN

Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.

Rô-ma 5:8

Theo lời Chúa, Ngài yêu thương chúng ta trước khi tạo dựng thế giới, trước khi chúng ta yêu Ngài hay tin Ngài hay đã làm bất cứ việc gì tốt hay xấu.

Chúa không đòi hỏi chúng ta phải “mua” tình yêu thương của Ngài, và chúng ta cũng không được phép đòi hỏi người khác phải “mua” tình yêu thương của chúng ta. Chúng ta phải biết rằng tình yêu thương là một điều gì đó thuộc về bản chất chúng ta, chứ không phải là điều gì đó chúng ta làm hay không làm. Chúng ta không thể “tắt hay mở” tình yêu thương, tùy thuộc vào ai chúng ta muốn trao ban hay cách họ đối xử với chúng ta.

Là tín hữu, tình yêu thương mà chúng ta bày tỏ cho thế gian là tình yêu vô điều kiện tuôn đổ qua chúng ta đến với người khác. Chúng ta không nhận tình yêu của Chúa và rồi cố để trao ban tình yêu của chúng ta cho người khác. Tình yêu của chúng ta thì có điều kiện và giới hạn; tình yêu của Ngài thì không.

Yêu thương con người vô điều kiện là một thách thức lớn. Tôi từng bị cám dỗ để nói rằng chuyện này

không thể làm được, nhưng vì Chúa bảo chúng ta làm thì chắc chắn Ngài sẽ mở lối cho chúng ta làm. Ngài không bao giờ truyền chúng ta làm điều gì mà để chúng ta tự làm. Ngài không “ném trái banh” cho chúng ta rồi nói, “Bây giờ hãy tự ghi bàn.” Ân sủng (khả năng, quyền năng và ân huệ của Ngài như đã nói trước đây) đủ cho chúng ta (2Côrinhtô 12:9), nghĩa là Ngài ban khả năng để chúng ta làm những gì Ngài kêu gọi chúng ta làm.

Đôi khi chúng ta cầu nguyện để có sức yêu thương những người khó yêu, và sau đó chúng ta cố gắng hết sức tránh tất cả những người khó yêu mà Chúa gửi đến đời sống chúng ta. Một số người được gửi đến trong đời sống chúng ta là nhằm mục đích “mài dũa” chúng ta. Không chỉ người khác mới có những cái khó ưa mà chúng ta cũng có vậy. Học bước đi trong tình yêu thương với những người khó thương và học kiên nhẫn trong những thử thách có lẽ là hai công cụ quan trọng Chúa dùng để phát triển sự trưởng thành thuộc linh của chúng ta.

Tin hay không, tất cả những người khó chịu chúng ta gặp trong đời đều giúp chúng ta cả. Họ mài dũa và tôi luyện chúng ta để được Chúa dùng.

TÌNH YÊU THƯƠNG VƯỢT QUÁ TRI THỨC

*Và để biết được tình yêu của Chúa Cứu Thế,
là tình yêu vượt quá sự hiểu biết, anh chị em
sẽ được đầy đầy mọi sự sung mãn của Đức
Chúa Trời.*

Ê-phê-sô 3:19

Chúng ta không thể hiểu tình yêu thương của Chúa bằng lý trí. Như đã thấy trong Ê-phê-sô 3:19, tình yêu thương vượt quá sự hiểu biết. Thường thì nó dường như bất công. Nếu chúng ta cố lý luận nó, chúng ta sẽ đánh mất nó.

Tôi không thấy lý do đích thực nào tại sao Chúa yêu thương tôi và dùng tôi trong Nước Ngài. Tôi tìm lý do để yêu thương người khác, tôi có lẽ sẽ không tìm thấy được nhiều người mà tôi có thể yêu. Chúa không hành động theo cách đó; Ngài không tìm kiếm những người xứng đáng với tình yêu của Ngài. Tình yêu Ngài là vô điều kiện. Ngài tìm kiếm những người cần tình yêu Ngài. Đó là lý do Ngài chọn tôi - và chọn bạn nữa.

Tình yêu vô điều kiện sẽ yêu một cách không ích kỷ những con người ích kỷ, yêu một cách độ lượng những con người keo kiệt và liên tục chúc phước những con người không biết ơn.

Tình yêu vô điều kiện thường nghĩ đến lâu dài. Nó nhìn thấy người ta sẽ ra sao nếu chỉ cần ai đó yêu thương họ. Nó mạnh hơn bất cứ điều gì khác; nó có thể mang lại sự chữa lành đến những vết thương mà thuốc men không thể chữa lành được.

Chính tình yêu của Chúa đã chiến thắng điều xấu trong đời sống tôi, thay đổi tôi và kéo tôi đến mối quan hệ sâu xa với Ngài. Chính tình yêu đó tuôn chảy qua chúng ta đến với người khác để thay đổi họ.

Yêu thương người khác vô điều kiện là một điều thiện, và theo Rô-ma 12:21 thì chúng ta phải lấy điều thiện mà thắng điều ác. Thay đổi cần thời gian, và chúng ta phải sẵn sàng chịu khổ với người khác khi họ trải qua những lúc khó khăn để được biến đổi.

Bởi vì nhà tôi yêu thương tôi cách vô điều kiện, anh sẵn sàng chịu khổ với tôi trong lúc Chúa thay đổi tôi. Trước đây tôi chưa hề chứng kiến một tình yêu đích thực. Thậm chí tôi không biết tình yêu đích thực là gì. Những người mà nói yêu tôi thì lại làm hại tôi và lợi dụng tôi. Tôi cần thấy được tình yêu thương; chỉ nghe lời nói suông thì chưa đủ.

Phần lớn những người khó yêu phải chịu đau đớn hơn trong đường đời của họ thì họ mới thay đổi cá tính của họ được. Bên ngoài họ có vẻ thấy khó ưa và cay đắng, nhưng bên trong họ kêu gào tình yêu thương.

Điều này cũng đúng với tôi. Bên ngoài thì tôi làm ra vẻ bất cần ai, nhưng bên trong thì tôi khát khao tình yêu.

TÌNH YÊU THƯƠNG KHÔNG THAY ĐỔI

Vì chính Ta là CHÚA, Ta không hề thay đổi.

Malachi 3:6

Tình yêu đích thực, tình yêu của Chúa thì vẫn y nguyên; nó không bao giờ thay đổi; nó vẫn như ngày nào!

Nên không lạ gì khi Môi-se hỏi Chúa ông sẽ nói gì với dân Y-sê-ra-ên khi họ hỏi ông ai sai ông thay mặt họ đến gặp vua Pha-ra-ôn, Chúa trả lời, “Đấng Tự Hữu.” (Xuất 3:13-14).

Tôi phải thừa nhận ngay là tôi chưa tới đích trong lĩnh vực tình yêu vô điều kiện, nhưng chắc chắn tôi muốn học điều này và tôi tin là bạn cũng học. Là con người thì chúng ta thay đổi liên tục, chúng ta phải học để ổn định hơn.

Sự ổn định là đặc điểm tôi bắt đầu để ý nơi nhà tôi sau khi chúng tôi lấy nhau. Trước đó tôi chưa bao giờ gặp ai sống ổn định. Nhà tôi nơi nào và lúc nào cũng vậy. Anh không phải là hạng sáng đi làm thì thể này còn tối về nhà thì thể kia. Hoàn cảnh không thay đổi cách cư xử của anh.

Anh không về nhà xử tệ với vợ con nếu người khác xử tệ với anh suốt ngày đó. Bị kẹt xe hai tiếng đồng hồ cũng không khiến anh khó chịu. Cảm thấy trong người khó chịu cũng không khiến anh bực bội. Ngay cả khi tôi bực bội thì cũng khó mà làm cho nhà tôi khó chịu. Anh rất là ổn định.

Chúa đã xử lý nhà tôi nhiều năm trước khi chúng tôi lấy nhau và phát triển cá tính ổn định trong anh.

Sự ổn định phải được hình thành trong chúng ta. Khi chúng ta đi vòng quanh cùng một “ngọn núi” trong đời nhiều lần, cuối cùng chúng ta học được là không nên để kinh nghiệm làm chúng ta bực mình. Và chỉ khi đó chúng ta mới là “ứng cử viên” bày tỏ tình yêu của Chúa cho thế giới đói khát này.

Nếu chúng ta không học để vững vàng trong những hoàn cảnh khó khăn thì chúng ta không thể bày tỏ vững vàng với những người khó tính.

TÌNH YÊU THƯƠNG SỬA TRỊ VÀ KỶ LUẬT

Vì Chúa sửa trị những người Ngài yêu.

Hê-bơ-rơ 12:6

Cho dù tình yêu thương đích thực thì vô điều kiện, nhưng có nhiều điều trong đời sống phải đưa ra những điều kiện cho nó.

Những nhân sự của tôi nhận sự tăng lương mỗi năm nếu họ hoàn thành tốt nhiệm vụ và được liệt vào hạng mà tôi gọi là “những nhân sự nòng cốt.” Nếu họ không hoàn thành tốt, đi trễ và vắng mặt, liên tục hỏi những điều ngoài công việc, phải được sửa dạy vì gọi điện thoại riêng, . . . họ không được tăng lương nhưng bị quả trách. Nếu cách cư xử xấu của họ được ban thưởng, họ sẽ không học cư xử tốt hơn.

Nếu một học sinh không chịu làm bài tập nhà, không chịu học hành, và nghỉ học nhiều thì học sinh đó không được cho lên lớp. Nếu học sinh đó được cho lên lớp, người đó sẽ giữ thói quen xấu đó suốt cả đời.

Sự sửa sai và kỷ luật không phải là bằng cứ của việc thiếu tình yêu thương. Thật ra, sẵn lòng sửa sai và kỷ luật thích hợp là dấu hiệu đích thực của tình yêu thương.

Khi bắt đầu chức vụ lúc đó đời sống yêu thương của tôi chưa được phát triển lắm, tôi không có kiên nhẫn như bây giờ. Nếu có ai đó làm tôi nổi giận, tôi la quát với nhà tôi hoặc với người quản lý rằng tôi sẽ giải quyết chuyện này ngay : “Tôi nói cho anh chị biết là tôi không chịu nổi chuyện này! Sáng mai nhân sự này sẽ bị cho thôi việc.

Sau khi tôi nổi giận tam bành và lẳng điệu xuống, Chúa cho tôi biết là tôi sẽ không làm điều tôi đã nói. Thật ra, Ngài cho tôi biết là tôi sẽ sửa sai người đó trong tình yêu thương và cho người đó một cơ hội nữa, như Ngài đã làm cho tôi nhiều năm trước đây.

Tình yêu thương sẽ tìm ra giải pháp cho nan đề của người ta nếu có thể được.

Có những người trong nhân sự của tôi hiện giờ đáng lý tôi đã đuổi việc sau hai tháng họ đi làm nếu Chúa không dừng tôi lại, đặc biệt trong những ngày đầu trong chức vụ của tôi. Bây giờ nhiều nhân sự trong số đó là những nhân sự cốt cán của chúng tôi.

Tất cả chúng ta đều có khả năng; chúng ta cần ai đó giúp chúng ta phát triển. Phần lớn chúng ta đều ngang bướng, và chúng ta không nên bỏ cuộc ngay. Vì lý do này, tình yêu thương phải có một thái độ bền bỉ, sẵn sàng đầu tư, và thường thì mất một thời gian dài mà chưa thấy sự đầu tư đó mang lại kết quả.

Nhà tôi đã yêu thương tôi vô điều kiện trong nhiều năm trước khi tôi muốn thay đổi. Phần lớn những năm tháng này tôi nghĩ ai cũng có nan đề ngoại trừ tôi. Tôi từng nghĩ là ông chồng tôi là người nhút nhát bởi vì anh không thích tranh cãi. Bây giờ tôi hiểu ra là những người hèn nhát mới chính là người thích tranh cãi; còn những người can trường bước đi trong tình yêu thương.

Nhà tôi là người thứ hai mà tôi gặp trong đời tôi và tôi hầu như mất anh trong mối quan hệ của chúng tôi do tôi quá ngang bướng, cứng cỏi và xấu xa.

Chúa ban cho tôi điều tôi cần khi Ngài ban cho tôi ông xã tôi là Dave Meyer. Cũng có thể là Ngài cũng ban cho bạn điều bạn cần, nhưng bạn cần nhận ra điều này. Hoặc giả bạn có mối quan hệ với ai đó mà cần bạn. Có thể bạn là người mạnh mẽ, và người phối ngẫu của bạn cần tình yêu vô điều kiện từ bạn. Nếu vậy thì hãy làm điều đó vì cơ Chúa Giê-su. Hãy làm điều đó bởi vì Ngài đã làm cho bạn. Hãy làm điều đó cách vui mừng và sẵn

lòng. Hãy xin Ngài ban cho sức mạnh để làm, và trên hết là hãy nhớ rằng tình yêu đích thực, vô điều kiện, loại tình yêu của Chúa, không bao giờ thất bại.

TÌNH YÊU THƯƠNG CHIẾN THẮNG VÀ BIẾN ĐỔI

*Đừng để điều ác thắng mình nhưng hãy lấy
điều thiện thắng điều ác.*

Rô-ma 12:21

Một người đê tiện, độc ác có thể được biến đổi hoàn toàn bởi một liều yêu thương vô điều kiện. Trong nhiều trường hợp do kinh nghiệm theo đạo của nhiều người đã làm họ thất vọng, họ không bao giờ bước vào mối quan hệ riêng tư với Chúa Giê-su đủ để họ đón nhận tình yêu biến đổi và chữa lành của Ngài.

Tôn giáo thường đưa ra những luật lệ và quy định để giữ. Những luật lệ này dẫn họ đến chỗ tin rằng họ phải “mua” tình yêu của và ân huệ của Chúa qua những việc làm công đức. Điều này trái ngược với sự dạy dỗ của Kinh Thánh.

Lời Chúa nói, “Chúng ta yêu Ngài bởi vì Ngài yêu chúng ta trước (1Giăng 4:19), và “sự thương xót thắng hơn sự phán xét (Gia-cơ 2:13). Chính sự tốt lành của Chúa, chứ không phải việc tuân giữ luật hay quy định, dẫn người ta đến sự ăn năn (Rô-ma 2:4)

Những tổ chức tôn giáo thường hay dạy người ta nên làm gì nhưng không dạy người ta cách để làm. Nhiều người đã thử theo đạo và rồi phát hiện ra rằng đạo không đổi đời họ được.

Chúa Giê-su thường giảng chống lại những người lãnh đạo tôn giáo thời của Ngài. Ngài nói những lời rất nặng về họ - và với họ:

Họ buộc những gánh nặng quá sức trên vai người khác, nhưng chính mình thì không muốn động đến một ngón tay.

Ma-thi-ơ 23:4

Khốn cho các ông, những chuyên gia Kinh luật và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông dâng một phần mười bạc hà, hối hương và rau cần nhưng bỏ những điều quan trọng hơn trong Kinh Luật là công bằng, lòng thương xót và trung tín. Những điều này các ông phải thực hành nhưng cũng không được bỏ các điều kia.

Ma-thi-ơ 23:23

Khốn cho các ông, những chuyên gia Kinh luật và người Pha-ri-si là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông giống như những mô mả tô trắng, bề ngoài có vẻ đẹp đẽ nhưng bên trong thì đầy những hài cốt và mọi thứ dơ bẩn.

Ma-thi-ơ 23:27

Khi tôi dùng từ “tôn giáo” tôi không có ý nói xấu một giáo phái hay giáo hội nào. Giáo phái nào cũng có những người theo “đạo” trong đó. Vấn đề là giáo phái nào cũng có.

Chúa Giê-su không đến để ban cho con người tôn giáo; tôn giáo đã có trước khi Ngài đến. Ngài đến ban cho con người mối quan hệ cá nhân, sâu nhiệm với Chúa Cha qua Ngài.

Con người cần có mối quan hệ với Thượng Đế, chứ không cần tôn giáo.

Nếu một thanh niên đang ở tù bởi vì anh ta chưa bao giờ nắm biết tình yêu của người cha, chưa bao giờ có mối quan hệ với cha mình thì làm sao tôn giáo (tuân giữ những luật lệ và quy định) giúp gì anh được? Cha anh có lẽ đưa ra nhiều luật lệ và quy định, nhưng không bao giờ để thì giờ thông công với người thanh niên này để dạy anh ta cách tuân giữ nó. Bảo người ta nên làm điều gì đó thì chưa đủ; chúng ta phải chỉ cho họ cách nào nữa.

Tôi xin lỗi để nói là nhiều người theo đạo mà tôi biết không bày tỏ cho tôi thấy tình yêu thương. Trái lại họ cho tôi thấy toàn là sự khước từ, sự chỉ trích và sự xét đoán.

Những người theo đạo yêu thương có điều kiện; họ yêu những người nào thích họ. Ai mà khác với họ thì họ sợ. Họ không thể yêu thương những người thanh niên tóc dài, ăn mặc “rất đời”. Họ sẽ nói với cậu là cậu phải thay đổi mới gia nhập “nhóm” của họ. Họ không thể yêu được những cô gái trước đây từng là gái điếm vừa mới tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa nhưng vẫn còn ăn mặc “hở hang.”

Những người theo đạo muốn ai nấy phải được “tẩy sạch” đã. Vấn đề là họ định nghĩa “sự tẩy sạch” hoàn toàn xa lạ. Một số nhóm muốn bạn cắt tóc ngắn, còn số khác thì bảo bạn nếu bạn “cạo trọc đầu” thì bạn sống trong tội lỗi. Một số người thì muốn bạn trông lịch thiệp,

trong khi số khác thì nói với bạn là nếu bạn muốn trông lịch thiệp thì bạn không được Chúa dùng. Mỗi nhóm đều khác nhau, nhưng hiếm khi nhóm nào trong số này chấp nhận thân hữu theo cách của họ. Những nhóm này không biết cách để ghét tội lỗi mà yêu tội nhân.

Tôi ghét thái độ tôn giáo bởi vì nó đầy tinh thần kiêu ngạo, chỉ trích và xét đoán.

Như tôi đã nói ngay từ đầu phần này, nhiều người đói khát tìm đến tôn giáo và phát hiện ra rằng tôn giáo là một kinh nghiệm trống rỗng. Họ nghĩ bằng cách đi nhà thờ vào sáng Chủ Nhật thì họ gặp Chúa. Một số hội thánh thì có Chúa thật sự còn một số khác, buồn để nói là không có Chúa gì cả.

Điều làm tôi buồn là khi tôi nghĩ về rất nhiều người tìm kiếm câu trả lời cho nan đề của họ ở thế gian bởi vì họ đã thử tôn giáo và đã gặp phải những luật lệ, giáo điều, sự khước từ, sự phán xét mà không có chút tình yêu thương.

Tình yêu thương vô điều kiện không cho phép người ta cứ vẫn như thế; trái lại, nó bày tỏ tình yêu thương trong khi họ thay đổi. Những cô gái trước đây từng làm gái điếm cần học ăn mặc kín đáo hơn, nhưng nếu cô ta cảm thấy bị tín hữu khước từ trước khi cô ta học điều đó thì cô ta sẽ quay lại lối sống cũ. Những người đồng tính muốn được tự do cũng cần cảm thấy được yêu thương và chấp nhận trong khi người đó được thoát khỏi ra sự trói buộc.

Tình yêu thương vô điều kiện sẽ chiến thắng tội lỗi và biến đổi cuộc đời.

Một người bạn thân của tôi là mục sư Don Clowers từ Dalas Texas, kể tôi nghe một câu chuyện buồn với một kết thúc rất là ngoạn mục.

Cách đây nhiều năm một thanh niên dự buổi nhóm trại của ông và anh lên xưng nhận đức tin. Người thanh niên này là người đồng tính, và dù anh ta đã tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa, anh ta vẫn tiếp tục quay lại lối sống cũ. Anh ta thật sự muốn được tự do, nhưng lối sống nghiện ngập đã thành đôn lữ trong tâm trí và tình cảm của anh.

Những người ăn năn thật sự muốn được tự do thì hoàn toàn khác với những người chỉ muốn người khác chấp nhận họ và đồng ý lối sống tội lỗi của họ.

Mục sư Clowers chợt cảm thấy Chúa muốn vợ ông và ông đem người thanh niên này về nhà và cho anh sống chung trong lúc chờ anh ta được giải cứu hoàn toàn. Họ cho cậu ta ở suốt một năm. Họ cầu nguyện với cậu, tư vấn cho cậu và yêu thương cậu vô điều kiện, sửa sai cậu và giúp cậu cách nào đó họ có thể giúp được. Suốt năm đó cậu có một vài lần quay lại phạm tội, nhưng họ kiên trì giúp cậu ta bởi vì họ thấy cậu thanh niên này thành thật muốn được tự do. Ngày nay cậu thanh niên này đã lập gia đình và làm mục sư của hội thánh không nhỏ - anh hoàn toàn được tự do.

Tôi tin rằng tôn giáo mà không chút tình yêu thương vô điều kiện không thể làm được việc đó.

Chúa Giê-su phán Ngài không đến giúp những người khoẻ mạnh mà giúp những người bệnh. (Mathiơ 9:12). Thế giới ngày nay đang bệnh hoạn từ đầu đến chân và không có câu trả lời nào cứu chữa được ngoại trừ Chúa Cứu Thế Giê-su và mọi sự Ngài ủng hộ.

Chúa yêu thương mọi người, nhưng phần lớn trong số họ không bao giờ biết điều đó trừ khi cơ đốc nhân khắp nơi bắt đầu cầu nguyện và xin Chúa giúp mình yêu thương.

9

Yêu Thương Không Tây Vị

*Phê-rô bắt đầu nói: Bây giờ, tôi ý thức rằng
Đức Chúa Trời thật chẳng thiên vị ai.*

Công vụ 10:34

Nếu tình yêu thương là vô điều kiện thì chắc hẳn nó không bày tỏ sự tây vị.

Điều này không có nghĩa là chúng ta không có những người bạn đặc biệt hay chúng ta không thể thân người này hơn người kia. Mà có nghĩa là chúng ta không đối xử với một số người này theo cách này và người khác thì cách khác. Chúng ta không thể nào tử tế với những người là bạn thân của chúng ta mà lại không thêm để ý đến những người không thích chúng ta hay không quan trọng đối với chúng ta.

Tôi quen biết nhiều người mà tôi không muốn có mối quan hệ cá nhân sâu bởi vì tôi biết rằng, vì lý do nào đó, mối quan hệ đó không ích lợi cho cả hai bên. Điều đó không có nghĩa là những người bạn này xấu; mà chỉ có nghĩa mỗi quan hệ qua loa giữa chúng tôi kết thúc sớm thì hay hơn.

Tất cả chúng ta đều cần sự giúp đỡ gì đó từ những người bạn thân của chúng ta, và không phải ai cũng có để giúp cho chúng ta. Chúa sẵn sẵn điều mà tôi gọi là “sự kết nối siêu nhiên” cho hết thảy chúng ta - những người cùng một dòng chảy như chúng ta.

Chúa đã ban cho tôi một số người như vậy trong đời sống tôi, và tôi rất biết ơn họ. Nhưng Ngài cũng dạy tôi hãy đối xử kính nể với mọi người, làm cho họ cảm thấy có giá trị, lắng nghe họ khi họ nói chuyện với tôi mà không phán xét họ cách không gây dựng.

Đời sống yêu thương của chúng ta phải được thấy rõ nét qua cách chúng ta xử sự với những người không thể giúp gì chúng ta, những người mà chúng ta không thích giao du.

Tôi nhớ có một trường hợp Chúa dạy tôi bài học về lĩnh vực này.

Tôi đưa đứa con trai tôi đến bác sĩ để cắt bớt ở cánh tay gãy của cháu. Trong lúc chờ đợi, một người lớn tuổi ngồi kế tôi. Cụ muốn nói chuyện còn tôi thì muốn đọc sách. Cụ cứ nói với tôi là cụ đã trượt té trên tuyết và bị gãy chân và bác sĩ đã chữa trị cụ rất chu đáo.

Tôi phải công nhận là lúc đó tôi muốn ông cụ này im lặng. Tôi thật sự không để ý điều cụ nói cũng không bày tỏ lòng kính trọng cụ gì cả. Nhưng tôi cũng nhận ra rằng cụ chỉ ở một mình và có lẽ không có ai nhiều để nói chuyện, nhưng tôi lại không sẵn sàng trở thành nguồn phước hôm đó.

Thánh Linh phán trong lòng tôi và nói, “Con sẽ đối xử với người này như thế nào nếu người này là một mục sư nổi tiếng mà con muốn làm quen?”

Tôi được đụng chạm sâu xa bởi lời phán này. Tôi biết ngay là tôi phải lắng nghe mọi lời nói, lời khen và làm mọi thứ để giúp tôi hồi hân cụ – làm những điều mà tôi không làm vì cho rằng con người này không nghĩa lý gì đối với tôi.

Cách cư xử như thế không thể chấp nhận đối với những người muốn Chúa giúp mình yêu thương.

Lúc đó, tôi cầu nguyện để bước đi trong tình yêu thương, nhưng tôi không nhạy bén đủ để nhận ra những điều đó có nghĩa gì đối với đời sống và cách ăn ở của tôi.

Yêu thương người khác thường đòi hỏi sự hy sinh. Nó đòi hỏi chúng ta đặt người khác trước, làm điều gì đó ích lợi họ, chứ không chỉ cho chúng ta mà thôi.

Như đã nói trước đây, Lời Chúa cho biết Ngài không thiên vị, Ngài không tây vị ai hết. Lời Chúa cũng cho biết nhiều lần rằng chúng ta không nên thiên vị người khác (định kiến, tỏ ra tây vị hay sống thiên vị).

TÌNH YÊU THƯƠNG KHÔNG TÂY VỊ AI

Vì Ngài là Chúa của tất cả, ban ơn đời dào cho mọi người kêu cầu Ngài.

Rô-ma 10:12

Thưa anh chị em, đã là tín đồ của Chúa Cứu Thế Giê-su vinh quang, Chúa chúng ta, anh chị em đừng thiên vị ai cả.

Nếu có người đeo nhẫn vàng, ăn mặc sang trọng vào hội đường của anh chị em, lại có người nghèo khổ, ăn mặc rách rưới cũng vào.

Anh chị em nhìn người ăn mặc sang trọng và nói: Mời ông ngồi đây là chỗ tử tế, nhưng lại bảo người nghèo khổ: Anh hãy đứng đó hoặc ngồi dưới bệ chân tôi! Thế có phải anh chị em kỳ thị lẫn nhau và lấy ác ý mà xét người không?

Gia-cơ 2:1-4

Nếu thật anh chị em làm trọn luật của Vua như đã chép trong Kinh Thánh: Hãy yêu thương người lân cận như chính mình, thì anh chị em làm điều tốt.

Nhưng nếu thiên vị người ta là anh chị em phạm tội và bị Kinh Luật lên án như một người phạm pháp.

Gia-cơ 2:8-9

Trong chức vụ chúng tôi, đôi khi chúng tôi dành hàng ghế đặc biệt cho một số người quan trọng dự các hội nghị của chúng tôi, không phải vì họ giàu hay nghèo, ăn mặc đẹp hay xấu. Chúng tôi dành hàng ghế đặc biệt cho các mục sư mà chúng tôi biết ở vùng đó, bởi vì Kinh Thánh nói chúng ta phải tôn trọng kẻ đáng tôn trọng (Rô-ma 13:7). Hoặc giả là chúng tôi dành riêng hàng ghế đặc biệt cho những người bà con đi cùng đoàn chúng tôi. Đoàn chúng tôi làm việc rất cực suốt cả năm và đây là

một cách chúng tôi bày tỏ lòng tôn trọng và biết ơn họ. Nhưng chúng tôi cũng dành hàng ghế đặc biệt cho những người tàn tật, khiếm thính hay những người có nhu cầu đặc biệt.

Chúng tôi không kêu gọi những người dâng hiến tiền nhiều cho chức vụ và dành cho hàng ghế đặc biệt, trong khi đó lại bỏ qua những con người trung tín mỗi tháng với số tiền dâng ít.

Thành thật mà nói, để duy trì sự không thiên vị cần có một sự tra xét tấm lòng. Xác thật luôn có khuynh hướng định kiến và thiên vị, nhưng Chúa lên án những việc làm như thế; vì thế chúng ta cũng phải lên án.

TÌNH YÊU THƯƠNG CÓ ĐỘNG CƠ THÁNH SẠCH

Anh chị em hãy tự xét mình xem có ở trong đức tin không.

2Cô-rinh-tô 13:5

Chỉ có Chúa và chúng ta mới biết động cơ của chúng ta, và đôi khi chúng ta cũng không biết động cơ của chúng ta bởi vì chúng ta không tra xét tấm lòng để xem thử. Chúng ta rất dễ rơi vào thói quen “làm làm” mà không nhận biết tại sao chúng ta đang làm những gì chúng ta đang làm.

Qua nhiều năm tôi học biết rằng Chúa rất quan tâm tới “lý do đằng sau việc làm.” Không phải những gì chúng ta làm mà là tại sao chúng ta làm mới làm Chúa ấn tượng. Người ta có thể được ấn tượng bởi những việc chúng ta làm nhưng Chúa thì không, trừ khi động cơ chúng ta là thánh sạch.

Chẳng hạn, nếu tôi dành cho một mục sư hàng ghế đặc biệt trong hội nghị để bày tỏ sự tôn trọng đối với ông ta thì hành động đó được Chúa chấp nhận. Nhưng nếu tôi dành cho ông ta hàng ghế đặc biệt bởi vì tôi muốn lấy lòng ông ta thì Chúa sẽ không đẹp lòng bởi vì sự dâng hiến của tôi không được làm bởi động cơ yêu thương (chúc phước cho tôi tớ Ngài) mà bởi động cơ ích kỷ (đạt được điều gì đó cho tôi.)

1Côrinhtô 3:13-15 nói rõ là chúng ta không nhận phần thưởng về những gì chúng ta làm với động cơ không thánh sạch:

Công việc của mỗi người sẽ được phơi bày rõ ràng. Ngày phán xét sẽ phơi bày công trình đó ra vì ngày ấy sẽ xuất hiện trong lửa và lửa sẽ thử nghiệm công việc của mỗi người.

Nếu công trình của người nào đã xây dựng còn tồn tại, người đó sẽ được phần thưởng. Nếu công trình của người nào đã xây dựng bị thiếu sót, thì công trình ấy sẽ mất đi còn người đó sẽ được cứu nhưng dường như qua lửa vậy.

Thánh Linh làm cho những câu Kinh Thánh này thực hữu cho tôi nhiều năm trước đây, và nguyên tắc mà Kinh Thánh dạy đã giúp tôi rất nhiều trong bước đường theo Chúa và trong cách xử sự với người khác.

Nếu chúng ta là tín hữu phát huy quyết tâm sống trước mặt Chúa với động cơ thánh sạch, làm thế sẽ cứu chúng ta nhiều cơn đau đầu và khốn khổ trong đời.

Chúa Giê-su có thể đọc tấm lòng của người ta (Giăng 2:24-25). Ngài lúc nào cũng biết điều gì thật sự trong lòng người ta, và ngày nay Ngài cũng vậy. Chúng ta có thể giả dối con người, nhưng không thể dối Chúa được.

Hành động xuất phát từ tấm lòng thánh sạch sẽ cứu chúng ta nhiều lần trong đời sống. Tôi đã phí rất nhiều năm tháng để làm, làm và làm, và dường như phần lớn những việc tôi làm đều thất bại. Tôi phải mất một thời gian dài mới nhận biết rằng Chúa không chúc phước cho những hành động được làm bởi động cơ sai trật. Ngài sẽ không đáp lời cầu nguyện nào với động cơ sai trật.

Anh chị em tham muốn mà chẳng được gì; anh chị em giết người và ganh ghét mà không chiếm đoạt được; anh chị em vẫn tranh chấp và chiến đấu.

Anh chị em không được chi vì không cầu xin; anh chị em cầu xin mà không nhận được vì cầu xin với ý xấu, để dùng cho khoái lạc.

Gia-cơ 4:2-3

Nếu chúng ta muốn công việc chúng ta có ý nghĩa và lời cầu nguyện chúng ta hiệu quả thì chúng ta phải học bước đi trong tình yêu thương, nghĩa là không loại trừ người ta, không tỏ ra khinh thường người ta hay không tiếp đón người ta.

TÌNH YÊU THƯƠNG KHÔNG CÓ “PHE CÁNH”

*Đừng quên tiếp đãi khách lạ, nhờ đó có người
đã tiếp đãi thiên sứ mà không biết.*

Hê-bơ-rơ 13:2

Phe cánh thường tụ tập thành một nhóm, mà không phải ai cũng được gia nhập. Gia nhập vào khiến chúng ta cảm thấy quan trọng nhưng ở ngoài thì bị mất quyền lợi. Tôi thấy ngay cả hội thánh Chúa cũng đầy đầy “phe cánh.”

Có một cặp vợ chồng mới đây kể cho tôi nghe về việc gia nhập một nhóm tế bào ở hội thánh họ một năm trời và phải xin nghỉ vì áp lực gia đình. Họ phải bỏ hội thánh đó để đi đến nơi khác bởi vì họ cảm thấy rằng kể từ khi họ phải rút lui khỏi vị trí của họ, họ bị đối xử khác hẳn. Họ kể rằng trước đó họ cảm thấy là người trong cuộc, nhưng bây giờ họ cảm thấy như người ngoài cuộc. Dường như nhóm đó không thích gần gũi với cặp vợ chồng này vì bây giờ họ không còn làm như nhóm đó làm nữa.

Lẽ tự nhiên chúng ta có nhiều điều để nói về những người làm giống chúng ta làm, nhưng phép lịch sự tối thiểu đòi hỏi chúng ta không nên làm cho người khác cảm thấy bị từ chối bởi vì họ không còn thuộc “nhóm” chúng ta nữa. Chúng ta cần phát huy độ nhạy để biết cảm giác của người khác.

Cặp vợ chồng này không bỏ nhóm tế bào đó vì họ muốn thế; họ rút lui vì họ cảm thấy đó là cách Chúa dẫn dắt gia đình họ. Nếu những tín đồ trong hội thánh đó thật sự nhạy bén với Thánh Linh, họ sẽ nhận ra rằng cặp vợ chồng này cảm thấy bị lẻ loi và chọn rút khỏi để đi theo con đường mà họ cảm thấy được chấp nhận.

Nếu mọi người trong nhà thờ vào sáng Chủ Nhật đều đứng lên chào người khác, và chúng ta để ý thấy ai đó

đang ngồi ở hàng ghế mà không biết chuyện gì thì chúng ta nên đảm bảo là người đó cũng cảm thấy được chào đón. Khi dự tiệc hay dự nhóm nhỏ, nếu mọi người đều nói chuyện và ai đó đứng một mình trong phòng thì chúng ta nên cố gắng hết sức mời người đó nói chuyện chung.

Thành thật mà nói, đôi khi làm thế mang lại hiệu quả cao. Khi chúng ta đi nhóm thờ phượng Chúa hay ra ngoài vui chơi, ai trong chúng ta lại muốn làm việc. Vì phần lớn nhiều người trong chúng ta, nói chuyện với người lạ không thấy thoải mái chút nào. Nhưng xây dựng mối quan hệ là làm việc đấy; nó đòi hỏi nỗ lực.

Là tín hữu, bạn và tôi được dạy trong Lời Chúa là hãy làm cho người lạ cảm thấy được đón tiếp, hãy tiếp họ và không xử tệ họ. Điều này đặc biệt quan trọng trong hội thánh.

Tôi thắc mắc rất nhiều người đã đủ can đảm đến nhóm hội thánh vào sáng Chủ Nhật nhưng không bao giờ quay trở lại nhóm nữa bởi vì đến đó họ bị bỏ lơ. Dĩ nhiên, nói thế không phải tất cả hội thánh nào cũng đều lạnh lùng và không quan tâm; nhiều hội thánh rất thân thiện và yêu thương, và những hội thánh này sẽ phát triển. Ai cũng đều muốn được chấp nhận, cảm thấy được họ tiếp đón và yêu thương.

Chúa ban cho dân Y-sơ-ra-ên lời dạy cụ thể không nên làm hại hay không áp bức những người lạ, khuyên họ phải nhớ rằng trước đây họ cũng từng khách lạ trong xứ (Xuất 22:21). Tất cả chúng ta đều đã từng là những con người xa lạ khi mới đi làm hay đi học, mới dời chỗ ở hay mới nhóm hội thánh nào đó. Chúng ta nên nhớ là chúng ta rất biết ơn những người chủ động làm quen

chúng ta lúc đầu. Chúng ta phải luôn nhớ quy tắc vàng : “Hãy làm cho người khác điều mà các con muốn người khác làm cho mình”(Luca 6:31).

TÌNH YÊU THƯƠNG BAO DUNG MỌI NGƯỜI

Vậy chúng tôi là đại sứ của Chúa Cứu Thế, như thế Đức Chúa Trời nhờ chúng tôi mà khuyếch báo. Nhân danh Chúa Cứu Thế chúng tôi van nài anh chị em hãy hoà giải với Đức Chúa Trời.

2Cô-rinh-tô 5:20

Trong những ngày đầu chức vụ của tôi ba lần như vậy tôi có ý chọn một phụ nữ trong hội thánh mà tôi thích làm bạn. Vào lúc đó tôi luôn tìm bạn thân. Và những lúc như thế tôi cảm thấy tôi đã tìm được người bạn đó. Chúng tôi làm gì cũng đi chung nhau. Chúng tôi cùng ăn trưa sau buổi nhóm hàng tuần, cùng đi mua sắm, cùng cầu nguyện, cùng trò chuyện qua điện thoại, cùng chia sẻ tâm sự, vân vân. Tôi không giấu giếm gì là những người này đều đặc biệt trong đời sống tôi.

Trong ba mối quan hệ này tôi đều chấm dứt trong tổn thương và bị bỏ rơi đau đớn. Khi tôi tìm kiếm Chúa để hiểu vì sao chuyện này lại cứ xảy ra cho tôi, Ngài chỉ cho tôi thấy rằng tôi không thể là người hầu việc Chúa đúng đắn nếu tôi chọn một người nào đó trong hội thánh làm bạn thân của tôi và phần lớn thời gian tôi bỏ rơi những người khác. Ngài chỉ cho tôi thấy những người khác sẽ cảm thấy như vậy và Ngài bảo tôi hãy suy nghĩ tôi sẽ cảm nhận thế nào nếu ai đó làm điều tương tự cho tôi.

Như đã thấy, chúng ta chắc chắn có những người bạn thân, nhưng chúng ta không nên bỏ qua tình bạn.

Chúng ta không nên cư xử theo cách mà người này thì cảm thấy đặc biệt trong khi những người bạn khác thì cảm thấy nằm ngoài danh sách của chúng ta.

Chúa cũng bày tỏ cho tôi rằng Ngài phải cắt đi sự xúc dầu trong những mối mối quan hệ vừa qua bởi vì tôi tỏ ra thiên vị và điều đó làm tổn thương người khác. Tôi không chủ tâm làm hại người ta; nhưng tôi thật sự không ý thức là thái độ của tôi sai trật.

Tôi rất vui về những gì Chúa dạy tôi trong lĩnh vực này, nhưng mỗi lần như vậy tôi cần được thúc đẩy để đi đúng hướng. Tôi cầu nguyện Chúa luôn cho tôi biết nếu thái độ hay cách cư xử của tôi làm tổn thương người khác.

Chúa có thể chọn lựa và xúc dầu bạn làm người bạn thân của mục sư hay vợ mục sư, nhưng thật sai lầm khi lợi dụng mối quan hệ đó để khoe khoang. Tôi rất khó chịu với những người mà thích quen biết những tôi tớ Chúa nổi tiếng. Những người này là những người cứ nói về những người nổi tiếng mà họ quen biết. Trong chức vụ của tôi, tôi thường gặp những hạng người như thế, và họ lúc nào cũng làm cho tôi cảm thấy khó chịu.

Khi chức vụ của tôi phát triển, và tôi được vinh dự tiếp xúc với nhiều tôi tớ Chúa nổi tiếng trong chức vụ, tôi thường bị cám dỗ để nói đến họ trong bài giảng của tôi, nhưng Chúa liền bảo tôi đừng làm vậy nếu mục đích của tôi là để gây ấn tượng người khác. Và đôi khi thật khó để thành thật với chính mình, nhưng chính sự thật sẽ giúp chúng ta tự do.

Hãy nhận biết Chúa Giê-su là người bạn thân hơn anh em ruột (Châm Ngôn 18:24). Cuối cùng tôi quyết định để Ngài là người bạn thân nhất của tôi. Kể từ đó

những mối quan hệ của tôi hanh thông hơn và ít thiên vị hơn. Tôi chủ đích không cho phép mình để rơi vào mỗi quan hệ mất quân bình với bất cứ ai.

Để quá nhiều thời gian với một người hay một nhóm nào đó thường không tốt. Chúng ta nên bày tỏ lòng biết ơn nhau nếu mọi sự giữ cho cân bằng.

Châm ngôn 25:17 cảnh báo, “Chân con chớ thường xuyên đến nhà người láng giềng, e rằng người sẽ chán và ghét con.”

Đôi khi chúng ta quá quen về người khác nên khó cho chúng ta yêu thương họ. Chúng ta càng để thì giờ với họ, chúng ta càng thấy những lỗi lầm của họ. Chúng ta càng biết đời sống riêng tư của họ thì càng dễ bị cảm dỗ để phán xét những điều mà không phải là việc của chúng ta.

Chúng ta có thể giữ mình khỏi nhiều rắc rối bằng cách giữ sự quân bình. Thật không khôn ngoan khi can thiệp quá nhiều vào chuyện của người ta, đặc biệt là bạn bè.

Chúa Giê-su có nhiều môn đồ, nhưng Ngài cầu nguyện chọn mười hai để người gần gũi Ngài. Trong số mười hai thì dường như là Ngài có mối quan hệ mật thiết hơn với ba người : Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng. Ngài đem họ lên núi hoá hình với Ngài và cho phép họ đi đến nhiều nơi với Ngài mà số môn đồ còn lại không được vinh dự đến đó.

Có phải Chúa Giê-su yêu thương ba môn đồ này hơn những môn đồ khác không? Câu trả lời chắc chắn là không. Tôi tin rằng bởi vì Ngài ý thức định mệnh của họ, Ngài cho phép họ gần Ngài để được huấn luyện và giáo huấn. Cũng có thể ba người này yêu Ngài nhiều

hơn những người khác. Chúng ta thường đáp ứng lại với những người nào trong đời sống chúng ta mà yêu thương chúng ta nhiều hơn.

Có thể khi đời sống yêu thương của chúng ta tăng trưởng đến độ chúng ta yêu thương mọi người ngang bằng, nhưng luôn luôn có những người đón nhận và đáp trả lại tình yêu thương của chúng ta hơn những người khác. Một số người không biết cách để nhận tình yêu thương, còn số khác thì muốn nhận mà không có sự báo đáp lại.

Chúng ta nên mở rộng vòng tay yêu thương. Tôi mong ước nhìn thấy một ngày mà tình yêu thương tuôn chảy giữa vòng các tín hữu như dòng sông chảy xiết. Tôi tin lúc đó thế gian sẽ thức tỉnh và để ý thấy rằng Chúa sẽ cung ứng cho họ những gì họ cần.

Chúng ta đã thấy trong Giăng 13:55 rằng Chúa Giê-su phán chúng ta được người ta nhận biết là môn đồ của Chúa qua việc chúng ta yêu thương nhau. Chúng ta không được phép quên điều đó. Chúng ta là sứ giả của Ngài, là đại diện của Ngài trên đất này. Như thế chúng ta phải phát triển và thực hành đời sống yêu thương rõ nét với Ngài, với nhau và với những người Ngài sai đến chúng ta. Chúng ta phải là ống dẫn qua đó ân sủng của Ngài, ân huệ và tình yêu thương không điều kiện, không tây vị, không đổi đời tuôn đổ qua chúng ta.

10

Nọc Độc Định Kiến

Không còn phân biệt giữa người Do Thái hay Hy Lạp, nô lệ hay tự do, đàn ông hay đàn bà, nhưng anh chị em tất cả đều là một trong Chúa Cứu Thế Giê-su.

Galati 3:28

Bao lâu mà thời gian còn tồn tại, satan vẫn còn thổi nọc độc của nó vào một sắc dân này hay một nhóm người nọ để định kiến nhau. Phần lớn chiến tranh sinh ra từ định kiến và hận thù. Nạn diệt chủng đến từ cùng một nọc độc và tình trạng nô lệ cũng vậy.

Cain ghét A-bên (Sáng 4:2-8) và dường như sự ganh ghét không bao giờ chấm dứt. Ganh ghét người ta là một việc xấu cực kỳ, vì nó giết chết mọi sự tốt đẹp trong cuộc sống. Ngay cả những nhóm tôn giáo cũng ghét lẫn nhau và cho phép linh kiêu ngạo đầy dẫy lòng họ.

Bạn và tôi có thể không đồng ý mọi sự với người khác tin hay làm, nhưng chúng ta không có quyền vì

chuyện đó mà ghét người ta và chắc chắn chúng ta không xử tệ với người đó.

Chúa ghét tội lỗi nhưng yêu mọi tội nhân. Ngài ghét sự cứng đầu và nổi loạn, nhưng Ngài yêu những con người cứng đầu và nổi loạn. Ngài không truyền chúng ta phải đồng ý hết niềm tin, quyền chọn lựa và hành động của người ta, nhưng Ngài bảo chúng ta hãy yêu thương mọi người.

Có quá nhiều giáo phái và hội thánh độc lập nhiều đến nỗi không đếm hết, tuy nhiên chỉ có một cuốn Kinh Thánh. Rõ ràng là Chúa chỉ có một điều để nói với tất cả mọi người, một kế hoạch cho cách ăn ở và mối quan hệ của chúng ta với Ngài; nhưng chúng ta đã lập lên nhiều hội thánh và giáo phái để phù hợp với cách chúng ta giải nghĩa những gì Kinh Thánh nói.

Rốt cuộc tôi nhận ra rằng có lẽ không có ai trong chúng ta đúng 100%. Phần lớn những điều chúng ta tranh cãi chỉ là những điều vụn vặt.

Chúa Giê-su phán với những người Pharisi rằng họ lọc con ruồi nhưng nuốt con lạc đà (Mathiơ 23:24). Họ quá chú trọng đến những điều nhỏ nhặt mà không mấy khác biệt, điều đó chỉ ngăn trở họ không chú tâm đến những điều thật sự trong yếu.

Phao-lô cũng xử lý cùng một thái độ phân biệt này trong hội thánh đầu tiên.

CHÚA CÓ BỊ “CHIA NĂM XÊ BẢY” KHÔNG?

Anh chị em thân mến của tôi, người nhà Cơ-lô-ê cho tôi hay rằng giữa anh chị em có sự xung

khác. Tôi nói như vậy, vì trong anh chị em có người nói rằng: Tôi theo Phao-lô, người khác: Tôi theo A-bô-lô, người khác: Tôi theo Phê-rô, tôi theo Chúa Cứu Thế.

Chúa Cứu Thế có bị phân rẽ không? Phao-lô đâu có chịu đóng đinh trên thập tự giá cho anh chị em, hay là anh chị em nhân danh Phao-lô mà chịu phép báp-tem sao?

1Cô-rinh-tô 1:11-13

Chúa Cứu Thế không chia ra nhiều phần và thân thể Ngài cũng không được phân chia như thế. Trong Mathiơ 12:25 Ngài cảnh báo: “Nước nào tự chia rẽ sẽ bị huỷ diệt. Thành nào hay nhà nào chia rẽ cũng không thể đứng vững.”

Là chi thể của thân thể Chúa, chúng ta sẽ vô quyền bao lâu chúng ta vẫn còn đầy dẫy định kiến, ganh ghét và bất hoà. Hiệp một mang lại sức mạnh. Satan biết rất rõ điều này và dồn mọi nỗ lực của nó để chống lại điều này (Êphê-sô 6:12). Chúng ta không được phép để nó thắng cuộc chiến này. Chúng ta có thể đánh bại nó bằng tình yêu thương, nhưng chúng ta có thể để rơi vào tay nó những “vũ khí” gây ra chia rẽ.

Làm sao chúng ta mong thế giới này chung sống hoà bình nếu chúng ta là các cơ đốc nhân không thể sống chung “hoà bình”? Đời sống yêu thương của chúng ta phải được soi rọi và nhìn thấy qua con mắt của Chúa Giê-su và điều gì cần thay đổi thì hãy thay đổi.

Tôi kinh qua một số sự “dứt phép” trong đời sống tôi từ những cơ đốc nhân không đồng ý với các quyết

định mà tôi cảm thấy Chúa dẫn dắt tôi quyết định. Thật ngạc nhiên là những người này khước từ chúng ta nếu chúng ta không đồng ý với họ và theo cùng một “đường lối” của họ. Tôi nghĩ rằng chúng ta nên học đồng ý chuyện không đồng ý và tôn trọng cái quyền được có quan điểm riêng của mỗi người.

Tôi không bận tâm là người ta bất đồng với tôi nếu họ làm điều đó cách tôn trọng, vẫn còn kính nể tôi như là một cá nhân. Có lẽ không phải lúc nào tôi cũng đúng, nhưng tôi có quyền để làm những gì tôi thật sự tin là Chúa dẫn dắt tôi. Ngay cả tôi có quyền để sai lầm. Đôi khi mắc sai lầm là cách duy nhất để học không mắc sai lầm.

Chúng ta phải tránh định kiến với người ta vì họ không thích chúng ta, vì họ khác màu da, chủng tộc, tôn giáo, phái tính hay văn hoá với chúng ta.

TÌNH YÊU THƯƠNG CÓ MÀU NÀO?

Nhưng CHÚA bảo ông: Con đừng chú ý diện mạo và dáng vóc cao lớn của nó, vì Ta đã gạt bỏ nó. Ta không xét đoán như loài người xét đoán, vì loài người chỉ nhìn thấy bề ngoài, nhưng CHÚA nhìn thấy tấm lòng bên trong.

1Samuên 16:7

Tôi thích tựa sách nổi tiếng của Creflo A. Dollar Jr. *The Color of Love (Sắc Màu Tình Yêu)*. Chúng ta nghĩ tình yêu thương có màu nào? Màu trắng? Màu đen? Có lẽ nó màu đỏ hay màu vàng hay màu nâu. Chúng ta thấy đều biết nó còn hơn thế nữa. Chúa là tình yêu thương, và Ngài không có màu mè.

Khi tôi đi lại khắp thế giới, tôi liên tục ngạc nhiên là người ta mỗi người mỗi vẻ. Mỗi nền văn hoá có nhiều điều khác biệt với văn hoá của tôi. Thường thì tôi không thích thức ăn ở những nơi xa lạ, nhưng điều đó không có nghĩa là thức ăn ở đó dở mà có nghĩa là tôi không thích. Ở một số vùng người dân rất hiền hoà, và ở một số vùng khác người dân hơi cộc cằn; một số thì nồng ấm và thân thiện, trong khi đó một số khác thì lạnh lùng và không thân thiện.

Mới đây tôi đến một nước mà tôi để ý là khi tôi mỉm cười với họ thì khuôn mặt họ cứ trơ ra và có vẻ hoài nghi. Tôi biết được là người dân ở đó đã sống dưới sự cai trị của chủ nghĩa vô thần năm mươi năm và đã chịu rất nhiều sự bách hại và đối xử tàn bạo suốt thời đó. Tình yêu thương khiến tôi cầu nguyện cho những người này và tiếp tục tìm cách để phá đổ bức tường hận thù và nghi ngờ đã được xây lên suốt những thập niên đau đớn đó. Tôi rất vui là Chúa không thử làm bạn với tôi một lần, nhưng Ngài cứ tiếp tục thử cho đến khi Ngài tìm ra cách để đến gần tôi.

Mới đây tôi đọc một bài viết trong tạp chí *Guidedposts* nói về một người phụ nữ sống gần một bà cụ mà không bao giờ ra khỏi nhà hay mở cửa sổ để ánh nắng vào. Chồng bà cụ này đã qua đời, và bà cụ cũng bị đột quỵ, khiến bà thấy cô đơn và cay đắng.

Một phụ nữ hàng xóm khác cùng hai đứa con nhỏ tìm cách làm quen với bà cụ sống ẩn mình kia, nhưng mỗi lần như vậy mọi nỗ lực của họ đều bị từ chối. Họ nướng bánh mỗi tuần và đem cho những người hàng xóm. Lần đầu tiên họ đem bánh cho bà cụ này, bà mở cửa ra và nhận bánh, cảm ơn rồi đóng cửa lại.

Phản ứng không thân thiện của bà cụ hàng xóm không phải là điều mà người nữ tín đồ này mong chờ, nhưng vì quyết tâm muốn xem thử sống yêu thương có mang lại kết quả hay không đã giúp người chị em này có lòng sốt sắng cứ tiếp tục giúp đỡ.

Cuối cùng tình yêu thương mang lại kết quả. Bà cụ chấp nhận nhận đồ ăn từ người chị em này và chào hỏi vài lời ngoài lời cảm ơn. Khi người chị em này cứ thăm bà cụ thì bà cụ từ từ bắt đầu nói chuyện.

Cuối cùng một ngày nọ con của người chị em này nhặt một số hoa từ vườn của mình và đem cho người hàng xóm và cuối cùng họ trở thành thân quen. Bà cụ này được đổi đời. Bà mở đôi mắt, mở cửa nhà và mở lòng bà và bắt đầu làm lại cuộc đời.

THA THỨ MANG LẠI PHƯỚC HẠNH GẤP ĐÔI

Thay vì hổ thẹn, dân Ta sẽ hưởng gấp đôi, thay vì nhục nhã họ sẽ vui mừng vì phần điền sản của mình; cho nên họ sẽ sở hữu gấp đôi phần điền sản trong xứ và được vui mừng đời đời.

Ê-sai 61:7-8

Có phải bạn định kiến với người ta vì lý do không đâu vào đâu không? Nếu vậy, sự định kiến đó cần phải tẩy xoá khỏi tâm trí và thái độ của bạn.

Bạn có thể suy nghĩ, “Này, bà Joyce ơi, đối với bà thì nói dễ. Bà không phải là người bị tổn thương do người này hay nhóm kia.

Điều đó đúng, nhưng tôi cũng từng bị tổn thương rất lớn trong đời. Tôi đã bị lạm dụng, bị bỏ rơi, bị đổ lỗi, bị vu khống, bị hiểu lầm, bị gia đình và người thân phản bội. Tôi bị lạm dụng về tình dục, về sự xúc phạm bằng lời nói, về tình cảm, và về tâm trí, và tôi đã cho phép ma quỷ đẩy đẩy lòng tôi sự hận thù đối với những người làm hại đời tôi. Nhưng khi tôi bắt đầu học biết về tình yêu thương, tôi đi từ chỗ hận thù đến cay đắng, rồi từ cay đắng đến bực bội và cuối cùng đến sự tự do. Tất cả đều đến qua sự tha thứ.

Khi chúng ta tha thứ cho sự bất công tức là chúng ta thật sự “làm ơn” cho mình; chúng ta tặng cho bản thân mình món quà tự do.

Chúa hứa mang lại sự chính trực cho đời sống chúng ta và ban cho chúng ta phần thưởng gấp đôi thay cho khổ thẹn, đau đớn và ngược đãi mà chúng ta đã chịu trước đây. Khi chúng ta cố mang lại sự chính trực cho chúng ta qua hành động báo thù nhằm làm hại những người làm hại chúng ta thì chúng ta chỉ trói tay Chúa lại và ngăn trở Ngài làm việc thay cho chúng ta.

Nếu bạn đã từng bị tổn thương, Chúa biết tất cả những chuyện này, và Ngài có một chương trình để biện minh cho bạn. Như đã thấy trong Chương 7, Ngài là Đấng Biện Hộ (Ê-ber-rơ 10:30).

Chúa đã bồi thường cuộc đời tôi cách hiển vinh, và bằng những cách mà chỉ Ngài mới làm được. Ngài lấy điều satan toan làm hại và biến nó thành ích lợi cho chúng ta (Rô-ma 8:28).

Tuy nhiên, chìa khoá quan trọng để mở ra sự bồi thường của Chúa cho những tổn thương quá khứ là phải “giải quyết” theo cách của Chúa, chứ không phải theo

cách riêng của chúng ta. Như đã nói trước đây, trong Lời Ngài, Ngài bảo chúng ta rõ ràng cách để xử sự với kẻ thù của chúng ta: yêu thương họ, cầu nguyện cho họ và chúc phước cho họ.

Tình yêu thương có cả sự tha thứ, và sự tha thứ đòi hỏi phải bỏ qua quá khứ. Không thể nào tha thứ và quên đi trong khi vẫn còn ấp ủ sự hận thù và thù địch. Nước ngọt và nước đắng không thể ra từ một nguồn (Gia-cơ 3:11). Hỗn hợp hai thứ nước này sẽ đầu độc mọi thứ.

CHÚA ĐÃ PHÁ ĐỔ TƯỜNG NGĂN CÁCH

Vì chính Ngài là sự bình an của chúng ta. Qua thân xác mình, Ngài kết hợp hai khối dân tộc làm một, phá tan bức tường ngăn cách đôi bên, là sự thù ghét.

Ê-phê-sô 2:14

Chúa Giê-su cũng đối diện với bức tường ngăn cách trong thời của Ngài. Người Do Thái cảm thấy khinh khi dân ngoại mà họ gọi là chó. Nhiều người cho phụ nữ là hạng thấp kém và do hậu quả của thái độ sai lầm đó mà một số phụ nữ bị ngược đãi.

Là phụ nữ, trước đây tôi cũng từng ngẫm nghĩ và quyết định ghét tất cả thành đàn ông bởi vì tất cả những phụ nữ trong dòng họ tôi đều bị đối xử bất công. Tương tự, những người Do Thái để suốt đời để ghét bỏ những người Đức do chỉ một người bị ma quỷ ám là Adolf Hitle. Người Mỹ thì ghét người Nhật bởi vì họ ném bom Trân Châu Cảng và đẩy nước Mỹ vào Chiến Tranh Thế Giới

Thứ Hai. Còn người Mỹ da đen thì để suốt đời ghét những người Mỹ da trắng bởi vì bắt họ làm nô lệ.

Thật ra danh sách thì vô tận nếu chúng ta quay trở lại từ thời sơ khai. Nan đề chúng ta gặp phải trong xã hội ngày nay không phải là mới; nó chỉ bị dồn nén vì nó đã ngấm ngấm bao nhiêu năm nay rồi.

Không ai trong chúng ta quay lại xoá quá khứ được. Dù chúng ta có muốn cỡ nào, chuyện đó không thể được. Chúng ta cũng không thể “trả món nợ” về những gì trước đây họ đã làm hay không làm cho chúng ta. Chỉ có Chúa mới làm điều đó. Sự chọn lựa bình yên của chúng ta là quên đi mọi sự đằng sau và bước tới những sự phía trước (Phi-líp 3:13-14).

Trong chính đời sống của tôi, cuối cùng tôi phải chấm dứt “đào bới” tìm lại những gì tôi đánh mất và tôi “đếm tới” những gì tôi còn lại. Lúc đầu tôi thấy dường như không còn lại bao nhiêu, nhưng tôi quyết định dâng nó cho Chúa. Thật ngạc nhiên là Chúa có thể làm lại từ “mảnh đời vụn vặt” của tôi. Ngài đã trả lại cho tôi nhiều hơn là những tổn thương và đau đớn trong quá khứ và đã ban cho tôi một cuộc đời tuyệt vời, đầy đầy kết quả tốt đẹp.

Nhưng chắc có lẽ thật đáng buồn nếu tôi để cả đời tôi sống trong cay đắng, thù hận tất cả đàn ông vì một số “tên” đàn ông đã lạm dụng tôi, hay là thù ghét tất cả bà con dòng họ của tôi vì trong số họ đã khước từ tôi, hay là thù hận tất cả các tín đồ tin lành vì một số tín đồ đã phản bội tôi.

Đời quá ngắn ngủi không còn thì giờ để mà hắt hủi.

Hãy tra xét chính bạn trong lĩnh vực này. Hãy thành thật với mình là bạn có định kiến hay không. Ngay cả nếu bạn thấy mình có chút định kiến nào đó thì hãy ăn

năn và cầu nguyện thành xin Chúa cất nó khỏi lòng bạn. Hãy nói với mình, “Tôi không hơn gì người ta; chúng ta đều ngang nhau trước mặt Chúa. Mỗi người đều là tạo vật của Chúa và Ngài phán mọi sự Ngài làm đều tốt đẹp.

Hãy nhớ kẻ thù của chúng ta không phải là người phạm; không phải thịt và huyết gây cho chúng ta đau đớn hay khó chịu tạm thời. Kẻ thù của chúng ta là satan, kẻ muốn diệt sạch chúng ta (Ê-phê-sô 6:12). Chúng ta không nên phí thời gian và năng lực ganh ghét lẫn nhau và đấu đá nhau, mà trái lại hãy bước đi trong tình yêu thương để đánh cuộc chiến thuộc linh chống lại kẻ thù địch thực. Tình yêu thương là hình thức quan trọng của cuộc chiến thuộc linh mà chúng ta có thể tham gia.

11

Yêu Thương Là Cuộc Chiến Thuộc Linh

Vì chúng ta chiến đấu, không phải với người phạm, nhưng chống lại những kẻ lãnh đạo, giới thẩm quyền, và những bậc quyền thế của thế giới tối tăm này cùng những thần linh gian ác trên các tầng trời.

Ê-phê-sô 6:12

Khi tôi lần đầu ý thức về sự kiện rằng tôi có một kẻ thù, là satan, kẻ muốn cướp, giết và huỷ diệt mọi điều tốt đẹp mà Chúa đã hoạch định cho tôi (Giăng 10:10). Tôi rất muốn học cách để đánh bại nó. Lúc đó sự giảng dạy về cuộc chiến thuộc linh rất phổ biến, và tôi đã dự rất nhiều buổi nhóm giảng dạy về chủ đề này. Vốn khát khao học hết những gì có thể học được, tôi đã nghe rất nhiều những băng đĩa giảng dạy và đọc nhiều sách vở.

Trong lúc nghiên cứu, tôi đã học được nhiều nguyên tắc Kinh Thánh rất hay và bắt đầu thử vận dụng uy

quyền của một tín hữu. Tôi rửa sả tà linh, đuổi cổ ma quỷ, trói buộc satan và tháo mở Thánh Linh. Tôi thường kiêng ăn, tôi chống cự, tôi cầm cự và tôi cũng thấy tiến triển một ít, nhưng để nói là tôi đang bước đi trong quyền năng như Lời Chúa hứa ban cho tôi thì hơi quá đáng. Tôi muốn sống trong thực tại của Lời Chúa theo như lời mà Chúa Giê-su phán với các môn đồ Ngài :

Này, Ta ban cho các con quyền uy để đạp trên rắn độc, bò cạp, và trên mọi quyền năng của kẻ thù nghịch, không gì làm hại các con được.

Lu-ca 10:19

Ta sẽ cho con chìa khoá của Nước Thiên Đàng; bất cứ điều gì con buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời; bất cứ điều gì con mở dưới đất, thì cũng sẽ mở trên trời.

Ma-thi-ơ 16:19

Những người tin sẽ được các dấu lạ này kèm theo: Họ sẽ nhân danh Ta đuổi quỷ, nói các ngôn ngữ mới.

Mác 16:17

Cuối cùng tôi nhận ra rằng tôi đã thu thập rất nhiều “chiêu” đuổi quỷ và la hét hơi nhiều, nhưng quyền năng đích thực mà tôi tìm kiếm thì không có.

Khoảng cùng thời điểm đó Thánh Linh bắt đầu dạy tôi nhiều điều về tình yêu thương. Tôi bắt đầu nhìn thấy nhiều vấn đề của tôi xuất phát từ sự kiện là tôi không phát triển đời sống yêu thương mạnh mẽ. Tôi cũng bắt

đầu nhận được khả thi rằng cho dù tôi có biết bao nhiêu “chiêu” trong chiến trận thuộc linh, nó chỉ là những cố gắng bất lực trừ khi có quyền năng thực sự của Chúa tuôn đổ qua đó. Việc này giống như có súng mà không có đạn, có cung mà không có tên.

Trước đây tôi cố đánh bại satan ma quỷ mà không có vũ khí thuộc linh.

Như đã thấy, Galati 5:6 dạy chúng ta đức tin hành động và được tăng cường năng lực (được kích hoạt và biểu lộ) qua tình yêu thương. Tôi nghĩ tôi là người nữ có đức tin lớn, nhưng rõ ràng theo câu Kinh Thánh này, đức tin của tôi không được tăng cường năng lực và hiệu quả bởi vì tôi không bước đi trong tình yêu thương.

Tôi nhận ra rằng việc biết Chúa yêu tôi sẽ tăng cường năng lực cho tôi để nhờ cậy Ngài và đặt đức tin nơi Ngài, và rằng việc học bước đi trong tình yêu thương với người khác sẽ ban cho tôi quyền năng cần thiết để đánh bại satan.

Một ngày nọ tôi quát tháo với tà linh, làm những gì tôi nghĩ là tôi đang chiến trận thuộc linh, Chúa phán với lòng tôi, “Joyce ơi, sao con không tra xem trong Kinh Thánh và nghiên cứu cách Chúa Giê-su chiến trận thuộc linh?”

Khi tôi học về Chúa Giê-su, tôi thấy rõ là satan không có quyền gì trên Chúa Giê-su. Tại sao là vậy? Chúa Giê-su đã làm gì mà tôi không biết? Ngài có gì mà tôi không có?

CUỘC CHIẾN BÌNH AN

Vì thế, hãy nhận lấy toàn bộ vũ khí của Đức Chúa Trời để anh chị em có thể chống cự nổi

trong ngày gian khổ và sau khi thực hiện mọi sự, anh chị em đứng vững.

Vậy, anh chị em hãy đứng lên; nài nịt bằng chân lý, mặc áo giáp công chính, mang vào chân giày sẵn sàng của Phúc Âm bình an.

Ê-phê-sô 6:13-15

Khi tôi tiếp tục nghiên cứu Kinh Thánh, tôi học được một số lẽ thật đỗi đời. Một trong những điều tôi học được là cuộc chiến yên nghỉ. Chúa Giê-su luôn luôn bước đi trong sự bình an. Dù giữa bão tố Ngài vẫn bình an (Mác 4:35-39; Giăng 6:16-20).

Trong Ê-phê-sô đoạn 6, Kinh Thánh mô tả về khí giới của Chúa. Tôi để ý câu 15 nói “mang giày sẵn sàng của Phúc Âm bình an.” Đây là ý mà tôi gọi là “giày bình an.” Giày giúp chúng ta đi mà không bị đau chân. “Giày bình an” đã được ban cho mỗi tín hữu như là một phần khí giáp thuộc linh để giúp chúng ta bước đi trong Thánh Linh mà không bị thương tổn trong con người bề trong. Nhưng không phải ai trong chúng ta đều mặc khí giới này. Nhiều người trong chúng ta chỉ vác vũ khí theo, nhưng lại không mặc nó vào.

Ê-phê-sô 6:11 cho chúng ta biết: “Hãy mặc lấy toàn bộ vũ khí của Đức Chúa Trời để anh chị em có thể đứng vững chống cự lại các mưu kế của quỷ vương.” Khi tôi nghiên cứu đoạn Kinh Thánh này, tôi thấy tôi được dạy phải “mặc lấy” toàn bộ khí giới của Chúa để tôi có thể đánh bại kẻ thù.

Tôi chưa bao giờ thấy chuyện này đó là khi đến tủ quần áo thì tự động áo quần và giày dép nhảy lên mình tôi.

Tôi phải mặc hay mang nó vào. Chúng ta phải mặc vào khí giới của Chúa, kể cả “giày bình an.” Đối với tôi, điều đó có nghĩa là chúng ta phải chú ý bước đi trong sự bình an; chúng ta không thể chờ bình an rơi xuống chúng ta.

Quyết định làm người giải hoà cần sự dâng mình nghiêm túc và nhiều sự hạ mình. Tôi biết bởi vì có những lúc tôi nổi giận về điều gì đó, trách mắng và la rầy ai đó. Có những lúc tôi biết chính xác điều tôi làm. Tôi học được rằng bực mình như thế không ích lợi gì cho tôi. Rồi tôi kiềm chế lại, làm thế khiến tôi thấy dễ chịu một tí, nhưng rồi giống như người say, tôi tái phạm lại.

Tôi thấy rằng bực mình luôn đọng lại tôi cảm giác thất vọng. Trước đây tôi luôn bị nhức đầu, tôi đánh mất niềm vui, tôi đầy dẫy ý tưởng sai lầm, tôi cảm thấy ghê tởm. Tôi cũng phát hiện ra rằng một khi tôi để mình nổi giận thì mất một thời gian dài tôi mới bình tĩnh lại – cả về tâm trí, tình cảm cũng như thể xác. Cái xác thịt mà tôi cho phép nó chiếm ngự quả không đáng làm chút nào.

Nếu chúng ta duy trì sự bình an và tin cậy Chúa, Ngài sẽ đánh bại kẻ thù của chúng ta:

Không việc gì phải sợ những kẻ thù nghịch, đây là dấu hiệu chứng tỏ họ sẽ bị huỷ diệt, còn anh chị em sẽ được cứu rỗi và điều này đến từ Đức Chúa Trời.

(Phi-líp 1:28)

Luôn luôn nhớ : không có bình an = không có quyền năng. Ném biết bình an = ném biết quyền năng.

HIỆN DIỆN HAY QUÀ TẶNG CỦA CHÚA

Ngài cho tôi biết con đường sự sống. Trước mặt Ngài có hạnh phúc tràn đầy, bên phải Ngài có niềm vui muôn thuở.

Thi Thiên 16:11

Một điều khác nữa khi tôi nghiên cứu Kinh Thánh là hãy tìm kiếm mặt Chúa, chứ không chỉ tay Chúa.

Việc tìm kiếm Chúa vì Ngài là ai, chứ không chỉ những gì Ngài làm cho chúng ta là điều quan trọng để tín hữu có được chiến thắng. Nếu chúng ta tìm kiếm Ngài, Lời Ngài hứa rằng Ngài sẽ bảo vệ chúng ta: “Người nào ở trong nơi trú ẩn của Đấng Chí Cao sẽ được che chở dưới bóng của Đấng Toàn Năng.” (Thi Thiên 91:1).

Tác giả Thi Thiên cũng học cùng bài học này, như chúng ta thấy từ đoạn Kinh Thánh sau :

Tôi đã xin CHÚA một điều, là điều tôi sẽ tìm kiếm. Ấy là tôi được ở trong nhà CHÚA đến suốt đời, để chiêm ngưỡng sự tốt đẹp của CHÚA và cầu hỏi trong đền thờ Ngài.

Vì trong ngày hoạn nạn, Ngài sẽ giấu tôi trong lều Ngài, Ngài sẽ che giấu tôi trong nơi kín đáo của trại Ngài. Ngài đặt tôi lên trên vầng đá. Bây giờ, đầu tôi sẽ ngước cao Lên trên những kẻ thù vây quanh tôi.

Thi Thiên 27:4-6

Đây là một bài học quan trọng đối với tôi. Tôi phải học vui mừng trong Chúa, chứ không chỉ trong những gì Ngài làm hay không làm cho tôi. Niềm vui của Chúa, chứ không phải niềm vui của hoàn cảnh, là sức mạnh của chúng ta (Nê-hê-mi 8:10).

Chúng ta sẽ không đủ sức hay không có sức chống lại ma quỷ nếu chúng ta bất ổn và để cho hoàn cảnh quyết định quyết định niềm vui chúng ta.

Tôi phải mất một thời gian để kinh nghiệm sự chuyển tiếp này, đó là một sự khác biệt đáng kể trong đời sống thuộc linh của tôi. Trước đây, tôi luôn luôn cảm thấy mình cần điều gì đó, một điều gì đó thiếu hụt trong bước đường theo Chúa của tôi. Tôi tìm được tất cả điều này trong sự hiện diện của Ngài (His Presence), chứ không chỉ trong quà tặng của Ngài (His presents).

Điều chúng ta tìm kiếm không phải là quà Chúa mà là chính Chúa. Sự hiện diện của Chúa là điều nâng đỡ chúng ta và ban cho chúng ta sự sống - sự sống sung mãn và đời đời.

Trong Giảng chương 6 những người Do Thái thấy Chúa Giê-su làm phép lạ nuôi 5000 người chỉ với 5 bánh và hai cá. Nhưng trong câu 30 họ hỏi Ngài thêm bằng có chúng tỏ Ngài có thật là đến từ Đức Chúa Trời không. Chúa Giê-su bảo họ, “Tổ phụ các ngươi ăn ma na trong đồng vắng rồi cũng chết” (c.49). Rồi trong câu 51 Ngài phán, “Chính Ta là bánh hằng sống từ trời xuống, người nào ăn bánh này sẽ sống đời đời.” Sau đó cũng cùng chương này Ngài phán, “Vì như Cha hằng sống đã sai Ta và Ta nhờ Cha mà sống, thì người nào ăn lấy Ta cũng sẽ nhờ Ta mà sống như vậy.” (c.57)

Trong đoạn này, Chúa Giê-su phán Ngài là bánh hằng sống và là nước sống và ai ăn và uống Ngài thì

không bao giờ đói và khát. Dĩ nhiên, Ngài đang nói về đói và khát thuộc linh (khoảng trống mà con người cảm nhận khi họ không để đủ thì giờ trong sự hiện diện Chúa và Lời Ngài). Vật chất không thể thoả mãn tâm hồn khao khát. Chỉ có Thượng Đế mới thoả mãn bất cứ con người nào.

Ngài đã làm nhiều điều cho tôi, và tôi nhìn thấy nhiều phép lạ trong đời tôi, dầu vậy tôi vẫn chưa thấy thoả mãn. Đó là thời điểm chuyển tiếp. Chúa đã thiết lập quan hệ với tôi bằng cách làm nhiều điều cho tôi. Bây giờ là lúc tôi chứng tỏ tình yêu của tôi dành cho Ngài bằng cách tìm kiếm làm theo ý Ngài, chứ không chỉ tìm kiếm những điều Ngài có thể làm cho tôi.

Tôi trước đây giống như dân Y-sơ-ra-ên ăn ma-na mỗi ngày. Tôi hưởng sự cung ứng của Chúa, nhưng tôi không học để vui trong sự hiện diện của Ngài.

Nghiên cứu kỹ Giảng đoạn 6 cho thấy rằng khi Chúa Giê-su giảng cho các môn đồ Ngài sứ điệp về việc ăn thịt Ngài và uống huyết Ngài, nhiều môn đồ đã nói rằng lời này gây vấp phạm và khó nghe : “Từ đó, nhiều môn đệ của Ngài rút lui, không theo Ngài nữa” (c.66).

Tôi tin nhiều người sẵn sàng theo Chúa Giê-su nếu Ngài đem họ đến nơi họ muốn tới và làm cho họ những gì họ muốn Ngài làm. Nhưng khi đến lúc có sự chuyển tiếp cần thiết trong mối quan hệ của họ với Ngài, nhiều người không thể bước sang ngã rẽ. Ham muốn xác thịt của họ nổi lên và thế là họ sa ngã.

Chúng ta phải quyết định rằng chúng ta sẽ hầu việc Chúa cho dù chúng ta không bao giờ nhận được điều chúng ta muốn. Chúng ta phải nói giống ông Gióp nói, “Dầu Chúa có giết tôi, tôi vẫn tin cậy Ngài” (13:15).

Chúa quả đã làm nhiều điều cho tôi kể từ khi tôi hoàn toàn đầu phục ý chí của tôi cho ý muốn của Ngài hơn là Ngài đã từng làm trước đây. Tuy nhiên, tôi phải trải qua thời kỳ thử thách trong đó tôi phải tìm kiếm Ngài chỉ đơn giản là vì cơ Ngài, chứ không phải vì bất cứ điều gì Ngài ban cho tôi.

Chúa quả đã thách thức tôi đừng xin Ngài về nhu cầu vật chất nữa cho đến khi Ngài bảo tôi làm vậy. Mỗi khi tôi bắt đầu cầu nguyện cho nhu cầu vật chất, tôi cảm thấy cứ như có cái gì đó trong họng tôi buộc tôi phải ngừng lại và thay đổi lời cầu nguyện. Việc này đã kéo dài khoảng sáu tháng. Rồi một ngày nọ Chúa bảo tôi hãy cầu nguyện cụ thể điều tôi ước ao, và tôi hầu như sợ không dám cầu xin.

Tôi đã đạt đến chỗ là tôi có cảm giác bình an vui mừng lạ lùng khi tôi học vui hưởng sự hiện diện của Ngài thay vì món quà của Ngài nên tôi không muốn quay lại lối sống trước đây trong đời sống thuộc linh của tôi nữa. Chúa đảm bảo với tôi là Chúa làm việc trong tôi và tôi sẽ không quay lại lối sống cũ nữa. Ngài đã đúng.

Kể từ lúc đó đời sống cầu nguyện tôi đã khác hẳn. Nó không còn đầy dẫy những lời xin xỏ. Tôi cũng xin Chúa làm những điều tôi ước ao, nhưng tôi để nhiều thì giờ ngợi khen và cảm tạ Ngài, yêu mến và tôn thờ Ngài, ngồi trong sự hiện diện của Ngài và thoả thích Ngài, hơn là tôi cứ xin những nhu cầu cá nhân. Ngài biết những ước ao của lòng tôi, và khi tôi thoả lòng nơi Ngài, Ngài ban cho tôi những điều đó, như Ngài hứa trong Lời Ngài (Thi Thiên 37:4).

CUỘC CHIẾN VÂNG LỜI

Vì thế, Đức Giê-su nói: Thật vậy, Ta bảo các người: Con chẳng tự mình làm gì, trừ những việc Con thấy nơi Cha, vì điều nào Cha làm thì Con mới làm!

Giăng 5:19

Từ việc học Lời Chúa, tôi nhận ra rằng Chúa Giê-su có quyền trên satan bởi vì Ngài luôn vâng lời Chúa Cha. Ngài nói Ngài không nói hay làm bất cứ điều gì mà trước hết Ngài không nhìn thấy Cha làm (Giăng 8:28-29). Không ai trong chúng ta đạt tới mức độ đó, nhưng chắc chắn điều đó phải là mục tiêu của chúng ta.

Trong thời kỳ hội thánh hiện nay, chúng ta cần nhiều sự giảng dạy về đề tài vâng lời và thánh khiết (đạo đức thánh khiết). Có rất nhiều sự giảng dạy về đức tin, thịnh vượng và thành công - tất cả đề tài này rất quan trọng. Tôi rất cảm ơn có người dạy tôi rằng tôi có thể thịnh vượng. Nhưng Chúa sẽ không ban cho những “em bé thuộc linh” sự thịnh vượng lớn chỉ dùng để làm cho họ càng xác thịt hơn.

Như Chúa Giê-su dạy chúng ta, chúng ta nên tập trung tìm kiếm sự trưởng thành thuộc linh, rồi Chúa sẽ đảm bảo ban phước hạnh vật chất cho chúng ta: “Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi điều ấy nữa.” (Ma-thi-ơ 6:33).

Qua nhiều năm tôi chỉ nghe một nửa câu Kinh Thánh Gia-cơ 4:7 được trích : “Hãy chống trả ma quỷ thì nó sẽ chạy trốn khỏi anh em.” Trích một nửa câu Kinh Thánh

hay trích khỏi mạch vẫn có thể gây hiểu lầm. Câu Kinh Thánh này thật sự nói, “Hãy đầu phục Đức Chúa Trời và chống trả ma quỷ thì nó chạy trốn khỏi anh em.”

Điều này cho tôi biết nếu tôi đầu phục Chúa (làm theo những gì Chúa bảo tôi làm) trước hết, rồi tôi mới có thể chống trả ma quỷ và nó sẽ chạy trốn khỏi tôi.

Vào thời điểm đó Chúa cũng dạy tôi như thế nào là cuộc chiến thuộc linh thật sự, tôi phải nhìn nhận tôi không quan tâm lắm tới việc vâng lời như tôi đáng phải quan tâm. Tôi muốn vứt bỏ nan đề. Tôi nghĩ satan là nan đề của tôi, và tôi muốn có quyền trên nó. Tôi không nhận ra rằng có quyền trên ma quỷ chỉ đến từ một lối sống vâng lời (Ma-thi-ơ 7:21).

Một lần nữa tôi trải qua giai đoạn chuyển tiếp. Tôi bắt đầu chú trọng vào những điều Chúa nói là quan trọng và khi tôi làm vậy, tôi bắt đầu thấy sự khác biệt lớn lao trong đời sống và hoàn cảnh của tôi. Không phải mọi mọi nan đề của tôi đều được vứt bỏ ngay và satan không phải không còn tấn công tôi nữa, nhưng chính việc tập trung vào những gì Chúa muốn tôi làm thay vì tập trung vào việc làm cách nào để loại bỏ kẻ thù đã khiến cho nan đề của tôi càng bé nhỏ hơn.

Bất cứ điều gì chúng ta tập trung trong đời sống chính là điều sẽ trở nên lớn lao cho chúng ta. Chúng ta cần tôn cao Chúa (Thi Thiên 34:3-4), chứ không phải đề cao những gì ma quỷ làm.

CUỘC CHIẾN LỜI NÓI

*Ta sẽ không còn nói nhiều với các con nữa vì
lãnh tụ của thế gian sắp đến. Nó chẳng có quyền*

hành gì trên Ta cả Nưong để thế gian biết rằng Ta yêu kính Cha, Ta làm theo tất cả những gì Cha truyền bảo. Đứng dậy, chúng ta hãy ra khỏi nơi này.

Giăng 14:30-31

Kế đến Thánh Linh dạy tôi tầm quan trọng của lời nói và thế nào chúng ta thường mở cửa cho kẻ thù bằng chính lời nói của chúng ta.

Chúa Giê-su rất cẩn trọng về những gì Ngài nói. Trong Cựu ước, Ê-sai nói tiên tri về Ngài: “Người bị áp bức và khổ sở nhưng không hề mở miệng.” (Ê-sai 53:7) Trong Giăng 14:30, Chúa Giê-su bảo các môn đồ rằng Ngài sẽ không nói nhiều với họ nữa bởi vì đến lúc Ngài phải làm điều Cha sai Ngài làm. Ngài biết sẽ đến lúc họ gặp áp lực lớn. Tôi tin Ngài nói điều này cho các môn đồ bởi vì Ngài biết có điều gì đó mà phần lớn chúng ta vẫn còn phải học.

Nói nhiều khi chúng ta bị áp lực thường khiến chúng ta nói những lời mà sau này chúng ta lại hối tiếc.

Chúa Giê-su biết tầm quan trọng của lời nói. Ngài biết dừng tại đâu để không mở cửa cho satan.

Rất thường chúng ta cầu nguyện xin Chúa giúp đỡ rồi khi chúng ta cảm thấy bị áp lực, chúng ta nói những lời làm vô hiệu hoá lời cầu nguyện của chúng ta. Chúa không thể giúp chúng ta nếu chúng ta không hiệp ý với Lời Ngài và không duy trì sự hiệp ý đó. Chúng ta phải giữ vững lời công bố đức tin của chúng ta trong Ngài. (Ê-bơ-rơ 10:23)

Điều này không có nghĩa là chúng ta không đối diện với sự thật hay bỏ qua hay nói dối về hoàn cảnh

chúng ta, mà có nghĩa là chúng ta phải duy trì tích cực giữa những hoàn cảnh tiêu cực.

Chúng ta có thể chia sẻ với người khác những gì đang xảy ra trong đời sống chúng ta; tất cả chúng ta đều cần người khác giúp chúng ta vượt qua những lúc khó khăn. Nhưng cứ nói về nan đề thì không ích lợi cho ai cả. Thường thì làm thế khiến nan đề chúng ta lớn hơn thực sự, và nó làm cho bạn bè chúng ta mệt mỏi cho đến khi họ không muốn để thì giờ với chúng ta nữa.

Nếu chúng ta cứ nói xấu về người khác, nói những lời khó chịu và ganh ghét về họ, chúng ta sẽ không thành công khi chúng ta có nan đề và cố vận dụng uy quyền trên satan. Chúng ta phải nhớ rằng tình yêu thương che đậy vô số tội lỗi và không nên phơi bày lỗi lầm của người khác. Nói hành, nói xấu, nói sau lưng cũng như than phiền, làm bầm và bắt lỗi là vấn đề trầm trọng cho những ai muốn thực thi uy quyền thuộc linh.

Chúng ta cần dùng môi miệng nói những gì Chúa ban cho chúng ta và chấm dứt mở cửa cho satan qua những lời nói sai trật.

Hãy bắt đầu cẩn trọng hơn với những gì bạn nói, và bạn sẽ thấy bạn có uy quyền hơn đối với ma quỷ.

Học giữ lời hứa cũng là một sự đột phá lớn cho tôi. Sự thanh liêm và kính nể dường như không còn quan trọng trong xã hội của chúng ta ngày nay, nhưng những phẩm chất này rất quan trọng đối với Chúa. Ngài muốn chúng ta nhận biết rằng như chúng ta mong Ngài giữ lời của Ngài với chúng ta, Ngài cũng mong chúng ta giữ lời của chúng ta đối với Ngài và đối với người khác.

Rất dễ trong lúc cảm xúc chúng ta nói chúng ta sẽ làm gì đó, nhưng làm việc đó hay không là một thử

thách thật sự về cá tính. Chúng ta nên cương quyết giữ lời hứa của chúng ta. Chúng ta có thể quên những gì chúng ta nói với người khác là chúng ta sẽ làm, nhưng người ta thì không quên đâu, và Chúa cũng không quên.

Làm người thanh liêm giúp chúng ta có quyền năng trên kẻ thù:

CHÚA đoán xét các dân. Lạy CHÚA, xin xét xử tôi theo sự công chính tôi, và theo sự liêm chính trong lòng tôi. Nguyên sự gian ác của kẻ dữ chấm dứt, nhưng Ngài vững lập người công chính.

Lạy Đức Chúa Trời công chính, Ngài là Đấng dò xét lòng dạ con người.

Thi Thiên 7:8-9

Vì kẻ thù không thắng được tôi, nên tôi biết rằng Ngài đẹp lòng về tôi.

Còn tôi, vì tôi chân thật nên Ngài nâng đỡ tôi. Chúa đặt tôi trước mặt Ngài đời đời.

Thi Thiên 41:11-12

Đa-vít tìm kiếm để trở thành người thanh liêm. Ông biết làm thế khiến ông có quyền năng nơi Chúa và Chúa sẽ ban cho ông quyền năng đối với kẻ thù.

Cùng nguyên tắc này áp dụng cho mọi người. Chúa có những luật lệ mà chúng ta phải tuân giữ nếu chúng ta muốn hưởng lối sống mà Chúa Giê-su đã chết ban cho chúng ta. Vô số người sống dưới mức mà Cha Thiên

Thượng dự định, và đó không phải là do lỗi lầm quá khứ của họ hay hoàn cảnh của họ hay do ma quỷ. Đó là vì họ đã có những chọn lựa sai lầm.

Satan có thể là căn nguyên của nan đề chúng ta, nhưng nó luôn dụ chúng ta không vâng lời Chúa hay lừa dối chúng ta để tạo ra nan đề thật sự. Cố loại bỏ satan mà không loại trừ lối hành xử đã gây ra nan đề là ngu dại và phí thời gian.

Bằng mọi giá chúng ta nên thực thi uy quyền của một tín hữu. Chúa tạo dựng A-đam và Ê-va và bảo họ chinh phục quả đất và thực thi quyền quản trị (Sáng 1:27-28). Họ phải cai trị, chứ không phải satan, cũng không phải hoàn cảnh hay bất cứ điều gì khác. Họ phải ở dưới sự lãnh đạo của Chúa và sau đó cai trị thay Ngài, đem ý muốn Ngài đến trên đất này. Đó vẫn là chương trình của Chúa dành cho con người.

Hãy chống trả ma quỷ trong Danh Chúa Giê-su. Hãy kịch liệt chống trả nó : “Hãy chống cự nó, hãy đứng vững trong đức tin.” (1Phi-e-rơ 5:9). Đừng tin những lời dối trá của nó. Hãy bước đi trong uy quyền của bạn. Đừng mắc lỗi lầm mà tôi đã mắc khi nghĩ rằng chúng ta có thể vận dụng nhiều “chiêu” của cuộc chiến thuộc linh mà không sống lối sống cần thiết để thực thi những “chiêu” đó.

CUỘC CHIẾN YÊU THƯƠNG

Trên tất cả mọi sự, hãy yêu nhau sâu đậm, vì tình yêu thương che phủ vô số tội lỗi.

1Phi-e-rơ 4:8

Một trong những điều ngạc nhiên mà tôi học được, mà nó vẫn làm cho linh hồn tôi phấn khởi, đó là tình yêu thương thật sự là cuộc chiến thuộc linh. Lễ thật này làm cuộc chiến thuộc linh thật vui vẻ, bởi vì yêu thương người khác là điều rất thích thú.

Tôi học được là thay vì nhìn giống như là tôi lúc nào cũng “bị áp chế hay đè nén,” tôi có thể vui vẻ. Tôi khám phá ra rằng tôi luôn ở thế tấn công thay vì bị tấn công.

1Phi-e-rơ 4:8 dạy chúng ta hãy yêu thương nhau cách sốt sắng. Bản dịch *King James Version* dùng chữ “sốt sắng”. Hình thức động từ Hy-lạp được dịch là *sốt sắng* có nghĩa là “nóng cháy, sôi sục.” Đời sống yêu thương của chúng ta cần phải nóng cháy, sôi sục, chứ không được nguội lạnh và không ai thèm để ý đến.

Tôi nghe có người nói rằng ngay cả con ruồi cũng đủ khôn để không đậu trên bếp lò nóng. Nếu chúng ta nóng cháy với tình yêu thương của Chúa “đủ đơ” thì satan không thể nào đụng đến chúng ta. Chúng ta có thể nói chúng ta “quá nóng nên nó không dám sờ.”

Bạn có bao giờ nướng lò vi ba món gì đó quá lâu mà không thể lấy ra được bởi vì nó quá nóng không? Đó là cách tôi muốn vậy. Tôi muốn satan khiếp sợ mỗi khi nhìn thấy tôi vùng dậy khỏi giường vào mỗi sáng.

Tình yêu thương của chúng ta cũng phải như vậy - nóng chứ không lạnh.

TÌNH YÊU NGUỘI LẠNH : DẤU HIỆU THỜI CUỐI CÙNG

Vì sự gian ác sẽ gia tăng nên tình yêu thương của nhiều người cũng phai nhạt dần. Nhưng ai kiên trì chịu đựng cho đến cùng sẽ được cứu rỗi.

Ma-thi-ơ 24:12-13

Chương 24 của Ma-thi-ơ bàn đến dấu hiệu của kỳ tận thế. Phần lớn những dấu hiệu này chúng ta đều quen thuộc - chiến tranh và tin đồn về chiến tranh, động đất, đói kém, sự lừa dối tràn lan. Nhưng một dấu hiệu khác của kỳ tận thế được tìm thấy trong chương này là dấu hiệu mà tôi chưa hề nghe nói tới. Câu 12 nói tình yêu thương của nhiều người nguội dần chỉ vì do tội lỗi và sự gian ác trong xứ.

Khi tôi suy gẫm câu Kinh Thánh đó, tôi bắt đầu nhận ra rằng nhiều người ở đây chính là hội thánh, chứ không phải thế gian. Tôi thấy mọi áp lực về tội lỗi, hoàn cảnh thử thách và ngay cả mọi sự căng thẳng của lối sống chúng ta trong thế giới hiện đại đã tạo ra bầu không khí đầy dẫy nan đề nên khiến người ta bỏ qua đời sống yêu thương và chỉ tập chú tìm kiếm ích lợi cho họ và giải quyết nan đề của họ.

Đây là điều Chúa không bao giờ bảo chúng ta làm. Nếu chúng ta lo làm công việc của Chúa thì Ngài sẽ lo lại công việc của chúng ta. Chúng ta phải tập trung làm đại diện đúng mức cho Chúa, mà làm việc này không thể được trừ khi chúng ta bước đi trong tình yêu thương. Khi chúng ta làm điều đó, Ngài sẽ ban cho chúng ta sự khôn ngoan để xử lý những căng thẳng và giải cứu chúng ta khỏi kẻ thù.

Chúa không phải lúc nào cũng ban cho chúng ta khả năng để giải quyết nan đề của chính chúng ta, nhưng khi chúng ta bất lực không thể giải quyết nan đề của chúng ta thì Ngài ban cho chúng ta khả năng để giải quyết nan đề của người khác.

Trong chính đời sống của tôi, tôi nhận biết là tôi đi lòng vòng. Tôi cố giải quyết hết mọi nan đề của tôi, nghĩ rằng khi đời sống tôi hết nan đề rồi thì tôi mới có thể đi ra giúp người khác. Sự thật thì tôi đã đi thụt lùi, và nhiều tín đồ cũng làm như tôi.

Tôi cần trao lo lắng của tôi cho Chúa, làm những gì Ngài chỉ tôi làm liên quan đến hoàn cảnh của tôi trong đời sống, nhưng tôi không nên đắm mình trong đó. Tôi cần gieo hạt giống vào đời sống người khác bằng cách giúp họ rồi thì Chúa sẽ đem lại mùa gặt cho chính đời sống tôi.

Chúng ta nên dùng tình yêu thương để dàn trận chống lại satan.

Đừng để đời sống yêu thương của bạn nguội lạnh. Hãy khuấy động tình yêu thương trong hôn nhân của bạn, trong mối quan hệ đối với gia đình và bạn bè. Hãy nghĩ đến người khác đang thiếu thốn và thương tổn. Hãy cầu nguyện cho họ, chúc phước cho họ. Hãy tăng trưởng đến độ là mỗi sáng sớm lòng bạn đầy dẫy ý tưởng làm cách nào để bạn chúc phước cho ai đó vào ngày hôm đó.

ĐỪNG ĐỂ ÍCH KỶ THẮNG CUỘC CHIẾN

Vì dù sống trong xác thịt, chúng tôi không chiến đấu theo xác thịt đâu.

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2Cô-rinh-tô 10:3-5

Chúng ta rõ ràng là đang ở trong cuộc chiến thuộc linh. Kinh Thánh dạy chúng ta rằng vũ khí của cuộc chiến chúng ta không phải là xác thịt, không phải là vũ khí tự tạo mà là vũ khí mạnh mẽ của Chúa để đập đổ những thành lũy. Những thành lũy yêu thương nguội lạnh phải bị đập đổ trong đời sống chúng ta.

Bản dịch *King James Version* của câu 5 nói về việc đập đổ những sự tưởng tượng cùng mọi sự tự cao nổi lên nghịch cùng sự hiểu biết Chúa. “Đập đổ” lối suy nghĩ sai trật là quan trọng đối với cuộc chiến thuộc linh. Lối suy nghĩ ích kỷ, coi trọng cái tôi, “còn tôi thì sao?” là lối suy nghĩ hoàn toàn sai lầm.

Galati 6:10 nói chúng ta nên nghĩ đến cách nào để chúng ta trở thành nguồn phước cho người khác. Tôi rất tiếc để nói rằng chúng ta hay có khuynh hướng nghĩ về chính mình hơn là nghĩ về điều nào khác.

Tôi tin rằng satan đã phát động cuộc chiến thuộc linh kỹ thuật cao để chống lại hội thánh, nó dùng chủ nghĩa nhân bản, chủ nghĩa vật chất, và lối sống ích kỷ tràn lan như là miếng mồi của nó. Chúng ta phải chiến thắng cuộc chiến chống lại những thứ này, và cách duy nhất để chống lại nó là bằng đời sống yêu thương mạnh

mẽ. Chúng ta phải nhớ rằng cách để chúng ta chiến thắng điều ác chính là điều thiện (Rô-ma 12:21).

Hãy chủ tâm quên bản thân và nan đề của chúng ta và làm điều gì đó giúp người khác trong khi chúng ta vẫn còn bị tổn thương là một trong những thứ vũ khí quyền lực nhất chúng ta có thể làm để thắng điều ác.

Khi Chúa Giê-su bị treo trên thập tự giá lúc chịu khổ cùng cực, Ngài đã để thì giờ an ủi tên trộm bị treo bên Ngài (Lu-ca 23:39-43).

Khi Ê-tiên bị ném đá, ông đã cầu nguyện cho những người ném đá ông, xin Chúa đừng đổ tội này cho họ (Công vụ 7:59-60).

Khi Phao-lô và Sila ở trong tù, họ đã để thì giờ giảng tin lành cho người cai ngục. Ngay cả Chúa hiện ra và thành linh có cơn động đất làm cho xiềng xích rớt ra khỏi họ và mở cửa cho họ bước ra, nhưng họ vẫn ở đó vì mục đích giảng tin lành cho người cai ngục của họ. Thật là một cám dỗ để trốn chạy nhanh đang khi có cơ hội, thật là cám dỗ để lo nghĩ cho bản thân mà không lo gì đến người khác. Hành động yêu thương của họ cảm động người cai ngục này thốt lên rằng ông phải làm gì để được cứu rỗi, và thế là ông ta cùng cả nhà được tái sanh (mời Chúa Giê-su vào lòng) (Công vụ 16:25-34).

Tôi tin rằng nếu chúng ta là hội thánh của Chúa, là thân thể của Ngài trên đất này, chiến đấu chống lại lối sống ích kỷ và bước đi trong tình yêu thương thì người thế gian sẽ bắt đầu để ý tới hội thánh. Chúng ta sẽ không gây ấn tượng cho thế gian bằng cách sống giống thế gian. Nhưng biết bao nhiêu người bạn chưa tin và người bà con của chúng ta sẽ nhận biết Chúa nếu chúng

ta yêu thương họ thay vì bỏ lơ, phán xét, khước từ hay không chấp nhận họ?

Tôi tin đây là lúc bạn nên tìm ra sự thật, phải không nào?

12

Phục Vụ Chúa Là Phục Vụ Lẫn Nhau

Bất luận làm gì, hãy tận tâm mà làm, như là làm cho Chúa, không phải làm cho người ta.

Vì biết rằng anh chị em sẽ nhận lãnh từ nơi Chúa cơ nghiệp làm phần thưởng; vì Chúa Cứu Thế chính là Đấng anh chị em phục vụ.

Cô-lô-se 3:23-24

Một sáng nọ khi tôi thức dậy, tôi xuống dưới để làm cà phê, tôi cảm thấy Chúa thôi thúc làm cho nhà tôi một món xà-lách trộn. Người giúp việc hôm đó nghỉ, và nhà tôi rất thích ăn sáng món xà-lách trộn. Thành thật mà nói, tôi không muốn làm món xà-lách này. Tôi có thể lấy vài ba quả táo và chuối đưa cho nhà tôi cũng được, nhưng tôi không muốn mất thì giờ để cắt nhiều món cho vào đĩa và phục vụ nhà tôi. Tôi muốn đi cầu nguyện và đọc Kinh Thánh.

Đôi khi chúng ta sai lầm khi nghĩ về những hoạt động thuộc linh có thể thay thế cho sự vâng lời và khiến chúng ta trở nên thiêng liêng, nhưng không phải vậy.

Chúa nói với lòng tôi rằng phục vụ nhà tôi là phục vụ Chúa. Tôi vâng lời làm món xà-lách trái cây cho nhà tôi.

Tôi tự hỏi có bao nhiêu cuộc hôn nhân đáng lẽ ra đã được cứu vãn khỏi ra tòa ly dị nếu người phối ngẫu của họ sẵn lòng phục vụ nhau bởi tình yêu thương. Dường như là ai ngày nay cũng muốn được tự do, và Chúa Giê-su giải phóng chúng ta thật sự, nhưng Ngài không cho chúng ta tự do để sống ích kỷ và muốn người khác phục vụ mình mà để phục vụ người khác.

TỰ DO ĐỂ LÀM TỐ

Thưa anh chị em, về phần anh chị em đã được kêu gọi để hưởng tự do thì đừng lấy tự do làm dịp tiện thoả mãn tính xác thịt. Nhưng hãy lấy tình yêu thương phục vụ N:t: làm nơ lự lẫn nhau. Vì toàn thể Kinh Luật được hoàn thành trong một điều răn này: "Hãy yêu thương người khác như chính mình."

Vì toàn thể Kinh Luật được hoàn thành trong một điều răn này: Hãy yêu thương người khác như chính mình.

Galati 5:13-14

Tôi thật sự yêu nhà tôi, nhưng để làm trọn tình yêu đó tôi phải bày tỏ qua sự phục vụ.

Chúa Giê-su phán, “Nếu các người yêu mến Ta thì các người vâng lời Ta (Giăng 14:21). Nói, “tôi yêu Chúa” và sống không vâng lời là lừa dối. Nói vậy thì cũng tốt, nhưng một đời sống đầy dẫy tình yêu thương còn hơn là lời nói.

Làm sao tôi nói tôi yêu chồng tôi nếu tôi không bao giờ muốn làm gì cho chồng tôi? Rất dễ để chạy theo trào lưu thế gian “ai cũng phục vụ tôi” nhưng tôi quyết định “bơi ngược dòng,” không chịu theo xác thịt và trở thành tôi tớ và phước hạnh nơi nào tôi đến.

Chúng ta không được phép quên những gì Chúa Giê-su phán trong Ma-thi-ơ 24:35-45:

*Bấy giờ vua phán với những người ở bên phải:
'Hỡi những người được phước của Cha Ta, hãy đến thừa hưởng vương quốc đã được sắm sẵn cho các con từ khi sáng tạo thế giới.'*

Vì khi Ta đói, các con cho Ta ăn; Ta khát, các con cho uống. Khi Ta là khách lạ, các con đến thăm Ta.

Ta trần trụi, các con mặc cho Ta; Ta đau ốm, các con chăm sóc Ta; Ta bị tù, các con đến thăm viếng Ta'.

Bấy giờ những người công chính thưa: 'Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, hay khát mà cho uống?'

Có bao giờ chúng con thấy Chúa là khách lạ mà tiếp đãi, hoặc trần truồng mà mặc cho?'

Hay có khi nào chúng con thấy Chúa đau ốm hay bị tù đầy mà thăm viếng?'

Vua phán cùng họ: 'Thật, Ta bảo cùng các con, hễ các con làm điều đó cho một trong những anh em nhỏ mọn nhất của Ta, tức là đã làm cho Ta vậy.'

Bấy giờ Ngài phán với những người ở bên trái: 'Hỡi những kẻ bị rửa sạch, hãy lui ra khỏi Ta mà vào lửa đời đời đã sẵn sẵn cho quý vương và quý sứ nó.'

Vì khi Ta đói, các người không cho Ta ăn; Ta khát, các người không cho Ta uống.'

Ta là khách lạ, các người không tiếp đãi; Ta trần truồng, các người không mặc cho; Ta đau ốm, tù đầy các người không thăm viếng.'

Bấy giờ họ đáp: 'Lạy Chúa, chúng con có bao giờ thấy Ngài đòi khách lạ, trần truồng, đau ốm hay tù tội mà không chăm sóc đâu?'

Vua bèn phán với họ: 'Thật, Ta bảo cùng các người, hễ các người không làm điều đó cho một trong những người hiền mọn nhất này, tức là không làm cho Ta.'

Trong đoạn Kinh Thánh này Chúa Giê-su đã nói quá rõ rồi. Nếu chúng ta không làm gì tử tế cho người khác thì chúng ta cũng không làm gì cho Ngài.

Khi chúng ta phục vụ lẫn nhau, Đấng mà chúng ta thật sự phục vụ chính là Chúa Giê-su, và chúng ta cũng nên biết phần thưởng của chúng ta là đến từ Ngài.

Tôi không nhớ là có nhận được phần thưởng đặc biệt nào buổi sáng mà tôi làm xà-lách cho nhà tôi. Nhà tôi có cảm ơn tôi, nhưng không có điều gì đặc biệt xảy ra cho tôi khi bày tỏ nghĩa cử tử tế đó. Tuy nhiên, tôi biết chắc là Chúa thưởng cho tôi ngày hôm đó sự bình an, vui mừng và cảm nhận sự hiện diện của Ngài. Tôi cũng biết chắc là Ngài sắp xếp cho ai khác để làm một điều gì đó cho tôi, một điều gì đó mà người ta sẽ không làm nếu tôi không gieo hạt giống vàng lời đó.

Chúng ta đánh mất nhiều phước hạnh mà chúng ta không hề biết chỉ đơn giản là vì chúng ta không làm cho người khác những gì chúng ta muốn người khác làm cho mình. Chúng ta thì lúc nào cũng tìm cách để được phước từ những người chúng ta chúc phước cho, nhưng đôi khi nó không xảy ra theo cách đó. Chúng ta nên làm như làm cho Chúa và giữa trông nơi Ngài để được phần

thường. Đôi khi Chúa ngăn người khác làm những gì chúng ta muốn họ làm cho chúng ta, bởi vì chúng ta quá dễ mất vào đó và không để tâm nơi Chúa.

Nhà tôi rất là tốt đối với tôi; anh làm nhiều điều để bày tỏ tình yêu với tôi, và tôi cố gắng để tử tế và tốt đẹp với nhà tôi.

Hôn nhân sẽ không cứ mãi hạnh phúc chỉ vì nó bắt đầu tốt đẹp. Nó không cứ hừng khởi trừ khi chúng ta giữ cho nó luôn hừng khởi. Tất cả thức ăn đều nhạt nhẽo nếu không có chút vị ngọt hay chua, và nhiều người có cuộc hôn nhân nhạt nhẽo bởi vì họ không thêm hương vị của những nghĩa cử tử tế cho nhau.

Nếu hôn nhân của bạn không như ý muốn, bạn có thể thay đổi bằng cách ngay bây giờ áp dụng nguyên tắc tôi chia sẻ. Bạn có lẽ đã chờ người phối ngẫu của mình làm gì cho bạn, và có lẽ bạn cứng đầu không chịu làm trước. Hãy nuốt sự kiêu ngạo và cứu vãn cuộc hôn nhân của bạn. Hãy bắt đầu phục vụ người phối ngẫu của mình và xem nó như là phục vụ Chúa. Hãy làm những gì mà bạn biết người phối ngẫu của mình thích, hãy ăn mặc vì có người chồng người vợ của mình, hãy giữ mình lịch thiệp, hãy mỉm cười, hãy chấm dứt than phiền hay làm bầm. Hãy mua cho người phối ngẫu của mình món quà, ghi vài lời yêu thương, cùng nhau vui vẻ. Hãy cải thiện hôn nhân của bạn bởi vì nếu bạn không lo cải thiện nó thì ma quỷ sẽ “làm việc” để khiến cho hôn nhân bạn tan vỡ.

Hãy thử áp dụng điều này với bạn bè và bà con của bạn. Những điều nhỏ như thế có thể tạo ra khác biệt lớn trong mối quan hệ.

Nhiều người dường như không thấy hôn nhân họ như họ mơ ước. Tình trạng này có thể được cải thiện,

nhưng nó đòi hỏi thời gian và nỗ lực. Nếu bạn chịu để thời gian và nỗ lực như thế, bạn sẽ không thất vọng.

SỰ VĨ ĐẠI QUA SỰ PHỤC VỤ

*Nhưng giữa vòng các con thì không phải vậy,
vì ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ các con.*

*Còn ai muốn làm đầu trong các con, thì phải
làm nô lệ cho mọi người.*

*Vì Con Người đã đến không phải để được phục
vụ nhưng để phục vụ và hiến dâng mạng sống
mình làm giá chuộc nhiều người.*

Mác 10:43-45

Một tôi tớ là người sống để làm ích lợi cho người khác, là người hy sinh vì niềm vui và sự mãn nguyện của người khác. Sự hy sinh là dấu hiệu cao trọng duy nhất trong Nước Chúa. Chúa Giê-su phán tinh thần đầy tớ sẽ khiến một người trở nên vĩ đại và không ai trở nên vĩ đại mà không có sự hy sinh.

Trước đây tôi có phổ biến loạt băng bài giảng về tinh thần đầy tớ có tựa, “*Điều Gì Khiến Một Người Vĩ Đại Thành Vĩ Đại?*” Tôi thất vọng khi phát hiện ra rằng loạt bài giảng này không bán chạy. Tôi tin lý do chúng ta thường giống trẻ con không muốn ăn rau. Chúng ta thích những món ăn ngon miệng, nhưng lại thường bỏ qua những món cần ăn để khoẻ mạnh.

Có dạo trong đời sống tôi, tôi không muốn ăn rau. Lúc còn nhỏ tôi không được dạy để ăn rau, nên tôi tránh không muốn ăn. Tôi thích ăn mì ống, đồ chiên xào, bánh kẹo, khoai tây và thịt. Và hậu quả là tôi bị béo phì và cảm thấy xấu hổ.

Sau này, tôi học ăn trái cây và rau quả cùng những thức ăn nào mang ích lợi cho tôi. Bây giờ tôi thật sự thèm ăn rau quả. Và nếu tôi đi đâu mà không ăn được rau, tôi quả là nhớ rau.

Cuối cùng tôi cũng học bài học tương tự về việc bước đi trong tình yêu thương và phục vụ người khác. Tôi thường nói với các con tôi, “Các con nên gần mẹ hôm nay bởi vì mẹ sẽ cho tiền đứa nào theo mẹ.” Chúng biết ý tôi muốn nói là tôi sẽ cho tiền đứa nào theo tôi, và nếu chúng khôn thì chúng sẽ gần tôi và được phước.

Nhiều năm liền tôi sống rất là ích kỷ; tôi biết ơn Chúa bởi ơn thương xót của Ngài đã giúp tôi thấy tầm quan trọng của việc sống yêu thương. Không có gì trên đời này quan trọng hơn điều đó. Chúa làm việc đó trong lòng tôi, một việc mà Ngài đã làm suốt mười hai năm tới khi tôi viết cuốn sách này.

Tôi nhớ khi Ngài bắt đầu xử lý tôi về đời sống yêu thương. Tôi có thể nói cho bạn biết đây quả là một hành trình gian nan nhưng thật tuyệt vời. Điều này đã giải phóng tôi khỏi cái tôi.

Trước đây tôi giam mình trong cái thế giới hạn hẹp của tôi, cố để lo cho mình. Nhưng bây giờ thật là thoải thích khi tôi thức dậy mỗi buổi sáng tìm Chúa và nghĩ đến người khác trước hết. Tôi muốn làm theo Galati 5:1 và đứng vững trong sự tự do mà Chúa đã buông tha tôi.

Chỉ vì chúng ta nhận được khái thị về vấn đề nào đó không có nghĩa là chúng ta không thể “sa ngã.” Đó là lý do tôi luôn khuấy động bản thân về việc bước đi trong tình yêu thương. Tôi thích giảng dạy về chủ đề này. Tôi đọc sách về chủ đề này, trao đổi với người khác về chủ đề này, và trên hết là thực hành nó trong đời sống mỗi ngày của tôi.

Tôi cầu nguyện bạn sẽ biến tình yêu thương là một phần trong đời sống bạn mỗi ngày.

BẠN CÓ CẢM THẤY GIỐNG NÔ LỆ KHÔNG?

Vậy, nếu Đức Con giải phóng các người, thì các người mới thật sự được tự do.

Giăng 8:36

Nhiều người cảm thấy như nô lệ trong chính căn nhà của họ hay nô lệ trong chính công việc của họ. Có lẽ có những người lợi dụng họ, nhưng thái độ sai lầm trong suy nghĩ của họ cũng có thể là nan đề.

Tôi khám phá ra rằng một số tín đồ sẵn sàng giúp người khác tại hội thánh và xem nó như là một phần của chức vụ họ, nhưng họ lại không sẵn sàng làm như vậy tại nhà cho gia đình họ mà không cảm thấy như là nô lệ.

Một số tín đồ sẵn sàng làm món ăn cho các lãnh đạo hội thánh của họ, nhưng cảm thấy bị lợi dụng khi họ buộc phải làm tương tự cho gia đình họ. Hay là họ thấy hạnh phúc hơn khi đón một người chị em và chở đến hội thánh, nhưng lại thấy khó chịu nếu mẹ họ nhờ họ chở đến ngân hàng.

Tôi biết điều này là thật bởi vì tôi cũng đã trải qua những giai đoạn đó và học được tất cả những chuyện này khi Chúa xử lý tôi về chuyện này trong chính đời sống tôi. Tôi không nhận sứ điệp này từ sách vở. Tôi đã sống nó và tôi biết điều nào mang lại kết quả và điều nào không. Tính ích kỷ không mang lại kết quả nào, nhưng tình yêu thương thì có.

Trong Mác đoạn 5 chúng ta đọc về một người bị quỷ ám mà Chúa Giê-su đã đuổi cả một quân đội quỷ ra khỏi người đó (c.15). Được tự do rồi, người này muốn theo Chúa Giê-su bất cứ nơi nào. Anh ta nài xin Chúa cho anh đi với Ngài, nhưng Chúa Giê-su bảo người này, “Con hãy về nhà, đến với họ hàng thân thuộc và thuật cho họ nghe mọi việc Đức Chúa Trời đã làm và thương xót con.” (c.19).

Khi Chúa làm một điều gì đó kỳ diệu cho chúng ta, như cứu rỗi hay chữa lành hay giải cứu chúng ta ra khỏi cảnh trói buộc, thường thì chúng ta rất phấn khởi và muốn theo Ngài luôn. Chúng ta muốn để hết thời gian học Kinh Thánh, nhóm cầu nguyện hay hầu việc Chúa. Thường thì chúng ta quên về nhà để bày tỏ cho bạn bè và bà con thể nào Ngài đã làm cho chúng ta.

Hãy để những người trong phạm vi ảnh hưởng của bạn nhìn thấy sự thay đổi trong bạn. Điều đó sẽ chinh phục họ hơn là bạn làm chứng, nếu bạn nói mà không làm.

BẠN CÓ CẢM THẤY NHƯ NGƯỜI TUÂN ĐẠO KHÔNG?

*Thưa anh chị em, vì thế tôi nài xin anh chị em,
đó lòng thương xót của Đức Chúa Trời, hãy dâng*

hiền chính mình như những sinh tế sống, thánh khiết, đẹp lòng Đức Chúa Trời, đó là sự thờ phượng hợp lẽ của anh chị em.

Rô-ma 12:1

Một người tuận đạo là một người chịu khổ liên tục, và trong trường hợp nào đó người đó nói cho mọi người biết rằng mình đang chịu khổ.

Tôi rất ghét người nào làm điều đó cho tôi và rồi qua lời nói hay thái độ của họ mà họ muốn cho tôi biết là họ đang làm việc đó, nhưng thật ra thì họ không muốn làm gì cả. Nếu ai đó chúc phước cho tôi thì tôi muốn người đó làm với nụ cười.

Theo Rô-ma 12:1, Chúa tìm kiếm của lễ sống, chứ không phải sự tuận đạo.

Lần nọ tôi biết có một phụ nữ bà cảm thấy mình như là nô lệ cho gia đình bà và có thái độ của người tuận đạo. Tôi ngán ngẩm khi nghe bà cứ kể lể là bà đã giúp đỡ rất nhiều cho người thân của bà nhưng ít thấy ai cảm ơn bà. Tôi có thể nói là bà cứ kể lể những gì bà đã làm cho họ trái ngược với những gì họ đã làm cho bà. Cuối cùng bà cũng làm hôn nhân của bà tan tành luôn và cả mối quan hệ của bà với con cái.

Người tuận đạo thật không biết là họ là người tuận đạo. Họ vui vẻ chịu khổ một mình để làm theo ý Chúa. Họ làm điều đó mà không cần ai chú ý hay thậm chí nghĩ tới. Họ hoàn toàn không lo cho bản thân và sự hy sinh của họ vì cố người khác. Ngược lại, những người tuận đạo “dỏm” thì không nghĩ gì khác hơn là bản thân và những “hy sinh” của họ.

Nan đề lớn của chúng ta là chúng ta hay tự hỏi là chúng ta thường hay *cảm thấy* về vấn đề nào đó.

Có người mới đây hỏi tôi thấy thế nào khi đi lại hầu việc Chúa trong chức vụ. Lúc đó tôi thường đi xa nhà khoảng 60% thời gian của tôi. Tôi ngạc nhiên khi tôi cố gắng trả lời câu hỏi đó. Tôi nhận ra rằng đã lâu lắm rồi tôi không tự hỏi mình là tôi thấy thế nào khi đi lại hầu việc Chúa; tôi chỉ quyết định làm thôi.

Chúng ta cần khám phá ra những gì Chúa muốn chúng ta làm và hãy làm nó. Chúng ta không cần phải tính toán về tất cả những hy sinh của chúng ta.

Tất cả những ai hoàn thành ơn gọi của Chúa trên đời sống họ đều phải hy sinh bằng cách này hay cách khác để vâng lời Chúa, và thường gia đình họ phải hy sinh để ủng hộ sự kêu gọi của họ.

Con cái tôi phải hy sinh vì không có được cái mà người ta thường gọi là “bà mẹ bình thường.” Chồng tôi chắc chắn cũng không có được “người vợ bình thường.” Sự thật thì đời sống của cơ đốc nhân phần nhiều là “không bình thường.” Cả gia đình chúng tôi đều phải trải qua những lúc khó khăn và bây giờ chúng tôi gạt lại ích lợi vì không bỏ cuộc khi hoàn cảnh khó khăn.

Trước đây tôi là người vợ và người mẹ tốt cho dù tôi không phải là người vợ hay mẹ “bình thường” theo tiêu chuẩn của đời. Nhưng bất kể những điều tôi phải hy sinh để đáp lại ơn gọi của Chúa trên đời sống tôi, tôi không bao giờ cảm thấy như là người tuận đạo và bạn cũng nên làm vậy.

Hãy làm người đầy tớ, chứ đừng làm người tuận đạo.

LÀM TÔI TỐ PHẢI RỬA CHÂN

Trước kỳ lễ Vượt Qua, Đức Giê-su biết là đã đến lúc Ngài phải rời thế gian để trở về cùng Cha. Ngài đã yêu những người của mình trong thế gian, thì Ngài cứ yêu cho đến cuối cùng.

Ngài biết Cha đã trao mọi sự vào tay mình; vì Ngài đã đến từ Đức Chúa Trời lại sắp trở về cùng Đức Chúa Trời, nên Ngài đứng dậy khởi bàn ăn, cởi áo ngoài ra, quấn khăn ngang lưng, rồi đổ nước vào chậu, bắt đầu rửa chân cho các môn đệ.

Rửa xong, Ngài lấy khăn đã quấn ngang lưng mà lau.

Giăng 13:1,3-5

Trong Giăng đoạn 13 chúng ta thấy một ví dụ tiêu biểu về tinh thần tôi tớ khi Chúa cởi áo ngoài, lấy khăn của người đầy tớ và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ.

Thời đó người ta mang giày và đường sá toàn là đất đá. Thật ra đường sá thời đó không tráng nhựa nên nó đầy bụi bặm. Nên tối về thì chân các môn rất là bẩn, và Chúa Giê-su đề nghị rửa chân cho họ. Ngài chọn làm việc thấp hèn này để dạy cho các môn đồ Ngài bài học quan trọng, “Nếu không để Ta rửa, con sẽ không có phần gì với Ta cả.” (c.8)

Rồi trong câu 13 đến câu 17 Ngài tiếp tục giải thích rõ về ý nghĩa việc Ngài mới vừa làm:

Các con xưng Ta là Thầy là Chúa, phải lắm, vì chính Ta đúng là như vậy.

Đã là Thầy là Chúa mà Ta còn rửa chân cho các con, thì chính các con cũng phải rửa chân cho nhau.

Ta đã làm như vậy cốt để làm gương cho các con noi theo. Thật vậy, Ta bảo các con: 'Tớ không hơn chủ, sứ giả không hơn người sai phái mình.'

Các con biết những điều này và đem ra thực hành thì được phước.

Điều tôi học được từ đoạn Kinh Thánh này là chúng ta hãy giúp nhau; còn không chúng ta không phải là một phần của nhau. Những việc chúng ta làm để phục vụ nhau là điều ràng buộc mối quan hệ chúng ta lại với nhau.

Anh tôi đã sống trong tội lỗi phần lớn cuộc đời của anh, nhưng vào năm 1998 anh tôi dâng đời sống cho Chúa và nhiều tháng sau đó anh sống chung với chúng tôi. Vì trước đó không ai giúp gì anh nên anh không biết tình yêu thật là gì. Nên chúng tôi bày tỏ cho anh tình yêu của Chúa.

Gia đình tôi giúp anh rất nhiều việc. Tôi thường mua áo quần cho anh bởi vì tôi biết anh thích ăn mặc sạch sẽ. Hằng đêm anh đấm lưng cho tôi, bởi vì anh biết làm điều gì đó tôi thích. Lúc đó tôi thường ngồi tại máy tính viết lách suốt chín mươi giờ liền nên tôi cần đấm lưng.

Anh tôi và tôi rất thân; thật ra cả nhà tôi đều gần gũi anh. Tôi tin mối quan hệ của chúng tôi không chỉ được ràng buộc bởi huyết thống mà là sự phục vụ lẫn nhau.

Những gì anh tôi và tôi làm cho nhau đồng nghĩa với việc rửa chân cho nhau. Qua việc làm đầy tớ cho nhau, chúng ta bày tỏ tình yêu thương cho nhau, đó là điều Chúa Giê-su đã bảo chúng ta làm trong Giăng đoạn 13.

BẠN CÓ TỰ DO ĐỂ PHỤC VỤ KHÔNG?

Còn giữa vòng các con, ai là người lớn nhất sẽ làm đầy tớ cho các con. Ai tự tôn cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống thì được tôn cao.

Ma-thi-ơ 23:11-12

Chúa Giê-su có thể rửa chân cho các môn đồ bởi vì Ngài được tự do. Chỉ có người thật sự được tự do, người không cảm thấy bất an, mới có thể làm những công việc thấp hèn và không cảm thấy vô nghĩa.

Do chúng ta quá gắn liền giá trị của chúng ta với những việc chúng ta làm khiến chúng ta thấy khó mà vui vẻ phục vụ. Nên việc phục vụ người khác không được ta xem là có địa vị cao trọng, tuy nhiên, chính Chúa Giê-su phán đó là điều cao trọng hơn hết.

Phục vụ người khác cũng khiến họ tự do để yêu thương. Nó cởi trói những con người đầy hận thù ganh ghét. Thật là vui khi quan sát người khác ngạc nhiên trong khi họ nhận ra rằng họ được phục vụ bởi tình yêu thương.

Nếu ai đó biết rõ người nào đã làm hại chúng ta, và chúng ta lấy việc thiện thắng điều ác người đó làm, thì

việc làm đó sẽ phá đổ bức tường mà anh ta xây quanh mình. Sớm muộn gì, anh ta cũng bắt đầu tin tưởng chúng ta và bắt đầu học từ chúng ta tình yêu đích thực là gì.

Đây là toàn bộ mục đích đằng sau việc làm tội tở, để bày tỏ cho người khác biết tình yêu của Chúa mà Ngài đã bày tỏ cho chúng ta để họ cũng có thể dự phần trong đó – và rồi chuyển giao nó cho người khác.

13

Yêu Thương Mang Lại Tự Do

*Chúa là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở
đâu, ở đó có tự do.*

2Cô-rinh-tô 3:17

Tình yêu thương thường tạo “bộ phóng” và “chấp cánh” cho người ta. Nó tạo ra cảm giác lệ thuộc (bộ phóng) và cảm giác tự do (chấp cánh). Tình yêu thương không cố kiểm soát hay thao túng người khác. Nó không cố gắng đạt được sự mãn thoả nguyện nhờ lợi dụng thân phận của người khác.

Có bao nhiêu bậc cha mẹ bắt con cái làm những việc ngay cả họ không muốn làm để thoả mãn ước muốn kỳ quặc của cha mẹ?

Một người cha muốn trở thành một cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp, nhưng đã lỡ mất cơ hội, nên bây giờ ông áp đặt thẳng con trai phải thành “cầu thủ” mà bản thân người cha này muốn làm lúc còn trẻ. Nhưng thẳng con

này không có khiếu chơi thể thao như người cha và cũng không thích trở thành “cầu thủ” gì cả.

Một bà mẹ muốn con gái mình trở nên nổi tiếng bởi vì chính bà trước đây không hề đạt được. Bà áp đặt đứa con gái bà phải thành “ca sĩ”, tham gia câu lạc bộ tại trường và dự các hoạt động ngoại khoá. Bà mẹ này tìm cách “dàn xếp” mọi thứ sao cho con gái bà quen biết với những nhân vật “quan trọng.” Nhưng đứa con gái bà không có chút năng khiếu nào về chuyện này. Con gái bà tính tính ít nói, mẫu người thích đứng sau “hậu trường.”

Nhiều bà vợ muốn áp đặt đức ông chồng của mình leo lên nấc thang thành công trong công việc hay trong chính trường. Nhiều ông chồng áp đặt người vợ mình giống như “bà này bà nọ” hay làm điều gì đó mà họ không thích chút nào.

Đó không phải là cách tình yêu thương đích thực bày tỏ. Tình yêu thương không cố có được sự thoả mãn cá nhân mà bắt người khác phải trả giá.

Nếu bạn và tôi thật sự yêu thích điều gì đó, chúng ta phải để cho nó được tự do “tung cánh.” Nếu điều đó thật sự thuộc về chúng ta thì nó sẽ trở lại với chúng ta.

Chim vào lồng thì biết thỏ nào ra.

Hãy phóng thích những người khác trong cuộc đời bạn để họ trở thành mọi sự mà Chúa muốn họ vì cơ vinh hiển của Chúa, chứ không phải vì “vinh rêu” của bạn.

CÔNG BỐ SỰ TỰ DO

Thần của CHÚA ở trên Ta vì CHÚA đã xức dầu cho Ta đặt loan báo tin mừng cho những

*kẻ nghèo khổ. Ngài sai Ta đi bằng bỏ những
tấm lòng tan vỡ, công bố tự do cho những kẻ bị
tù đày, loan tin phóng thích cho những người bị
xiềng xích.*

Ê-sai 61:1

Chúa Giê-su phán Ngài được Đức Chúa Trời sai để công bố sự tự do. Là tín hữu, đó là điều chúng ta được định để làm – giải phóng người ta để họ hoàn thành ý Chúa cho đời sống của họ, chứ không bắt họ ở dưới sự kiểm soát của chúng ta.

Phao-lô nói ông được tự do khỏi sự kiểm soát của mọi người, nhưng ông bắt mình làm nô lệ cho mọi người vì có Chúa - để chinh phục họ về cho Ngài (1Cô-rinh-tô 9:19).

Tôi khám phá ra rằng cố bắt người khác làm những gì tôi muốn họ làm là đóng cửa không cho Chúa phán với lòng họ. Điều tôi cố bắt họ làm thì dầu sao họ cũng làm, nhưng ai cũng muốn tự họ chọn lựa.

Hãy công bố sự tự do. Hãy để cho người ta được tự do và nhìn xem những gì họ sẽ làm.

MÓN QUÀ TỰ DO

*Gần đây các người đã ăn năn và làm điều phải
trước mắt Ta. Các người công bố mỗi người trả
tự do cho anh chị em mình.*

Giê-rê-mi 34:15

Trong nhiều năm tôi cố “nhào nén” chồng tôi và các con tôi cho đến khi cuối cùng tôi nhận ra đây là hành

động ích kỷ, chứ không phải yêu thương. Tôi tự khích lệ mình là tôi muốn điều tốt nhất của Chúa cho họ; tuy nhiên, tôi lại là người quyết định điều nào là điều tốt nhất của Ngài và cố áp đặt điều đó lên chồng con.

Châm ngôn 22:6 bảo chúng ta hãy dạy con cái chúng ta con đường nó phải đi và khi nó lớn thì nó sẽ không lìa khỏi đó. Ê-phê-sô 6:4 dạy chúng ta không được chộc giận con cái, không đẩy nó đến chỗ bực bội, mà hãy mềm mại dưỡng dục, huấn luyện, kỷ luật, khuyên lơn, và khích lệ nó trong Chúa. Những câu Kinh Thánh này cho thấy chúng ta là bậc cha mẹ cần có thái độ thích hợp đối với con cái.

Thành thật mà nói, đó không phải là cách tôi dạy các con tôi trước đây. Tôi muốn tất cả con cái tôi phải làm mục sư, và gây áp lực cho nó đi theo hướng đó, nhưng dường như chuyện đó không xảy ra được.

Thật ra, bây giờ tôi nhận biết rằng áp đặt con cái như vậy không làm tôi hài lòng gì cả. Mỗi đứa con tôi đều đảm trách từng chức năng trong chức vụ mà rất cần thiết cho tôi, và tôi sẽ hụt hẫng nếu tôi áp đặt cách của tôi lên chúng. Hai đứa con tôi có ân tứ giảng dạy - nói cháu thì không muốn đứng nói trước đám đông, còn đứa khác thì chưa quyết định. Chúa đang kiểm soát, và tôi rất là vui. Cố gắng kiểm soát người khác thật là một việc làm cực khổ.

Hãy ban tặng món quà tự do. Người ta sẽ mến bạn về chuyện này. Nói thế không có nghĩa là bạn để con cái mình và nhân viên mình muốn làm gì thì làm, mà có nghĩa là học giữ quân bình giữa việc bạn kiểm soát và việc Chúa kiểm soát.

Từ Hy-lạp được dịch là *tự do* trong Kinh Thánh được định nghĩa là “thả lỏng, thư thả.” Hãy đảm bảo là bầu không khí trong gia đình hay nơi làm việc của bạn là môi trường thoải mái, không làm cho người ta cảm thấy là nếu họ làm trái ý bạn thì không khí căng thẳng dâng lên và sự bực bội bùng nổ.

Hãy thư thả. Hãy giãn xả một tí. Hãy trao ban món quà tự do.

DỪNG TÌNH THƯƠNG THẮNG SỢ HÃI

Đừng tìm kiếm lợi riêng cho mình nhưng hãy tìm lợi cho người khác nữa.

1Cô-rinh-tô 10:24

Sợ hãi kiềm hãm phần lớn chúng ta. Chúng ta sợ chúng ta sẽ không bao giờ nhận được điều chúng ta muốn trong đời nếu chúng ta không cố gắng tự tạo ra. Chúng ta đừng nên cố “sao chép” bản thân từ người khác hay áp đặt bản thân mình lên người khác.

Hãy biết bạn là ai, hãy thoải mái khai thác hết tiềm năng của bạn, nhưng học sống trong sự tin cậy Chúa và tin người khác, chứ không tin sợ hãi. Đừng sợ nếu bạn không biến ước mơ của bạn thành sự thật thì đời sống bạn sẽ thất bại.

Bạn và tôi không nên cố gắng kiểm soát số phận của người khác. Đó không phải là quyền của chúng ta và Chúa cũng không cho phép chuyện đó. Hãy cố gắng ảnh hưởng người khác theo hướng tích cực. Hãy giúp đỡ họ trở thành người họ muốn, nhưng đừng xen vào quá nhiều và lấy đi quyền tự do của họ.

Sợ hãi là một cảm xúc ảnh hưởng chúng ta nhiều nhất trong cuộc sống, nhưng nó có thể được thay đổi. Chúng ta sợ cái gì? Sợ thiếu thốn hay cô đơn, sợ đau khổ hay mất mát? Chúng ta cố thao túng người khác để đảm bảo là họ phải luôn gắn bó trong đời sống chúng ta. Chúng ta muốn giữ họ lệ thuộc chúng ta, để chúng ta không bao giờ lệ thuộc họ.

Nhiều bậc cha mẹ cố hết sức giữ con cái của họ sống dưới bóng của họ, kết cục là họ đã mất luôn con cái.

Gia đình chúng tôi sum họp luôn luôn, nhưng tất cả chúng tôi đều có sự tự do. Chúng tôi rất quan tâm đến đời sống của nhau, nhưng chúng tôi không cố kiểm soát nhau.

Điều gì Chúa cho chúng ta, chúng ta phải học để “mất tay” một tí. Nếu chúng ta không sở hữu gì thì chúng ta cũng không mất gì. Chúng ta là quản gia đối với con cái chúng ta, chứ không phải là “ông chủ” hay “bà chủ”. Con cái thuộc về Chúa, và Tạo Hoá đã trao tặng cho chúng cái quyền tự do chọn lựa. Chúng ta phải học yêu thương con cái - chứ đừng cố sở hữu chúng hay nấn chúng theo “hình ảnh” của mình.

Người nào đầy dẫy tình yêu thương là người có tài phóng thích con người lẫn công việc. Người đó làm vậy bởi vì chính người đó được tình yêu của Chúa phóng thích.

Tôi rất biết ơn sự tự do mà Chúa đã ban cho tôi; tôi muốn mọi người kinh nghiệm niềm vui mừng khi nhận ra điều đó.

Kết Luận

Nên bây giờ còn ba điều này: Đức tin, hy vọng và tình yêu thương. Nhưng điều lớn hơn hết là tình yêu thương.

1Cô-rinh-tô 13:13

Như đã thấy, tình yêu thương là điều trọng đại trong cuộc sống, và bước đi trong tình yêu thương là mục tiêu chính của chúng ta. Chúa là tình yêu thương, và Ngài muốn chúng ta yêu thương lẫn nhau (1Giăng 4:11,16). Chúng ta chỉ có thể thật sự yêu thương người khác bằng cách tiếp nhận và bày tỏ tình yêu thương của Chúa. Để làm điều đó, chúng ta cần hiểu rằng Ngài yêu thương chúng ta và chấp nhận tình yêu của Ngài. Khi chúng ta làm điều đó, chúng ta bắt đầu đời sống yêu thương và giúp chúng ta có một đời sống mới - một lối suy nghĩ mới, một lối nói mới và một hành động mới.

Tình yêu thương có thể được diễn tả theo nhiều cách khác nhau, nhưng có yếu tố quan trọng mà lúc nào

cũng vậy - tình yêu thương luôn ban cho. Tự điển *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* nói : “Tình yêu thương chỉ được biết đến qua những hành động được thúc đẩy bởi tình yêu thương. Tình yêu thương của Chúa được tìm thấy trong món quà là Con Ngài (1Giăng 4:9-10). Nhưng rõ ràng đây không phải là tình yêu cảm tính . . . Nó là sự vận dụng ý muốn của Chúa khi chủ ý chọn lựa mà không phải do bắt buộc ngoại trừ nó xuất phát từ bản chất của chính Đức Chúa Trời (Phục Truyền 7:7-8).

“Tình yêu cơ đốc, dù là bày tỏ đối với anh em hay con người nói chung, không phải là một sự áp đặt của cảm xúc, cũng không phải lúc nào cũng chịu theo tính tự nhiên, cũng không phải chỉ yêu thương những người thấy giống tính mình. Tình yêu cơ đốc tìm kiếm phúc lợi của mọi người (Rô-ma 15:2) và không làm hại ai (Rô-ma 13:8-10); tình yêu thương tìm kiếm cơ hội để làm lành cho mọi người (Galati 6:10).”

Bước đi trong tình yêu thương không phải là một lối sống tự nhiên của mọi người (đặc biệt khi họ trải qua thử thách cá nhân). Nó cần sự nỗ lực, sự tham gia và sự hy sinh. Nhưng các tín hữu được trang bị bởi quyền năng của Thánh Linh để giúp họ luôn bước đi trong tình yêu thương.

Trong sách này, tôi chia sẻ một số điều mà Chúa đã dạy tôi về tình yêu thương trong nhiều năm, và chắc chắn là tôi cũng không thể nói về tất cả những khía cạnh khác nhau của đời sống yêu thương được. Tôi vẫn còn học nhiều điều nữa, và tôi hy vọng tôi học được nhiều hơn đến độ một ngày nào đó tôi có thể viết cuốn sách bổ sung cho cuốn này.

Như vậy chúng ta thấy rằng chúng ta yêu thương bởi lời chúng ta nói, bởi của cải vật chất chúng ta chia sẻ, và ngay cả bởi ý tưởng của chúng ta.

Chúng ta cũng thấy tình yêu thương có nhiều khía cạnh. Tình yêu thương là kiên nhẫn và chịu đựng. Tình yêu thương không ganh tị hay đố kỵ, không kiêu ngạo, khoe khoang hay thô lỗ. Tình yêu thương thì tha thứ. Tình yêu thương không vội giận. Tình yêu thương là vô điều kiện. Tình yêu thương luôn tin tưởng điều tốt nhất nơi người khác. Tình yêu thương mang lại sự tự do bởi vì nó buông tha chúng ta ra khỏi “cái tôi.” Tình yêu thương thật sự là một hình thức của cuộc chiến thuộc linh. Chúng ta không được phép đánh mất ước muốn cháy bỏng để thực hành yêu thương mỗi ngày bởi vì khi bước đi trong tình yêu thương, chúng ta trở thành người chiến thắng trong đời.

Tôi cầu nguyện bạn sẽ “nghiện” bước đi trong tình yêu thương và chúc phước cho người khác. Hãy làm cho satan điên đầu. Hãy cuồng nhiệt trong đời sống yêu thương bằng cách cùng tôi cầu nguyện lời này, “Chúa ơi, *giúp con yêu thương.*”

Câu Nguyện Để Có Mối Quan Hệ Cá Nhân Với Chúa

Chúa muốn bạn tiếp nhận món quà miễn phí của sự cứu rỗi. Chúa Giê-su muốn cứu bạn và đổ đầy Thánh Linh của Ngài hơn bất cứ điều gì khác. Nếu bạn chưa bao giờ mời Chúa Giê-su, Vua của Bình An, để làm Chúa và Cứu Chúa của bạn, tôi muốn mời bạn hãy làm điều này bây giờ. Hãy cầu nguyện lời cầu nguyện sau, và nếu bạn thật lòng cầu nguyện, bạn sẽ kinh nghiệm đời sống mới trong Chúa Cứu Thế.

Cha ơi,

Ngài yêu thương thế gian rất nhiều nên Ngài ban Con Một của Ngài để chết cho tội lỗi chúng con hầu hễ ai tin Con ấy không bị hư mất nhưng được sự sống đời đời.

Lời Ngài nói rằng chúng con được cứu nhờ ân sủng bởi đức tin. Ấy là một món quà từ nơi Chúa. Chúng con không làm gì để “mua” ơn cứu rỗi của Chúa.

Con tin và công nhận bởi môi miệng rằng Chúa Cứu Thế Giê-su là Con Ngài, là Cứu Chúa của thế gian. Con tin rằng Ngài chết trên thập tự giá cho con và mang tất cả tội lỗi của con, và đã trả giá cho con. Con tin trong lòng rằng Ngài đã khiến Chúa Giê-su sống lại từ kẻ chết.

Con xin Ngài tha thứ tội lỗi của con. Con xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa của con. Theo Lời Ngài, con được cứu và được ở đời đời với Ngài. Cảm ơn Ngài, Cha ơi. Con rất biết ơn Ngài. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Giê-su, amen.

Hãy xem thêm Giăng 3:16; Ê-phê-sô 2:8-9; Rô-ma 10:9-10; 1Cô-rinh-tô 15:3-4; 1Giăng 1:9; 4:14-16; 5:1,12-13.